

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Đường Formosa xây xác dân lành !!!

Có lẽ rồi đây bia đá và bia miệng, sử xanh và sử vàng sẽ ghi lại từ "Formosa" như một trong những từ tiêu biểu, đánh dấu "Thời đại rực rỡ nhất trong lịch sử dân tộc là thời đại HCM" (lời TBT Nguyễn Phú Trọng). Biển cổ lớn lao ấy đã xảy ra và kéo dài được một năm. Nó trở thành trục xoay của mọi vấn đề và tâm điểm của mọi thái độ từ nhà cầm quyền cho tới nhân dân. Trục xoay của mọi vấn đề vì cái họa Formosa Vũng Áng được hầu hết các bậc trí giả, các nhà tranh đấu đánh giá như một thảm họa môi trường, đại họa kinh tế, tai họa sức khỏe và hiểm họa quốc phòng. Thảm họa môi trường vì nó tiêu diệt sinh thái biển, các loài hải sản, nguồn sống ngàn đời và chủ yếu của dân tộc. Đại họa kinh tế vì nó giết chết cơ hội mưu sinh của hàng triệu con người làm vô số nghề liên quan tới biển và bỗng chốc tạo nên một đội quân thất nghiệp khổng lồ. Tai họa sức khỏe vì nó đang từ từ đưa các độc chất vào cơ thể mọi người dân, vào bộ gene của dòng giống Việt, tái diễn căn bệnh Minamata từ xứ Phù Tang. Hiểm họa quốc phòng vì nó tạo nên cơ hội thuận lợi cho kẻ thù Bắc phương truyền kiếp xâm nhập để đẩy nhanh tiến độ tàn phá và chiếm đoạt đất "Nam Man" vốn từng đánh cho quân Thiên triều bao phen liếng xiếng.

Tâm điểm của mọi thái độ, vì kể từ mùng 6 tháng 4 năm ngoái, ngày hôm qua cá biển bắt đầu chết nổi trắng đầy bờ 4 tỉnh miền Trung, hầu như mọi tâm tư, lời nói, việc làm từ quan tới dân đều ít nhiều dính dáng tới thảm họa môi trường lớn lao chưa từng có trong Việt sử đó. Về phía người dân thì đã quá rõ. Có ai trên đất nước này mà cả năm rồi không nghe đến, biết đến, nói đến vụ việc cá chết hàng loạt trên biển, thậm chí trên sông hồ? Có công dân mạng nào quan tâm tới các vấn đề xã hội mà lại không đề cập tới vụ Formosa? Có cá nhân nào lên tiếng công khai, mạnh mẽ, ảnh hưởng công luận, trên các trang blogs, các mạng xã hội mà lại không nhắc những chuyện liên quan tới đại họa xuất từ Vũng Áng để rồi được an ninh "hỏi thăm", "sờ gáy", thậm chí "mời về nhà đá nghỉ"? Hơn một tá tên tuổi, kể từ Nguyễn Ngọc Như Quỳnh đến Nguyễn Hữu Đăng đang biết thế nào là "lẽ độ" trong chốn lao tù! Có tập thể, tổ chức phản biện hay đấu tranh nào, từ dân sự đến tôn giáo, mà cả năm nay, không bày tỏ lập trường, thái độ về sự cố đang gây tai họa nhiều mặt ấy? Có cuộc biểu tình lớn hay nhỏ nào, tuần hành dài giờ hay đánh nhanh rút gọn, trong vòng 12 tháng qua, lại không trưng biểu ngữ đòi tổng cổ Formosa, trả lại biển sạch, nhà nước hãy hoàn thành trách nhiệm? Có cuộc khiếu kiện tập thể, đông đảo nào về quyền sống trong thời gian gần đây mà chẳng liên can tới tai họa môi trường? Có bà nội trợ nào trên khắp cả nước biết khá rõ chuyện cá biển và nước biển nhiễm độc, mà lại không băn khoăn khi mua cân muối, chai nước mắm, ký cá khô? Đó là chưa kể đến đồng bào hải ngoại khắp nơi, cả một năm rồi, đều hướng về quốc nội, nhắc đến Formosa Vũng Áng với bao nỗi lo âu và cả bao niềm hy vọng.

Còn về phía nhà cầm quyền Việt Nam thì sao? Có lẽ là nổi bật và độc đáo nhất khi so sánh với các nhà cầm quyền tại Mỹ trong vụ tràn dầu ở vịnh Mexico, tại Liên Xô trong vụ nổ lò nguyên tử Chernobyl, tại Nhật Bản trong vụ xả thải vịnh Minamata và vụ động đất lặn rò rỉ phóng xạ ở nhà máy điện Fukushima... Quả thế, cái đảng lãnh đạo luôn ngoác miệng tuyên bố là "không có mục tiêu nào khác ngoài phồn vinh của đất nước và hạnh phúc của nhân dân", cái nhà cầm quyền luôn vỗ ngực tự xưng là "của dân, do dân và vì dân" đã tỏ thái độ hết sức lạ lùng trước sự cố kinh thiên động địa ấy suốt một năm rồi. Căn cứ vào Bản Lên tiếng ngày 11-02-2017 của gần 40 tổ chức chính trị xã hội trong và ngoài nước, 50 cộng đồng người Việt hải ngoại và nhiều trí thức nhân sĩ, có thể tóm lược thái độ ấy như sau:

Thủ tướng nhà nước sau khi tuyên bố Formosa là thủ phạm, đã không tiến hành truy tố nó, trái lại đã ngửa tay nhận từ nó một số tiền bồi thường bèo bọt (500 triệu đô) chẳng căn cứ trên cuộc điều tra đầy đủ nào, để cho nó tiếp tục tồn tại, còn cung cấp thêm đất đai để nó xây nhà ở cho khoảng 20 ngàn người. Ngoài ra, còn từ khước sự trợ giúp của Liên Hiệp quốc, của nhiều nước Âu Mỹ. Đến nay, việc bồi thường cho các nạn nhân hết sức cầu thả, mới chỉ 1/3 số tiền nói trên, khiến gây ra rất nhiều cuộc biểu tình của các nạn nhân đủ loại.

Bộ Tài nguyên Môi trường chẳng thấy vận dụng mọi phương tiện khoa học cần thiết để làm sạch biển, tái tạo các rặng san hô, tiêu diệt các loài thủy sản nhiễm độc. Trái lại chỉ đo đạc nước biển qua loa rồi thình thoảng tuyên bố biển đã sạch; diễn trò quan chức tắm biển, ăn tôm cá; gọi thảm họa Formosa chỉ là "sự cố môi trường", loại nó khỏi danh sách 10 sự kiện sinh thái quan trọng của VN năm 2016. Gần nhất, hôm 14-02, lại gởi công văn đến UBND các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế, nhấn mạnh môi trường biển miền Trung đã an toàn, các hoạt động đánh bắt, nuôi trồng thủy hải sản, du lịch, tắm biển có thể tiến hành được!?

Bộ Tư pháp chẳng những không tìm cách thực thi công lý đối với thủ phạm cùng các đồng phạm chính yếu, chỉ đưa ra tòa vài quan chức cấp nhỏ hay hứa cuội xử lý vài quan chức to nhằm my dân, trấn an dư luận, rồi còn phối hợp với bộ CA để cản trở chuyện khởi kiện của các nạn nhân, bằng việc trả lui hồ sơ, thô bạo chặn đường các nguyên đơn đến tòa án.

Bộ Công an một đảng ra tay đàn áp khốc liệt các cuộc biểu tình trên đường và trên mạng nhằm phản đối Formosa, đòi hỏi một môi trường thiên nhiên trong sạch và một môi trường chính trị trong sáng. Đảng khác lại ngăn chặn các nạn nhân tiến hành việc khởi kiện tên tội phạm cùng đám đồng lõa, còn hành hung giam giữ những công dân năng động trong việc hợp pháp này. Bộ Thông tin Truyền thông tích cực tung hỏa mù cho công luận, một đảng bằng việc cấm đoán và trừng phạt những tờ báo lẽ đảng còn chút lương tâm, đảng khác vu khống kết án những tờ báo lẽ dân (trên mạng) quyết tố cáo sai lầm và tội ác của nhà cầm quyền liên quan tới thảm họa Formosa. Thậm chí còn tìm cách gây áp lực lên các công ty làm chủ các mạng xã hội quốc tế. Bộ Y tế ngoài việc đưa những thông tin về an toàn thực phẩm biển rất đáng nghi ngờ và không đầy đủ, còn gây khó khăn cho việc xin xét nghiệm hay xin kết quả xét nghiệm những trường hợp nghi nhiễm độc hải sản. Bên cạnh đó, chẳng có chương trình bảo vệ sức khỏe lâu dài cho toàn thể nhân dân đang phải tiêu thụ nhiều loại thủy hải sản nhiễm độc mà chắc chắn sẽ di họa về sau.

Nhưng tất cả mọi hoạt động tai hại của bộ máy nhà nước trên đây đều phát xuất từ và bị chỉ đạo bởi Bộ Chính trị với

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ **Đường Formosa xây xác dân lành !!!**
- Trg 03** ➤ **Bản Lên tiếng về quyền tự do Internet.**
-68 Tổ chức và 38 cá nhân.
- Trg 04** ➤ **Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho VN: Tiếng trống thúc quân..**
-Khối 8406 Úc châu.
- Trg 06** ➤ **Vì sao người Công giáo biểu tình chống Formosa: Tình...**
-JB Nguyễn Hữu Vinh.
- Trg 07** ➤ **Tín hữu Cao Đài, tộc đạo Châu Thành đồng hành cùng...**
-Cao Đài Vĩnh Long.
- Trg 08** ➤ **Con đường nam tiến của Trung Cộng.**
-Mai Thanh Truyết.
- Trg 10** ➤ **Tr. Quốc lòng dạ hiểm sâu.**
-Hoàng Minh Tuấn.
- Trg 11** ➤ **Diễn tiến tư tưởng Phan Châu Trinh.**
-Trần Gia Phụng.
- Trg 13** ➤ **Viết thêm về Lê Duẩn để khỏi nhầm.**
-Nguyễn Đình Cống.
- Trg 15** ➤ **So sánh dân quyền Việt Nam và Hàn Quốc.**
-Ls Ngô Ngọc Trai.
- Trg 16** ➤ **Chỉ công an, quân đội mới được thu âm, ghi hình?**
-Đài VOA.
- Trg 18** ➤ **Côn đồ chính trị.**
-Nguyễn Tường Thụy.
- Trg 19** ➤ **"Còng số 8" được chuyển sang tay chủ tịch Ngân như...**
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 21** ➤ **Tín hiệu của sự sụp đổ bất động sản cao cấp?**
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 22** ➤ **Biển đã chết và người dân hấp hối.**
-Phạm Trần.
- Trg 25** ➤ **Dân Việt chết vì những nhà máy công nghiệp.**
-Hòa Ái RFA.
- Trg 26** ➤ **"Cho Formosa hoạt động trở lại là vô trách nhiệm"**
-Lan Hương RFA.
- Trg 27** ➤ **Doanh nghiệp hải sản bị nhà nước bội ước.**
-Đài RFA.
- Trg 28** ➤ **Tổng biểu tình: vì sao và như thế nào?**
-Lê Anh Hùng.
Và một số bài khác....
+++++

kẻ trách nhiệm hàng đầu là Nguyễn Phú Trọng. Thái độ của ông ta: bao che thủ phạm và đồng lõa, dửng dưng với dân tình và quốc biển ngay ngày đầu, mới đây tự tiện ký kết 15 văn kiện hợp tác toàn diện với Trung Quốc vốn đứng đằng sau Formosa... thái độ đó càng đẩy đất nước vào trông ách lệ thuộc và âm mưu thôn tính của kẻ thù truyền kiếp.

Thảm họa bước vào năm thứ hai với thêm nhiều hiện tượng đáng ngại như biển và ao hồ VN đổi màu đỏ, vàng, tím mà giới hữu trách chẳng (cho) biết nguyên nhân lẫn cách khắc phục, với thêm nhiều cuộc xuống đường đù kiêu của nhân dân theo chiến dịch Tổng biểu tình phát động từ mùng 05/03, thì đảng và nhà cầm quyền VC lại gia tăng những cách hành xử lạ lùng, gây thêm tai hại và tạo thêm công phần. Đó là hôm 05-04, đoàn công tác Bộ Tài nguyên Môi trường kết luận rằng nhà máy thép Formosa đã khắc phục được 52/53 lỗi, chỉ còn một hạng mục từ đập cốc ướt sang đập cốc khô mà dự tính sẽ được hoàn thành năm 2019. Cái lỗi duy nhất còn lại này là lỗi lớn nhất, nguyên nhân chính của việc tạo ra các hóa chất kịch độc. Vậy là trong hai năm tới, biển miền Trung và biển cả nước sẽ tiếp tục bị Formosa tàn hại. Chưa hết, kỹ sư Lê Quốc Trinh, một chuyên gia từ Canada còn tố cáo (x. RFA 10-04-2017): "Mà chất thải của họ đâu chỉ có mỗi về luyện cốc hay luyện kim. Còn 4 thứ khác nữa! Những nhà máy đồ sộ, những cơ ngơi nhà xưởng họ xây chứa khoảng hơn 10.000-20.000 người. Chỉ nội 20.000 người đó ăn uống rồi tiểu tiện, đại tiện cũng là một nguồn ô nhiễm mà phải xử lý. Thứ hai là các chất thải từ các nhà máy hóa học của họ. Tôi biết chắc chắn một điều Formosa bắt nguồn từ một nhà máy hóa học chứ không phải là luyện kim. Nó có rất nhiều nhà máy hóa học ở trong đó nhưng không nói ra".

Thứ đến là biện pháp đưa các tập thể biểu tình chống Formosa ra tòa án. Khởi đầu là việc công an tỉnh Hà Tĩnh hôm 12/4 quyết định khởi tố vụ án "gây rối trật tự công cộng và bắt giữ người trái pháp luật" liên quan đến cuộc biểu tình ở một xã thuộc huyện Lộc Hà, do người dân bức xúc chuyện đền bù sau thảm họa môi trường biển. Vụ việc xảy ra đầu tháng, khi dân xã Thạch Bằng và Thạch Kim cáo buộc công an nổ súng, hành hung thanh niên địa phương và một số nhà hoạt động đêm 2/4. Ngày 3/4, hàng nghìn người dân hai xã này đã kéo đến trụ sở huyện phản đối vụ đánh đập, đồng thời tiếp tục đòi đền bù thỏa đáng. Nhà cầm quyền hứa sẽ đối thoại với dân về các vấn đề họ nêu, nhưng rồi khởi tố vì cho rằng cuộc biểu tình đã gây ảnh hưởng lớn lao đến tình hình "an ninh chính trị, trật tự xã hội" và có dấu hiệu "tội phạm đặc biệt nghiêm trọng". Làm thế không ngoài mục đích đe dọa các cuộc biểu tình tập thể chống Formosa trong thời gian tới.

Một biện pháp nữa là bộ Công an, hôm 13/04, vừa dự thảo một nghị định có nội dung chỉ cơ quan chuyên trách bảo vệ an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội mới được sử dụng thiết bị ghi âm, ghi hình. Rõ ràng là một hành động trái Hiến pháp và Bộ luật Tổ tụng dân sự, hình sự. Vì việc người dân thu thập các dữ liệu điện tử làm chứng cứ để giải quyết các vụ án dân sự, hình sự là rất quan trọng đã được pháp luật quy định thành quyền của tổ chức cá nhân. Trong cụ thể, toàn bộ vụ việc Formosa được công luận biết đến để rồi có phản ứng thích hợp chính là nhờ những phương tiện ghi âm ghi hình của vô số công dân.

Cuối cùng là dự thảo sửa đổi Luật thuế Bảo vệ Môi trường với 8,000 đồng đánh vào 1 lít xăng, mà hôm 10-03, Bộ Tư pháp đã gởi tới Quốc hội để cơ quan này đưa vào chương trình xây dựng luật, pháp lệnh năm 2017 của mình, nhằm bắt đầu người dân và vết sạch hầu bao của họ một cách hợp pháp nhằm khắc phục (mà có được chăng và thật chăng?) những thiệt hại môi trường mà lúc này chủ yếu do Formosa gây ra với sự đồng lõa che chắn của toàn thể bộ máy cai trị.

Rõ rệt là đường Formosa xây xác dân lành!

BAN BIÊN TẬP

CHXHCNVN Thời đại đồ đá đổ! (Babui, Danchimviet.info)

TỔ CHỨC CHÍNH TRỊ XÃ HỘI VÀ CÔNG DÂN VIỆT NAM BẢN LÊN TIẾNG về quyền tự do internet

.....68 Tổ chức và 38 cá nhân 02-04-2017.....

Nhận định rằng:

1- Nhờ các phương tiện truyền thông hiện đại, những cuộc tranh giành quyền lực và quyền lợi trong đảng Cộng sản, những vụ việc tham nhũng cướp bóc của quan chức nhà nước, những hành vi bạo lực công khai hay lén lút của lực lượng Công an, những âm mưu che giấu các vấn đề nghiêm trọng của đất nước từ chính trị, kinh tế, tài chính, đến an ninh, môi trường, quốc phòng của nhà cầm quyền, những trò đánh phá đầy vu khống trắng trợn và xuyên tạc vô liêm sỉ của nhiều lãnh đạo CS và bộ máy tuyên truyền nhằm vào phong trào nhân quyền dân chủ... tất cả đều đang được đưa ra ánh sáng công luận, được phơi bày trước nhân dân.

2- Thế nhưng, trong nỗi lo bị mất quyền, với nguyên tắc độc tài toàn trị, nhằm mục tiêu giữ vững một trong ba chân kiềng của chế độ là che giấu những sự thật bất lợi cho việc thống trị nhân dân (hai chân kia là bạo lực và lừa gạt), nhà cầm quyền CSVN ngày càng ra sức củng cố nền pháp chế theo hướng tiêu diệt tự do ngôn luận, như ban hành Bộ luật Hình sự với nhiều điều khoản rất mơ hồ, Luật báo chí vốn bổ sung liên lục; ban hành Nghị định 72 về internet, Nghị định 174 về tuyên truyền phản động.

3- Gần đây, trước việc nhân dân –nhất là phong trào tranh đấu cho nhân quyền và dân quyền– ngày càng sử dụng rộng rãi và hữu hiệu internet, bộ Thông tin Truyền thông của chế độ đã ban hành Thông tư 38 về Quản lý thông tin xuyên biên giới, yêu cầu chủ các mạng xã hội nước ngoài như Facebook, Youtube phải hợp tác với Bộ để chặn “thông tin xấu độc”; bằng không sẽ gánh chịu các biện pháp trừng phạt. Hôm 21-03-2017, Bộ trưởng Bộ này còn kêu gọi Đại sứ Hoa Kỳ tác động cho các công ty Google (chủ sở hữu Youtube), Facebook có đại diện tại

Việt Nam để dễ cùng nhau “xử lý những vấn đề liên quan đến pháp luật”. Trước đó ông ta còn hối thúc các doanh nghiệp trong nước ngưng quảng cáo trên YouTube và Facebook lẫn các trang mạng xã hội khác cho tới khi mọi thông tin “xấu độc” chống nhà cầm quyền và chế độ bị ngăn chặn.

4- Đặc biệt và trên thực tế, trong khoảng một năm gần đây, đảng và nhà cầm quyền CS liên tục vận dụng và tùy tiện giải thích các điều 79 (“hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”), 88 (“tuyên truyền chống chế độ”), 258 (“lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích Nhà nước”) để bỏ tù nhiều công dân trình bày sự thật và tố bày chính kiến trên mạng:

- Facebooker Trần Minh Lợi ngày 22-03-2016 (xử án 27-03-2017).

- Blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (bút danh Mẹ Năm) ngày 10-10-2016.

- Bác sĩ blogger Hồ Văn Hải (bút danh Hồ Hải) ngày 02-11-2016.

- Hai nhà hoạt động dân chủ Lưu Văn Vịnh và Nguyễn Văn Đức Độ ngày 07-11-2016.

- Facebooker Nguyễn Danh Dũng ngày 18-12-2016

- Nhà hoạt động nhân quyền Nguyễn Văn Hóa ngày 11-01-2017.

- Cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Oai ngày 19-01-2017.

- Blogger kiêm dân oan tranh đấu Trần Thị Nga ngày 21-01-2017.

- Hai nhà hoạt động nhân quyền Vũ Quang Thuận và Nguyễn Văn Diễm ngày 03-03-2017.

- Facebooker Phan Kim Khánh ngày 13-03-2017.

- Facebooker Bùi Hiếu Võ ngày 17-03-2017.

- Facebooker Nguyễn Hữu Đăng ngày 24-03-2017.

Chúng tôi, những tổ chức và cá nhân ký tên dưới đây tuyên bố:

1- Khẳng định tự do ngôn luận

(tự do thông tin, tự do quan điểm, tự do phát biểu, tự do báo chí, tự do biểu tình) là một trong những nhân quyền cơ bản mà các Tuyên ngôn, công ước quốc tế lẫn hiến pháp VN đều công nhận. Bởi lẽ thiếu nó thì con người không thể thành người, xã hội không thể tiến bộ, vì sự thật không thể được trình bày và công lý không thể được thực thi.

2- Tổ cáo nhà cầm quyền CSVN đang đánh đồng những lợi ích riêng của đảng và chế độ với lợi ích chung của xã hội và đất nước, hoặc để bắt bớ những ai vì lương tâm con người và trách nhiệm công dân mà dám phê phán sai lầm và phanh phui tội ác của cường quyền, trình bày sự thật và bênh vực công lý trước nhân dân; hoặc để đe dọa và cấm cản đồng bào dùng internet và các mạng xã hội là một trong những vũ khí ít ỏi và chính đáng mà người dân hiện đang có được.

3- Vạch trần âm mưu của nhà cầm quyền nương theo việc quốc tế đang lên án các tổ chức khủng bố gieo rắc hận thù và thực thi bạo lực bằng cách lợi dụng các phương tiện truyền thông xã hội, để cũng kết án là khủng bố những tổ chức và cá nhân trong lẫn ngoài nước đang dùng các phương tiện ấy để đấu tranh cho tự do dân chủ, đang khi chế độ thực sự là một tổ chức khủng bố đối với toàn dân.

4- Hợp tiếng với nhiều chính phủ dân chủ năm châu và nhiều tổ chức nhân quyền quốc tế để khẳng định rằng những ai đang bị khởi tố, giam cầm hoặc xét xử vì những điều khoản phản dân chủ nói trên là những công dân yêu nước, đáng được trả tự do lập tức và vô điều kiện, vì họ đã dám đương đầu với một chế độ đang đàn áp nhân quyền và tham nhũng bóc lột, xuyên tạc sự thật và chà đạp công lý.

5- Kêu gọi mọi công dân đang sử dụng internet, các blogger, các facebooker, các chủ trang nhân quyền hãy liên kết thành một mạng lưới, một mặt trận chiến đấu cho quyền tự do internet, tức là cho tự do tư tưởng, cho chân lý và lẽ phải, vô hiệu hóa lực lượng Công an mạng và dư luận viên đang gieo rắc xấu xa độc hại trên không gian ảo,

tiến tới việc thúc đẩy toàn dân Việt Nam đứng lên giải thể chế độ độc tài toàn trị đang phân bội Tổ quốc, ác với dân và hèn với giặc.

Công bố từ Việt Nam và hải ngoại ngày 02 tháng 04 năm 2017.

Hướng về Giỗ Tổ Hùng Vương và kỷ niệm một năm thảm họa Formosa Vũng Áng (06-04 dl = 10-03 âm)

Hai tổ chức khởi xướng:

1- *Khởi Tự do Dân chủ 8406. Đại diện: Kỹ sư Đỗ Nam Hải – Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa*

2- *Hội Cựu Tù nhân Lương tâm. Đại diện: Bs Nguyễn Đan Quế - Lm Phan Văn Lợi*

66 tổ chức và 32 cá nhân trong lẫn ngoài nước đồng ký tên.

dân chủ cho dân tộc hôm nay là làm cho thể chế chính trị của Việt Nam hôm nay phải bị thay thế triệt để, chứ không phải được “đổi mới” từng phần hay điều chỉnh vặt vãnh như đang xảy ra. Cụ thể là phải chuyển từ thể chế chính trị nhất nguyên độc đảng không có cạnh tranh trên chính trường, sang thể chế chính trị đa nguyên, đa đảng, có cạnh tranh lành mạnh, phù hợp với những đòi hỏi chính đáng của đất nước, trong đó hệ thống tam quyền Lập pháp, Hành pháp, Tư pháp phải được phân lập rõ ràng...” (Trích Tuyên ngôn 8406). Trong vòng chưa đầy một năm sau đó, Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam đã được hơn 50 nghìn người Việt trên khắp ba miền Đất nước và các

năm... Đó là chưa kể các chiến sĩ dân chủ của Khối 8406 mới bị bắt lại như Ls Nguyễn Văn Đài (chưa xét xử) và các chiến sĩ dân chủ khác như bà Cấn Thị Thêu, bà Trần Thị Nga, bà Ng. Ngọc Như Quỳnh. Sự hy sinh vô bờ bến này của các chiến sĩ tự do và gia đình của họ không những đã được người dân trong và ngoài nước ngưỡng phục mà còn được các nhân sĩ và trí thức, các tổ chức, lãnh đạo quốc gia nước ngoài ca ngợi trên các diễn đàn thế giới.

Mười một năm qua, sự lớn mạnh của các tổ chức dân quyền, nhân quyền, xã hội dân sự... từ khắp ba miền của Đất nước đã trở thành một lực lượng mà đảng và nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam ngày đêm lo âu vì ngại vàng “Vua tập thể” của họ đang bị lung lay tận gốc. Tờ bán nguyệt san Tự Do Ngôn Luận do Linh mục Phan Văn Lợi, người chiến sĩ kiên cường bất khuất của Khối 8406 và Ban biên tập đã vượt lên tất cả những gian khó gặp phải hàng ngày, cho đến nay đã ra được 264 số (mỗi số 32 trang) phát miễn phí trong nước, với những bài xã luận như những mũi dao phóng ngay đầu đảng “ăn hết của dân không chừa một thứ gì”, “ăn như một bầy sâu”... và vạch trần đã tâm chiếm trọn Biển Đông của Việt Nam nhằm khống chế hoàn toàn Việt Nam trong chiến lược bành trướng về phương Nam của Đại Hán Bắc Kinh.

Mười một năm qua, Tuyên ngôn 8406 đã trở thành một Tuyên ngôn lịch sử của công cuộc tranh đấu giành lại tự do dân chủ cho Việt Nam, chìa khóa giải quyết mọi vấn nạn do di hại khủng khiếp mà cơ chế toàn trị Cộng sản để lại trong xã hội Việt Nam.

Thế giới đang thay đổi từng ngày từng giờ. Trong khi nhân loại đang tiến dần về hướng xã hội văn minh: Tự do – Dân chủ - Hiến định – Pháp trị, thì đảng Cộng sản Việt Nam vẫn một mực “kiên định với chủ nghĩa Mác Lê”, một chủ nghĩa đã bị khai tử bởi cha mẹ đẻ của nó. Chế độ Cộng sản đã hoàn toàn sụp đổ ngay trên chính quê hương của nó là Liên Xô và Đông Âu vào thập niên cuối của thế kỷ thứ 20. Nó đã

KHỐI 8406 KỶ NIỆM 11 NĂM

Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam 8-4-2006 Tiếng trống thúc quân chống quân xâm lược Đại Hán

.....**Khối 8406 Úc Châu 03-04-2017**.....

Ngày 8 tháng 4 năm 2006, 118 công dân Việt Nam từ khắp ba miền của đất nước đã công khai long trọng công bố Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam.

Sau 31 năm cả nước Việt Nam nằm dưới sự cai trị khắc nghiệt và độc đoán của đảng Cộng sản Việt Nam, Tuyên ngôn đã xác định: “Trong cuộc cách mạng Tháng 8-1945, sự lựa chọn của toàn dân tộc ta là Độc lập Dân tộc, chứ không phải là chủ nghĩa xã hội...” “...Rõ ràng mục tiêu của cuộc cách mạng ấy đã bị đảng Cộng sản Việt Nam đánh tráo. Và dĩ nhiên, quyền dân tộc tự quyết cũng hoàn toàn bị thủ tiêu... Vì một khi nền chuyên chính vô sản đã được thiết lập, thì theo Lênin, chức năng đầu tiên của nó là bạo lực và khủng bố trấn áp” (Trích Tuyên ngôn 8406).

Đây là lần đầu tiên sau tháng 4 năm 1975, toàn dân Việt Nam đã được thức tỉnh bằng những lời minh định rõ ràng: “Mục tiêu cao nhất trong cuộc tranh đấu giành tự do,

Cộng đồng người Việt ở hải ngoại nồng nhiệt ký tên hưởng ứng và gọi ngắn gọn là Tuyên ngôn 8406. Đặc biệt hơn, Tuyên ngôn 8406 đã được 175 nhân sĩ, trí thức và nhà hoạt động chính trị nước ngoài ghi tên ủng hộ.

Mười một năm qua, vì hoạt động cho dân quyền, nhân quyền, tự do dân chủ mà 47 thành viên của Khối 8406 đã vào tù với tổng cộng 239 năm tù ở (không kể các án quản chế). Nặng nhất là Linh mục Nguyễn Văn Lý, với tổng cộng 23 năm tù; Mục sư Nguyễn Công Chính, 11 năm (hiện còn ở tù); sinh viên Hoàng Quốc Hùng, 9 năm (còn ở tù); tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo Dương Thị Tròn, 9 năm; chiến sĩ Hồ Thị Bích Khương, 7 năm; nhà báo Lê Thanh Tùng, 12 năm; Trung tá QĐND Trần Anh Kim, 13 năm; bác sĩ Phạm Hồng Sơn, 5 năm; nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, 6 năm; công nhân Đoàn Huy Chương, 7 năm; nhà báo Nguyễn Vũ Bình, 7 năm; nhà báo Trương Minh Đức, 5

bị cả thế giới loài người văn minh lên án. Chế độ toàn trị mang phước rách Cộng sản hiện nay chỉ còn chỗ dung thân cuối cùng là rừng núi phong kiến Đại Hán Bắc Kinh. Bất hạnh thay cho dân tộc Việt Nam! Đảng Cộng sản Việt Nam ngày nay đã lộ nguyên hình là bầy tôi của Đại Hán, đứng trên hiến pháp và đứng ngoài luật pháp Việt Nam do chính họ vẽ ra, để dè dặt cỡi cổ nhân dân và hủy hoại đất nước Việt Nam. Những sự kiện và thực tế cho thấy rõ điều này đang diễn ra trên Đất nước Việt Nam sau mật ước Thành Đô 1990 được ký kết giữa Nguyễn Văn Linh - Đỗ Mười - Phạm Văn Đồng và Giang Trạch Dân - Lý Bằng, có thể được lược kê như sau:

1- Thác Bản Giốc, Ải Nam Quan và hơn 700 cây số vuông đất biên giới phía Bắc Việt Nam đã lọt vào Tàu cộng.

2- Biển Đông của Việt Nam, qua đường lưỡi bò chín đoạn do bọn Đại Hán tự vạch, chủ quyền thiêng liêng của tổ quốc Việt Nam đã bị Tàu cộng xâm phạm và thách thức một cách nghiêm trọng. Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam đã bị Tàu cộng chiếm đoạt và quân sự hóa.

3- Tây Nguyên, nóc nhà Đông Dương, đã lọt vào tay tư bản đồ Đại Hán qua “chủ trương lớn của đảng” khai thác bô-xít. Trái bom nổ chậm bùn đỏ đang treo lơ lửng trên đầu hàng triệu người dân Việt ở miền Nam Trung bộ.

4- Hơn 300 nghìn héc-ta rừng đầu nguồn VN đã được các đầu lĩnh tham ô đảng bán đứng 49, 99 năm cho các tập đoàn tư bản đồ Tàu.

5- Bộ Giáo dục Cộng sản Việt Nam đã hoàn tất việc xóa bỏ các chiến công oanh liệt của dân tộc Việt chống xâm lược phương Bắc trong trong các sách giáo khoa của nhà trường tiểu học và trung học.

6- Các phố Tàu đã đua nhau mọc trên các thành phố lớn của VN.

7- Hầu hết các công trình kinh tế trọng điểm của Việt Nam đều lọt vào tay Tàu cộng.

8- Formosa Hà Tĩnh, thủ phạm của thảm họa môi trường sinh thái bờ biển 4 tỉnh Miền Trung và sự điều đứng của hàng triệu đồng bào ngư dân Miền Trung.

9- Việt Nam ngày nay là bãi rác xả thải công nghệ lạc hậu khổng lồ của Tàu cộng.

10- Chất độc thực phẩm từ Tàu tự do tuôn qua các cửa khẩu phía Bắc, tràn ngập khắp các chợ búa VN từ thành thị đến nông thôn.

Tất cả những sự kiện thực tế nêu trên chỉ là những dẫn chứng điển hình mà không bút mực nào tả hết... Tất cả chỉ vì đảng Cộng sản Việt Nam đã cúi đầu bán đứng tổ quốc và xương máu nhân dân cho quan thầy Đại Hán qua chiêu bài “16 chữ vàng cộng 4 tốt”.

Mới nhất, trong chuyến đi châu Bắc Kinh của Nguyễn Phú Trọng ngày 12-15/1/2017, 15 văn kiện đã được Nguyễn Phú Trọng ký kết với Tập Cận Bình cho thấy sự hợp tác toàn diện từ kinh tế, văn hóa, giáo dục, luật pháp, quân đội... của hai đảng Cộng sản và Nhà nước Việt Nam và Tàu, thực chất là sự quy phục toàn diện và tuyệt đối của đảng Cộng sản Việt Nam đối với đảng Cộng sản Tàu, cốt chỉ để bảo toàn ngai vàng của “Vua tập thể” đảng Cộng sản Việt Nam.

Liệu chúng ta, những con dân nước Việt, dù trong hay ngoài nước, có chịu ngồi yên chấp nhận nhìn một VN đang hôn mê và tắt thở?

Mười một năm qua, các chiến sĩ Khối 8406 trong nước đã chịu không biết bao cực hình trong lao tù Cộng sản, trực diện đối đầu với vô vàn gian khổ. Chúng tôi, Khối 8406 Úc Châu, nhân ngày kỷ niệm 11 năm thành lập Khối 8406, xin thành tâm gửi đến Khối 8406 quốc nội niềm hân diện và lòng cảm phục vô bờ. Khối 8406 Úc Châu sẵn sàng cùng Khối 8406 quốc nội làm một viên gạch lót đường, cùng các tập hợp tổ chức yêu nước khác tranh đấu hòa bình, bất bạo động nhằm giải thể chế độ độc tài tham ô Cộng sản, mở đường cứu nước cứu dân và xây dựng một Việt Nam văn minh: Tự do - Dân chủ - Hiến định - Pháp trị. Chỉ với một thể chế tự do dân chủ mới tập hợp được nguyên khí quốc gia, tổng hợp được mọi tiềm năng, sức mạnh và tạo niềm tin cho cả dân tộc Việt Nam. Đó là con đường duy nhất thoát ách Đại Hán, bảo vệ giống nòi và bờ cõi VN.

Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam 8-4-2006 hôm nay, một lần nữa được đồng bào mọi giới trong và ngoài nước tuyên xưng trong từng trái tim VN không khuất phục cường quyền, bằng những hành động cụ thể, liên tục xuống đường biểu tình đòi lại dân quyền, nhân quyền đã bị đảng Cộng sản VN tước đoạt từ hơn 40 năm qua.

Khối 8406 Úc Châu xin bày tỏ lòng kính phục và biết ơn sâu xa của mình đến đồng bào Hà Nội, Hà Tĩnh, Nghệ An, Huế, Sài Gòn, Long Xuyên... Tất cả cùng giương cao ngọn cờ tự do dân chủ cho VN!

Paris, Berlin, Frankfurt, San Jose, New York, Houston, Ottawa, Sydney, Melbourne, Perth... Tất cả nguyện đồng hành cùng quốc nội! phát cao ngọn cờ tự do dân chủ cho Việt Nam!

Tuyên ngôn 8406 vì vậy là tiếng gọi thiêng liêng của Tổ quốc Việt Nam, là tiếng trống trận vang rền thúc quân chống xâm lược Đại Hán.

Khối 8406 Úc Châu

Ngày 3 tháng 4 năm 2017.

**LS NGUYỄN VĂN ĐÀI,
THÀNH VIÊN KỶ CỰU KHỐI
8406, ĐƯỢC TRAO GIẢI
NHÂN QUYỀN CHLB ĐỨC**

Luật sư Nguyễn Văn Đài đã được chọn trao Giải Nhân Quyền năm 2017 của Liên đoàn Thẩm phán CHLB Đức (Deutscher Richterbund).

Buổi lễ trao giải đã được diễn ra vào ngày 05.04.2017 trong Đại hội của tổ chức ấy tại thành phố Weimar miền Đông nước Đức. Đây là lần đầu tiên một người Việt Nam được chọn trao Giải Nhân Quyền này.

Trong buổi lễ trao giải, ông Vũ Quốc Dụng, một nhà hoạt động nhân quyền lâu năm tại Đức, đã đại diện cho LS Đài nhận giải thưởng, sau khi phu nhân LS bị cấm xuất cảnh.

Liên đoàn Thẩm phán CHLB Đức lập ra Giải Nhân Quyền này từ năm 1991 nhằm góp phần vào việc tăng cường và tôn trọng nhân quyền phổ cập và các quyền tự do cơ bản. Giải thưởng này, 3 năm 1 lần, được chọn trao cho một nhân vật trong giới thẩm phán, chánh án, công tố viên hoặc luật sư, mà có những đóng góp đặc biệt vào công cuộc bảo vệ và cổ xúy cho nhân quyền tại quốc gia của họ, bất chấp sự hiểm nguy đến tính mạng, sức khỏe, bị tù đầy hoặc bị những thiệt thòi cá nhân nặng nề.

Vì sao Người Công giáo biểu tình chống Formosa: Tình yêu thương đòi buộc

.....JB. Nguyễn Hữu Vinh 12-04-2017.....

Bệnh lạnh lùng vô cảm với tính mạng con người

Mấy tháng trước, trên mạng Internet xuất hiện video clip bảo vệ bệnh viện nhi Trung ương, Hà Nội đã chặn xe chở một bệnh nhi khi cháu đang nguy tử, mặc gia đình than khóc và mọi người phản đối. Thế rồi cháu bé đã chết trên xe ngay trong sân bệnh viện. Điều ai cũng biết là việc này chỉ vì nhằm giành chỗ cho một số xe được ưu ái chở bệnh nhân với giá cắt cổ do họ định ra.

Hành động này không thể chấp nhận, nếu xét cả về phương diện đạo đức xã hội, luật pháp và lương tâm con người.

Cộng đồng mạng xã hội đã lên tiếng mạnh mẽ rằng hiện tượng này không chỉ có ở nơi đây, mà nhiều bệnh viện khác cũng tương tự.

Những câu chuyện về sự vô cảm và tàn nhẫn với con người thời ở thời đại ngày nay, đã không ngớt xuất hiện trên mặt báo.

Cách đây mấy ngày, Hà Tĩnh đã đưa ra xử vụ án ngày 4-7-2016 một lái xe taxi giết chết một sinh viên Công giáo sau khi đi coi thi ở Hà Tĩnh, đi lễ về, rồi ném xuống cầu, chỉ để cướp hơn 200.000 đồng và một số tư trang gây nỗi đau cho gia đình, cộng đồng xã hội về sự vô nhân tính.

Thậm chí còn tàn bạo và rùng rợn hơn, từ lâu trên mạng xã hội còn lan tràn câu chuyện về lái xe tải đã lùi xe lại cán chết nạn nhân đang kêu cứu dưới gầm, chỉ vì thà đền ít chục triệu cho một mạng người còn hơn nuôi họ cả đời.

Quả là không ai không ớn lạnh trước những hành động này. Đó là sự tàn bạo, trực lợi trên nỗi đau và bất hạnh của người khác, bất chấp chính tính mạng con người. Đó chính là tư duy "vật chất quyết định ý thức" (Chủ nghĩa Mác-Lênin). Vì thế, họ coi tiền bạc và quyền lợi hơn cả nhân tính và lương tâm cũng như tính mạng người khác.

Hệ thống giáo dục và xã hội đã không thể tác động đến mức thức tỉnh họ, ngăn cản họ thực hiện tội ác bởi cái hệ thống lý thuyết "vật chất quyết định ý thức" vẫn là "sợi chỉ đỏ xuyên suốt" mọi hành động mà đảng cầm quyền đang ép cho xã hội này.

Trực lợi và kiếm chác trên nỗi đau và tai họa của người khác

Hơn hai năm trước, câu chuyện về một chiếc xe chở bia ở Đồng Nai bị lật, bia văng tung tóe khắp đường.

Rất đông người dân như chỉ chờ cơ hội ấy để thi nhau hôi bia trước sự van xin tuyệt vọng của tài xế. Gần 1.500 thùng bia đã bị cướp trắng để lại người tài xế ngơ ngác, máu me trước tai họa khổng lồ ập xuống đầu mình.

Sau vụ cháy kinh hoàng ở chung cư Xa La (Hà Đông, Hà Nội) đêm 11-10-2015, dư luận đang quan tâm đến các nạn nhân mà tài sản bị biến thành tro bụi thì nhận được thông tin: Nhiều hộ dân là nạn nhân vụ cháy đã đến trình báo về việc nhiều tài sản của họ bị mất cắp trong quá trình chữa cháy.

Trong vụ việc bảo vệ Viện Nhi Trung ương ngăn cản xe chở bệnh nhi để phải chết trên xe, nội dung chỉ vì "Nguyên nhân họ không cho xe chở nạn nhân đi bởi chúng ép dùng xe vận chuyển bằng xe 'dù' với giá 'cắt cổ'" - Người trong cuộc kể lại.

Trong thực tiễn xã hội ngày nay, những hiện tượng đó là không thiếu và thậm chí là không ít mà có thể kể ra rất nhiều. Đến một mức nào đó, nhiều người đã coi chuyện hôi của khi người khác bị tai nạn là chuyện bình thường như là chuyện đương nhiên được "lộc trời cho".

Đó chính là tư duy của đám kèn kèn trong xã hội, chỉ chực chờ xác chết để kiếm ăn.

Hiện tượng hôi của khi bị gặp nạn đã trở thành bình thường đến nỗi một chiếc xe tải chở bia bị lật ở xã Tiến Lộc, huyện Can Lộc, Hà Tĩnh ngày 27-12-2013 mà không bị cướp, báo chí đã phải đưa lên thành tin nóng, như một hiện tượng lạ trong xã hội.

Nhiều người nhìn cảnh tượng xã hội đó đã thốt lên: Xã hội ngày nay, lòng nhân ái đã trở thành xa xỉ.

Và đám kèn kèn thì quá đông.

Vẫn còn những tấm lòng yêu thương và nhân ái

Cuối tháng 6 năm ngoái, cô em gái tôi bị gặp nạn, đang đi xe máy lên đường, em bị một chiếc ô tô đâm từ phía sau bay lên vĩa hè hơn 20 mét. Cô ấy bị bất tỉnh đến 8 ngày mới tỉnh lại tại bệnh viện Nghệ An.

Khi biết tin em tôi bị tai nạn, tin tức nhanh chóng lan truyền trong cả họ đạo nhốn nháo và cảm thương. Hàng đoàn giáo dân cả trăm người vượt đường xa mấy chục km thăm người bệnh như người nhà của mình. Các thanh niên đi xe máy chở nhau đến bệnh viện và ngủ đêm lại đó để an ủi bệnh nhân và chia sẻ với gia đình... Sự cảm thông và yêu thương lẫn

nhau giữa họ khiến nhiều bác sĩ và nhân viên bệnh viện ngạc nhiên hỏi: Có cái Họ nào mà lớn khiếp thế? Các nhân viên ở đây không biết rằng khi người dân nói cùng họ, nghĩa là cùng ở một Họ đạo.

Và những lời cầu nguyện không dứt từ khắp nơi, đã làm nên điều kỳ diệu là em tôi bình phục trước sự ngạc nhiên của bao người: Chỉ có một phép lạ. Ở đây là phép lạ của Tình yêu thương.

Người dân xứ tôi lên mua đất làm nhà bám hai bên đường Quốc lộ 1A đoạn vào Tp Hà Tĩnh. Họ làm ăn và buôn bán ở đó với môi trường buôn bán cạnh đường sá tiếp xúc nhiều tầng lớp khác nhau, không tránh khỏi các loại tệ nạn xã hội giao lưu qua đó. Thế nhưng tại đây vẫn giữ được những đức tính quý báu cần thiết đã thành nền tảng của người Công giáo: Tình yêu thương, đoàn kết.

Ở đó, không chỉ có người Công giáo mà cả nhiều anh chị em tôn giáo bạn. Họ sống với nhau chan hòa và đầy tình mến thương lẫn nhau. Hội Tình thương Giáo xứ được thành lập, mỗi tháng một người tham gia hội cùng góp 1.000 đồng vào quỹ, bằng 1/3 tiền cốc trà đá. Thế nhưng, cả giáo xứ mấy năm qua đã xây dựng và hỗ trợ được rất nhiều nhà tình nghĩa cho những người bất hạnh, cô đơn và ốm đau, khó khăn. Nhiều trâu, bò đã mua cho các gia đình chăn nuôi và tạo nguồn sống cho họ qua chương trình đó.

Điều rất vui, là những hoạt động đó kéo theo những người thuộc tôn giáo bạn nơi đây sau một thời gian chung sống đã tham gia rất nhiệt tình. Kể cả những công việc thuần túy tôn giáo như Giáng Sinh và lễ lạt tất cả đều tham gia chung.

Khi tôi về nơi đây, một người bạn kể tôi nghe câu chuyện xảy ra ở đây thật ấn tượng, không thể quên. Bởi đó cũng là hiện tượng "lạ" trong xã hội ngày nay.

Đó là câu chuyện một chiếc xe tải chở xoài từ miền Nam ra Bắc và bị lật mấy năm trước.

Chẳng rõ nguyên nhân nào, chiếc xe tải chở xoài đến đoạn đường đó thì lật nghiêng xuống ruộng. Hàng đồng xoài đổ ra ruộng bên đường. Người dân đổ ra đồng như kiến, người lái xe thoát chết thì chẳng biết làm gì, chỉ biết đứng và... run.

Ngay lập tức khi nghe tin, mọi người trong xóm đã đến vây quanh chiếc xe và hàng hóa đang đổ tung tóe để bảo vệ số hàng hóa và tư trang của lái xe, đề phòng có những kẻ xấu lợi dụng cơ hội. Một số người thu dọn xoài sắp xếp lại thành một

đồng rồi phủ bạt bảo vệ qua đêm đó.

Sáng hôm sau, chị em phụ nữ đứng ra tổ chức bán xoài với đúng giá thị trường, không bán rẻ hơn. Kể cả chị em mua chục ký cho những người đang xây dựng Nhà thờ Giáo xứ Văn Hạnh khi đó, cũng trả tiền đúng giá và sòng phẳng. Tất cả số tiền bán được ghi chép đầy đủ. Người lái xe gần như ngẩn ngơ chỉ biết đứng nhìn bà con, thậm chí cũng chẳng biết họ đang làm gì.

Nhưng sau khi đã bán hết số xoài kia, chị em đã bàn giao tất cả tiền bạc, sổ sách cho người lái xe thì anh ta thật sự choáng. Hẳn là anh ta không nghĩ đến có thể có chuyện như vậy xảy ra. Thế rồi từ đó về sau, mỗi chuyến vào Nam, ra Bắc, người lái xe vẫn thường ghé lại thăm xóm đạo với một tấm lòng biết ơn lâu dài.

Nền giáo dục "hoàn toàn Việt Nam" và hệ lụy

Mấy chục năm trở lại đây, khi đất nước bước vào cuộc "đổi mới" thì theo đà đó, đạo đức xã hội dần dần trở nên suy đồi và thiếu vắng sự thiện, tình yêu thương.

Khi người ta đổ ra hàng chục ngàn tỷ để xây tượng đài khắp nơi, thì người ta loanh quanh không tìm ra một quyết sách đúng đắn cho giáo dục. Nền giáo dục vẫn lẩn quẩn với những tư duy cổ lỗ và duy ý chí để tạo ra những "sản phẩm thiếu chất lượng", đặc trưng của "nền giáo dục hoàn toàn VN" (H.C.Minh 2-9-1945).

Chính những "sản phẩm" này đã xây nên xã hội hôm nay, trong số đó là "1 bộ phận không nhỏ" thoái hóa, biến chất, tham nhũng và suy đồi.

Khi người ta coi giáo dục và y tế là những ưu tiên hàng đầu nếu muốn phát triển xã hội, đất nước, thì y đức ngày càng sa sút trong các cơ sở y tế luôn rình rập tăng viện phí và tẻ nạn bác sĩ moi tiền bệnh nhân như... cướp.

Khi người ta luôn biện minh cho mọi sai lầm của mình, rằng "đúng quy trình", thì người ta chưa tìm ra được một "quy trình ứng xử" nào cho đạo đức xã hội tốt lên. Bởi bao trùm lên mọi quy trình đó, là cơ chế - Cơ chế Đảng CS lãnh đạo tuyệt đối và toàn diện.

Thế nhưng... trên các phương tiện truyền thông, người ta luôn nhắc đến sự vô cảm, sự xuống cấp đạo đức xã hội như 1 căn bệnh không tìm ra thuốc chữa, thì ở nhiều nơi trên đất nước, dưới bóng nhà thờ vẫn có các xóm đạo sống với nếp xưa, trong xã hội tiện nghi hiện đại. Nếp xưa đó, chính là loại bỏ những ích kỷ cá nhân, vô cảm với nỗi đau đồng loại để rèn luyện tình yêu thương con người.

Trong các xóm đạo, dưới bóng nhà thờ, không có nhà tù, không có cảnh sát, nhưng người dân tự nguyện hành động để cộng đồng tốt đẹp hơn. Cũng trong các xóm đạo, những người thừa hành, được giao việc phục vụ không được trả lương, nhưng họ vẫn làm việc hết khả năng của mình để phục vụ cộng đồng.

Khi ngoài xã hội, người ta có thể làm thất thoát, tham nhũng hàng chục ngàn tỷ đồng như chuyện chơi, thì nơi xóm đạo nghèo quê tôi, giáo dân vẫn góp với nhau mỗi tháng 1/3 cốc trà đá mỗi người để nuôi Tình thương.

Động lực thúc đẩy họ chính là Đức tin của mình. Họ sống theo lời Chúa GS đã dạy từ 2000 năm trước: "*Hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em*" (Ga 15,12)

Vì sao họ xuống đường?

Những quan chức, những kẻ thờ ơ và ích kỷ sẽ không hiểu vì sao người Công giáo lại hăng hái xuống đường biểu tình chống Formosa. Nhà cầm quyền và một số kẻ cho rằng: Do họ "bị xúi giục", hoặc "thế lực thù địch, chống phá" hoặc đơn giản là "nhận tiền nước ngoài"... đủ cả.

Người Công giáo luôn đau đáu câu hỏi: "*Vào thời điểm đất nước lâm nguy, Biển Đông bị ô nhiễm, ông, bà, cha, mẹ đã làm gì để cứu biển và cứu chúng con?*" Thư chung của ĐGM GP Vinh Phaolô Nguyễn Thái Hợp, về thảm họa Biển Miền Trung.

Dù cho câu hỏi này, khi được nêu ra trong xã hội Cộng sản Việt Nam

hôm nay, chỉ đem lại những cái cười nhếch mép của lũ quan chức tham nhũng. Nhưng là nỗi day dứt, câu chất vấn của chính lương tâm mọi người Công giáo Việt Nam.

Ở đó, người ta không thể mũ ni che tai khi thảm họa môi trường đe dọa cuộc sống hôm nay và mai sau của đất nước và dân tộc. Những người Công giáo đau nỗi đau của chính mình bị thiệt thòi, họ đau nỗi đau chung của cộng đồng xã hội. Vì "*tội lỗi chống lại tự nhiên, cũng là tội lỗi chống lại chúng ta và là tội lỗi chống lại chính Thiên Chúa*" (ĐGH Phanxicô, Laudato Si, số 8).

Và việc những người Công giáo hôm nay xuống đường biểu tình, đòi Formosa rút khỏi Việt Nam, chính là khi họ đã thực hiện những lời huấn dạy yêu thương và đoàn kết với cộng đồng, không vì ích kỷ nhỏ nhen mà chỉ lo cho mình mà chính là lương tâm, trách nhiệm của mỗi cá nhân với cộng đồng, xã hội và đất nước.

Điều này được thúc đẩy bởi chính Đức Tin của họ.

Để có được Đức Tin đó, Giáo hội Công giáo đã qua hàng ngàn năm vật lộn để tồn tại và tìm tòi một đường hướng tốt nhất phục vụ tha nhân và con người, xã hội.

Và do vậy, việc dùng bạo lực, dôi trá nhằm bôi bẩn, dập tắt, xóa bỏ những điều đã viết bằng máu, nước mắt và niềm tin... chỉ là những việc "lấy chân đạp mũi nhọn" mà thôi.

Hà Nội, ngày 12/4/2017

Tín hữu Cao Đài Tộc đạo Châu Thành đồng hành cùng Dân tộcVĩnh Long 09-04-2017.....

Kính Quý Chư Chức sắc Thiên phong, Quý Chức sắc Tôn giáo, Quý Chức việc và Tín hữu, Quý Đồng bào, Đồng đạo trong và ngoài nước.

Đứng trước tình cảnh đất nước lâm nguy do đảng CSVN thỏa hiệp với Tàu cộng, rước giặc vào nhà hủy diệt môi trường sống của toàn dân tộc Việt Nam chúng ta. Từ nhà máy Formosa Vũng Áng – Hà Tĩnh đến nhà máy giấy Lee & Man Hậu Giang và các nhà máy khác của Tàu cộng ở khắp nơi trên toàn lãnh thổ Việt Nam.

Biến chết, cá chết, rừng hết, ngư dân chết, toàn dân chết... dưới bàn tay độc ác của Tàu cộng và Việt cộng.

Chúng tôi những tín đồ Cao Đài bảo thủ chọn truyền nơi Tộc đạo Châu Thành Vĩnh Long thiết nghĩ tôn giáo Cao Đài sinh ra từ trong lòng dân tộc, luôn luôn gắn liền với vận mệnh của dân tộc, tôn giáo phải có trách nhiệm cùng dân tộc, đồng hành cùng dân tộc giải trừ quốc nạn nội và ngoại xâm để bảo vệ đất nước và toàn vẹn lãnh thổ, bảo vệ sự sống còn của dân tộc.

Để biểu hiện tinh thần và trách nhiệm thiêng liêng cao cả đó, hôm nay vào lúc 8g sáng ngày Chủ Nhật 13-03-Đinh Dậu (dl 09-04-2017), chúng tôi đại diện cho một số đồng đạo liên hương nơi Tộc đạo Châu Thành Vĩnh Long qui tụ về tại tư gia Hiền huynh Chánh trị sự Nguyễn Kim Lân cùng nhau thiết lễ cầu nguyện Đức Chí Tôn – Ngọc Hoàng Thượng Đế ban hồng

ân cho dân tộc Việt Nam sớm giải trừ quốc nạn nội và ngoại xâm để lập lại Hòa bình – Dân chủ - Tự do thật sự trên đất nước Việt Nam.

Buổi lễ cầu nguyện xong, chúng tôi cùng nhau trưng những biểu ngữ với nội dung như sau:

- 1- “Tin hữu Cao Đài đồng hành cùng dân tộc giải trừ quốc nạn nội và ngoại xâm.”
- 2- “Formosa cắt khỏi Việt Nam”
- 3- “Nhà máy giấy Lee & Man cắt khỏi Việt Nam”

Đứng trước sự tồn vong của dân tộc, Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc – Giáo chủ đạo Cao Đài có dạy: “Cứu nước toàn dân phải trở tài”. Đó là lời vàng tiếng ngọc của Ngài. Là tín đồ Cao Đài chúng ta không thể làm ngơ trước đại họa mất nước, dân tộc bị hủy diệt hãy chung sức cùng toàn dân đứng lên đấu tranh giành lại chủ quyền độc lập dân tộc, giành lại quyền dân tộc tự quyết.

quê tiềm lực quốc gia với hơn năm triệu nạn nhân của cả hai miền.

Và trong hiện tại và với tâm khảm của một nước lớn, cộng thêm tính thần phục của ĐCSVN, nhu cầu chiếm Việt Nam và lấn chiếm toàn bộ Biển Đông đã đang dần dần biến giấc mơ Đại Hán trở thành hiện thực.

1. Vị trí thực sự của Trung Cộng Ngoài khái niệm hoang tưởng và với ý thức hệ tập trung thế giới dưới sự thần phục của “Trung Quốc”, có một điều đôi khi chúng ta ít chú ý là đứng về mặt địa dư hình thể, TC chỉ là một “lục địa hải đảo” bị cô lập.

TC bị vây hãm từ cả bốn hướng. Giữa các sa mạc, thảo nguyên hoang vu cùng núi rừng hiểm trở tại ba hướng Nam, Tây và Bắc với biển Thái Bình Dương tại hướng Đông. TC chỉ có một đường bành trướng trên đất liền. Đó là miền Bắc nước Việt Nam. Lần cuối mà họ thử nghiệm giải pháp đó là vào năm 1979 khi Hà Nội chủ quan tưởng rằng mình đã đánh cho Mỹ rút lại còn vừa ký Thỏa ước Hợp tác và An ninh với Liên Xô vào năm 1978. Thế mà vẫn bị Tàu

nắm quan hệ ngoại giao Việt-Trung (1949-1979)” qua đó, BCT nhận định rõ ràng là TC luôn luôn tìm cách... nuốt trứng Việt Nam.

Nhưng ngay sau cuộc chiến 1979 và kéo dài đằng đẳng cho đến 1988, sau khi TC chiếm các đảo ở Trường Sa của Việt Nam, CSVN mới chịu quy phục TC và chấp nhận “16 chữ vàng và 4 tốt” để bảo vệ quyền lực đảng, và từ đó bảo vệ được quyền lợi của các đảng viên cao cấp.

Nếu có nói rằng họ bán nước để cứu đảng thì cũng không sai.

Hậu quả là mọi vấn đề TC của thế giới như đã trình bày ở trên đều đã xuất hiện tại Việt Nam, từ an ninh, ngoại giao qua môi sinh, kinh tế, giáo dục, y tế hay ngoại thương.

Như tác giả Vũ Đông Hà viết trên Danlambao: **“Không cần phải đánh Việt Nam chúng nó!”** với một trích đoạn như sau: *“Súng đạn nào mãnh liệt bằng phong bì tống vào miệng chúng để sau đó Đại Hán ta ngồi ngay trên nóc nhà Tây Nguyên, đào mồ xới mả đất Mẹ của chúng, thái chất độc vào môi trường của chúng và Bộ chính trị của chúng vẫn khẳng định đây là chiến lược đã quyết, là chính sách công nghiệp hóa hiện đại đất nước không thể ngừng.”*

Thật hồ thẹn cho một quốc gia đã từng có chủ quyền và được tôn trọng trên thế giới.

Nhưng để tiện hơn nữa, “họ” vẫn muối mặt tiếp tục những biểu hiện nghiêm trọng hơn nữa là lập trường của Hà Nội lại rất thân TC trong các hồ sơ nóng của các quốc gia trên thế giới, nhất là việc Hà Nội tránh nêu vấn đề về Hoàng Sa hay Trường Sa trên diễn đàn quốc tế theo kiểu đa phương mà tìm giải pháp song phương theo quan hệ chủ tớ. Và hành động quy phục mới nhất là 15 ký kết của Nguyễn Phú Trọng trước mặt thiên hoàng Tập Cận Bình, báo hiệu sự cáo chung của Đất và Nước Việt Nam nếu ngày nào CSVN còn hiện diện và cai trị quê hương.

3. Vị trí của chúng ta hiện tại

Cần phải nói rõ là “chúng ta” là những người con Việt sống trong nước và hải ngoại tranh đấu cho một nước Việt Nam tự do. Đất nước và dân tộc Việt Nam đang gặp vấn đề với TC, có thể là nguy ngập hơn vì vị trí lân bang, nhưng cũng không khác nhiều quốc gia Á Châu ở chung quanh. Do đó, vấn đề TC của Việt Nam nằm trong khuôn khổ các vấn đề chung của thế giới với TC.

Khi nhìn như vậy, Việt Nam thật sự không còn đơn độc và phải một mình đương cự với TC đâu!

Nhưng, khác với trường hợp của

CON ĐƯỜNG NAM TIẾN CỦA TRUNG CỘNG

—Mai Thanh Truyết 10-04-2017—

Trong quá trình lịch sử của Tàu và kinh nghiệm 1026 năm bị đô hộ trong suốt 17 thế kỷ lập quốc của Việt Nam, Trung Cộng, sau khi chiếm đóng Tân Cương năm 1949, không chế Tây Tạng năm 1950, và bị chặn tại bán đảo Triều Tiên năm 1953, đã nghĩ tới **Việt Nam như một vùng trái độn quân sự cần thiết**. Trong tư thế thủ, ý định chiếm Việt Nam là để bảo vệ toàn cõi Trung Nguyên, và trong thế công thì bành trướng ảnh hưởng xuống vùng Đông Nam Á và ra tới một vùng biển dài trên 3000 Km ở phía Nam là biển Đông.

Nên nhớ, với sự tiếp sức của Liên Xô khi tiến hành Chiến tranh lạnh năm 1948 và mục tiêu của TC ngay từ những ngày đầu của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa do Mao sáng lập năm 1949 là nối tiếp nhiệm vụ của Hồ Chí Minh từ khi là cán bộ của Đệ tam Quốc tế được gửi về hoạt động tại Đông Nam Á từ năm 1924. Từ xa xưa, đảng Cộng sản Việt Nam tự nhận là mũi xung kích của khối Cộng sản xuống Đông Nam Á, mà việc gọi là giải phóng miền Nam chỉ là một kết quả tất nhiên mà thôi.

Vì vậy, đây chính là một trong nhiều nguyên nhân của cuộc chiến ý thức hệ làm cho CSVN khởi động gây nên cuộc chiến tương tàn làm kiệt

“dạy cho một bài học” do Đặng Tiểu Bình làm thầy giáo năm 1979.

Khi bức tường Bá Linh sụp đổ sau vụ khủng hoảng và tàn sát Thiên An Môn năm 1989, mọi sự đều đảo lộn.

Khi khối Liên Xô bắt đầu tan rã, TC e sợ nội loạn nên tập trung kiểm soát hệ thống chính trị bên trên cơ chế kinh tế thị trường. Và lãnh đạo Hà Nội như kẻ mò côi bị mất quan thầy. Vì vậy, **việc cứu đảng CSVN là một ưu tiên sinh tử từ năm 1990.**

Từ mốc thời gian đó, Hà Nội trở lại thần phục TC, chấm dứt 10 năm độc lập dưới bóng rợp Liên Xô và CSVN trở về thực tế quyền lực hiện tại (lúc bấy giờ) để tiến hành “đổi mới”, nhưng theo mẫu mực Bắc Kinh.

Và TC trở lại xu hướng bành trướng cổ hữu mà khởi tồn quân, tồn tiền và vẫn đạt kết quả như ý: **miền Bắc Việt Nam đương nhiên trở thành vùng trái độn quân sự kể từ thời điểm Hội nghị Thành Đô 3-4/9/1990.**

2. Vai trò thái thú của ĐCSVN

Khi Bắc Kinh mở rộng vùng trái độn ấy ra biển Đông hải, thì Việt Nam lần lần trở thành ao nhà của TC.

Biển VN chỉ là biển Hoa Nam.

Lãnh đạo Hà Nội ý thức được việc đó, qua quyền sách (nội bộ) do nhà xuất bản sự thật xuất bản tựa đề “30

các quốc gia kia, vấn đề TC của Việt Nam nằm trong tầng lớp lãnh đạo đảng CSVN. Vấn đề TC của Việt Nam nằm tại Hà Nội, là Hà Nội. Đây là cái khó của dân tộc, một dân tộc dày dặn kinh nghiệm đối phó với TC và có thừa ý chí đấu tranh giành độc lập.

Vấn đề TC của Việt Nam nằm tại Hà Nội vì đảng Cộng sản đã giải giới người dân, tước đoạt võ khí truyền thống và mãnh liệt nhất của dân tộc là ý chí chống lại tình trạng Hán hóa.

Hà Nội tiến hành chính sách ngu dân qua:

- Kiểm soát báo chí và tư tưởng, đưa mọi người vào phản ứng phản xạ Pavlov của loài chó.

- Phát huy bản năng kinh tế của loại sinh vật hạ đẳng mà nhu cầu là "kiếm ăn ba bữa" và triệt hạ mọi ý chí và tiềm lực quật khởi.

Lãnh đạo Hà Nội hành xử như những quan Tiết độ sứ của Thiên triều Bắc Kinh giống như trong bốn thời Bắc thuộc, thậm chí như những quan Thái thú thời bị đô hộ. Họ đang làm xã hội băng hoại và đẩy người dân vào kiếp nô lệ cho một thiểu số đại gia của các nhóm lợi ích. Đó là những thái thú biết nói tiếng Việt của BCT và các Ủy viên Trung ương Đảng.

4. Chúng ta phải hành xử như thế nào trước vấn nạn Tàu trên?

Muốn giải quyết vấn đề TC, người con Việt cần **phải giải quyết cái nhân khiến sức dân không được huy động vào nhu cầu bảo vệ nền độc lập, đó là đảng CSVN**. Ưu tiên của Việt Nam vì vậy là phải tháo gỡ cách ách độ hộ của TC do Bộ Chính trị của đảng Cộng sản Việt Nam đã tròng lên cổ người dân.

Tức là giải quyết đảng CSVN.

Hãy nghe một cựu đảng viên Lê Minh Đức của ĐCSVN "phản tỉnh": *"Thảm họa diệt chủng đã hiện ra trước mắt, không ai có thể cứu được dân tộc Việt Nam khỏi thảm họa này, ngoài 90 triệu người Việt. Mỗi người cần nhìn thấy cái chết đang đến với chính mình và con cháu mình..."*

Đối với các quốc gia khác, Việt Nam phải là thành viên của một nỗ lực đa phương nhằm giải quyết vấn đề TC của thế giới. Khi cùng chung một mục tiêu, người ta có thể nói đến chuyện hợp tác, một cách bình đẳng vì lợi ích chung.

Tóm lại, vấn đề TC của thế giới phải do thế giới giải quyết và Việt Nam sẵn sàng tham gia như một thành viên. Nhưng **Việt Nam sẽ không là mũi xung kích hay tiền đồn chống TC của thế giới**.

Từ suy nghĩ đó, để chúng thấy hiện nay vẫn còn nhiều người ở hải

ngoại đặt vấn đề Việt-Trung không đúng với tình trạng thực của thế giới hiện nay như:

- Việt Nam nên đứng bên cạnh Hoa Kỳ hay TC?

- Hoặc trong quan hệ song phương Mỹ-Hoa, VN nên ngả về đâu?

- Hay là Việt Nam nên khôn ngoan giữ vị trí trung lập?

Nhưng trên thực tế sự việc phức tạp hơn những gì xảy ra trong chiến tranh lạnh giữa hai khối cộng sản và tự do hay đúng hơn, giữa hai khối "tư bản thị trường" và "tư bản thị trường theo định hướng chủ nghĩa".

Thực tế là TC có vấn đề với Hoa Kỳ, có vấn đề với Nhật Bản, có vấn đề với Ấn Độ, với các nước Đông Nam Á, với Nam Hàn, với Đài Loan, thậm chí với cả Úc Đại Lợi. Trong một mạng lưới quan hệ song phương chằng chịt đó, như Hoa-Mỹ, Hoa-Nhật, Hoa-Ấn, v.v...

5. Việt Nam đứng ở đâu?

Tất nhiên là **đứng với người dân, ở vị trí độc lập, chứ không đơn giản là trung lập**. Làm sao trung lập trong một quan hệ đa phương? Việt Nam sẵn sàng hợp tác với thế giới để giải quyết vấn đề TC trong những nỗ lực đa phương của quốc tế.

Nhưng trước hết phải giải quyết vấn đề TC của Việt Nam, hiện nằm tại Hà Nội.

Một khi người dân Việt ở trong và ngoài nước làm cho thế giới hiểu ra sự thể đó, rằng mối nguy của TC chính là Hà Nội và Hà Nội mới là vấn đề chứ không là giải pháp. Từ đó chúng ta đã tiến được một bước khá xa trên chặng đường bảo vệ nền độc lập quốc gia.

Vì vậy, **đấu tranh cho dân chủ và cho độc lập là hai mặt không thể tách rời của một sự thể sinh tử cho Việt Nam**.

6. Kết luận

Chính vì cái thể liên hoàn chằng chịt và phức tạp giữa các quốc gia trên thế giới tùy theo quyền lợi của mỗi quốc gia giao tế, thí dụ như Hoa Kỳ "giao hảo" với mọi chính quyền độc tài, cộng sản, quân phiệt v.v... và mức giao hảo đó tùy theo tình trạng hiện có của mỗi quốc gia, cho nên việc nêu cao ngọn cờ "ảo" như tranh đấu cho "dân chủ, nhân quyền cho Việt Nam (!)" khiến cho các quốc gia trên thế giới không hình dung được hiện trạng bi thảm của dân tộc Việt dưới ách cai trị của CSVN, nhất là Hoa Kỳ với chính sách "chuyển hóa CSVN" bằng... con đường giáo dục (!)

Vì thế cho nên, khi nêu lên hàng loạt vấn đề về môi sinh, nạn hủy hoại nguồn nước, tình trạng cạnh tranh bất

chính hoặc nguy cơ lũng đoạn xã hội xuất phát từ TC, ngoài sự bành trướng ngang ngược muốn biến Việt Nam thành một tỉnh phía Nam của Tàu... tất cả đã trở thành một sự kiện hiển nhiên đang xảy ra cho Việt Nam.

Chắc chắn lúc đó, các nước có thể quan tâm nhiều hơn đến lập trường dân tộc của chúng ta.

Muốn như vậy, ngay từ ý thức thì chúng ta nên là giải pháp hơn là một vấn đề cho các nước.

Câu hỏi nêu lên ở đây là mình đã tự chuẩn bị tư thế như vậy hay chưa?

Sau cùng, TC thật ra không mạnh như nhiều người thường nghĩ và còn gặp nguy cơ khủng hoảng, thậm chí tan rã, vì chiến lược phát triển của họ không bền vững, không cân đối và có đầy bất công với 600 triệu dân Tàu đang có mức sống dưới nghèo đói và dưới nghèo đói tuyệt đối dựa theo tiêu chuẩn của Liên Hiệp Quốc US\$2.00 và US\$ 1.25/người/ngày.

Một khi nước Tàu có loạn như đã từng thấy nhiều lần trong lịch sử, Hà Nội, với chính sách cai trị hiện tại, hơn 93 triệu người con Việt chắc chắn sẽ không để yên cho ĐCSVN đâu! Một nhà chính trị học, TS David Shambaugh đã nhận định trong cuốn sách của ông viết vào năm 2014, rằng: "Khả năng TC vẫn chỉ là một "cường quốc từng phần", chứ không thể nào là một cường quốc thực sự trong tương lai."

Trong chiều hướng suy luận như trên, tất cả con dân Việt cần nên suy nghĩ về *"Những việc cần phải làm"* cho một Việt Nam Tương Lai.

TS.Mai Thanh Tuyết

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

TRUNG QUỐC LÒNG DẠ HIỂM SÂU

.....**Hoàng Minh Tuấn 07-04-2017**.....

Trong cuộc họp báo thường kỳ Quý I-2017 do Bộ Khoa học và Công nghệ (KHCN) tổ chức chiều 05-04-2017, vấn đề ba nhà máy điện hạt nhân của Trung Quốc gần biên giới Việt Nam đi vào hoạt động đã được báo giới đặt ra đối với các lãnh đạo của Bộ KHCN cùng các Cục liên quan. Xin được đăng lại bài viết cách đây 6 tháng mà cá nhân tôi dày công nghiên cứu. Mong mọi người hãy chia sẻ để hiểu rõ hơn lòng dạ hiểm sâu của người bạn vàng “4 tốt” và hiểm họa đang đến với đất nước, với dân tộc ta.

Quả là thâm độc

Mới đây, Trung Quốc vừa đưa vào vận hành thương mại 7/18 tổ máy của ba nhà máy điện hạt nhân nằm gần biên giới phía bắc Việt Nam gồm Phòng Thành (Quảng Tây) công suất 1000 MW cách Móng Cái (Quảng Ninh) 50 km, Trường Giang (Quảng Đông) 600 MW cách biên giới Việt Nam hơn 200 km và Sương Giang (đảo Hải Nam) 650 MW cách đảo Bạch Long Vĩ khoảng 100 km. Sự kiện này khiến nhiều người từ các nhà khoa học đến người dân bình thường ở Việt Nam đều tỏ ra lo ngại. Là người từng được đào tạo chuyên ngành hạt nhân và đã có thời gian học tập, nghiên cứu tại Viện hạt nhân Đà Lạt, người viết xin gửi tới bạn đọc quan tâm các cơ sở khoa học về những ảnh hưởng của ba nhà máy điện hạt nhân của Trung Quốc đối với Việt Nam.

Phải nói cho rõ: Trung Quốc có quyền xây dựng NMDHN trên đất của họ. Không ít người (điển hình là ông Trần Chí Thành, Viện trưởng Viện Năng lượng nguyên tử Việt Nam) cho rằng không có gì đáng lo ngại khi ba nhà máy điện hạt nhân Trung Quốc ở gần biên giới đã đi vào vận hành. Đây là quan niệm quá đơn giản và thiếu chính xác về mặt khoa học. Trên thực tế, các bụi chất phóng xạ rơi lắng xuống đất, xuống biển, tích tụ lại trong các lớp trầm tích, mùn hữu cơ, động vật phù

du..., nơi khởi đầu các chuỗi thức ăn cho con người và động thực vật. Những chất phóng xạ thoát ra từ NMDHN có chu kỳ phân rã rất lâu: như Cs-137 (tích lũy vào mô thịt), Sr-90 (tích lũy vào mô xương) sau 60 năm mới tự phân rã hết. Chất Pu-239 còn sống lâu hơn, đến hàng nghìn năm. Các chất phóng xạ này là nguyên nhân gây ra các dị tật bẩm sinh, quái thai, bạch cầu, ung thư, biến đổi gen... khi bị nhiễm xạ. Một năm, một lò phản ứng... có thể chưa đáng lo. Nhưng hàng chục năm với nhiều nhà máy thì hậu quả sẽ khác hẳn, mà còn tạo ra nguy cơ cho sức khỏe con người và nền kinh tế.

Điều quan ngại nhất là các NMDHN của Trung Quốc được xây dựng theo công nghệ CPR-1000 thuộc thế hệ II+, nguyên bản từ công nghệ Pháp-Mỹ đã hoàn thiện từ những năm tám mươi thế kỷ trước, nhưng được Trung Quốc nội địa hóa đến hơn 80% nên xác suất gặp sự cố là rất cao. Với một mật độ lò phản ứng dày đặc như vậy nằm trên đầu nguồn các khối khí lạnh lục địa thường xuyên kéo xuống nước ta về mùa đông, thì các NMDHN chẳng khác gì những quả bom hạt nhân nổ chậm đặt trên đầu chúng ta mà không biết khi nào phát nổ. Nếu sự cố mất an toàn xảy ra trùng với các đợt gió mùa đông bắc hay những cơn bão ngoài biển Đông, chất phóng xạ sẽ đổ bộ vào Việt Nam. Miền Bắc nước ta với địa hình vòng cung, gió mùa đông bắc di chuyển với tốc độ 20-25 km/giờ, dưới chiều gió này, nếu nhà máy gặp sự cố phát lên bầu không khí những ion nhiễm xạ thì 10 giờ sau đã gây ảnh hưởng tới Hà Nội. Và miền Bắc Việt Nam hoàn toàn có thể thành một vùng đất trắng. Đến đây có nhiều người đặt ra câu hỏi: Tại sao chỉ quan tâm đến mùa đông chứ không phải mùa hè? Bởi vì, do khí quyển phát tán mạnh hơn về mùa hè nên các sol khí phóng xạ tiêu tan rất nhanh. Ngược lại, về mùa đông sol khí phóng xạ sống lâu

hơn nhiều.

Cơ quan Khí quyển và Hải dương học (NOAA) của Hoa Kỳ đã khảo sát lộ trình phát tán của phóng xạ trong trường hợp nhà máy Phòng Thành gặp sự cố trong các tháng mùa đông như sau (hình 03).

NOAA cũng đã khảo sát lộ trình của phóng xạ trong trường hợp nhà máy Sương Giang gặp sự cố bằng mô hình READY/HYSPLIT. Theo bản đồ (hình 04) cho biết phóng xạ sẽ tiến thẳng vào bờ biển Bắc bộ và Bắc Trung bộ trước khi quay ngược về Trung Quốc. Lộ trình này cho thấy các thành phố lớn như Hà Nội, Hải Phòng, Thanh Hóa và Vinh sẽ bị ảnh hưởng nặng nề.

Qua đó thấy rõ ràng rằng, một khi sự cố xảy ra, Việt Nam hứng chịu hậu quả phóng xạ từ các NMDHN này nhiều hơn Trung Quốc. Người Trung Quốc có thấy điều đó không? Họ hiểu rõ điều đó hơn chúng ta rất nhiều nhưng họ chỉ muốn tổ quốc Trung Hoa vĩ đại của họ chịu ít rủi ro nhất. Quả là thâm độc!!!

Nguồn: FB Hoàng Minh Tuấn

CHUYÊN GIA KINH TẾ BÁO ĐỘNG CHIẾN LƯỢC ‘MADE IN CHINA 2025’ BIẾN VIỆT NAM THÀNH BÃI RÁC CÔNG NGHIỆP

Huy Lam 09-04-2017

Giới chuyên gia kinh tế trong nước mới đây báo động về cái gọi là chiến lược “Made in China 2025” của Trung Cộng, nhằm chuyển tải những mô hình sản xuất lỗi thời trong nước sang các nước khác, kể cả Việt Nam.

Theo báo Dân Trí, tại một cuộc hội thảo hồi tuần trước tại Hà Nội, Tiến sĩ Lương Văn Khôi, phó giám đốc Trung tâm Thông tin và Dự báo Kinh tế – Xã hội Quốc gia, thuộc Bộ Kế hoạch và Đầu tư, nói rằng Việt Nam đứng trước rủi ro rất lớn khi là điểm đến của những công nghệ lỗi thời từ Trung Cộng. Theo ông Lương Văn Khôi, “Made in China 2025” là một lộ trình của Trung Cộng nhằm thay đổi nền kinh tế từ những công xưởng giá rẻ gây ô

hiểm môi trường sang các cơ sở công nghệ cao. Các công ty điều hành những công xưởng đó buộc phải “chuyên giao công nghệ” sang những nước kém phát triển hơn, trong đó có Việt Nam.

Trên thực tế, Trung Cộng trong vài năm trở lại đây đã gia tăng đầu tư vào nhiều ngành như nhiệt điện, dệt may và nhuộm tại Việt Nam. Đây chính là những lãnh vực bị ưu tiên cắt giảm ở Trung Cộng do tiêu tốn năng lượng, phát thải ô nhiễm môi trường và sử dụng công nghệ thấp. Trong khi Trung Cộng đang đóng cửa khoảng 600 nhà máy nhiệt điện chạy than, thì ở Việt Nam, nhiều nhà máy nhiệt điện cỡ nhỏ và cỡ trung mở ra khắp nước. Riêng đồng bằng sông Cửu Long có 14 nhà máy nhiệt điện, đa phần do nhà thầu Trung Cộng xây dựng.

Số liệu của Cục Đầu tư Nước ngoài, thuộc Bộ Kế hoạch và Đầu tư, cho biết vốn FDI từ Trung Cộng vào Việt Nam đã vượt qua Nhật Bản, Hoa Kỳ và nhiều quốc gia khác, chỉ đứng sau Nam Hàn và Singapore. Trong 3 tháng đầu năm nay, Việt Nam nhận được hơn 823 triệu Mỹ kim từ Trung Cộng với 58 dự án mới và 177 lượt vốn góp mua cổ phần cho những cơ sở hiện hữu. Số vốn này tăng khá mạnh so với 290 triệu Mỹ kim của cùng kỳ năm ngoái.

Thực ra, chuyện Việt Nam là bãi rác công nghiệp của Trung Cộng đã bắt đầu từ hàng chục năm trước, trong nhiều ngành công nghiệp như thép, xi măng, điện... Do kém hiểu biết và lợi ích cá nhân, quan chức ngành đầu tư, môi trường đã và đang tiếp tay cho Trung Cộng làm nghèo đất nước, đầu độc môi trường Việt Nam bằng cách phê duyệt những dự án dùng công nghệ lạc hậu từ Trung Cộng.

SBTN

<http://www.sbtn.tv/chuyen-gia-kinh-te-bao-dong-chien-luoc-made-in-china-2025-bien-viet-nam-than-hai-rac-cong-nghiep/>

Diễn tiến tư tưởng Phan Châu Trinh

.....Trần Gia Phụng 02-04-2017.....

Chữ “tư tưởng” có hai nghĩa: 1) Nghĩa rộng là hệ thống suy tư về những vấn đề trọng đại có tính thuần lý, nhằm hướng dẫn con người theo một đường lối nào đó, ví dụ tư tưởng Phật giáo, tư tưởng Thiên Chúa giáo... 2) Nghĩa hẹp là sự suy nghĩ hay ý kiến của một người về các vấn đề thông thường trong cuộc sống. Sự suy nghĩ này sẽ hướng dẫn người đó hành động nhằm thực hiện các ý định của mình. Phan Châu Trinh (PCT) là một nhà hoạt động hơn là một nhà lý thuyết, nên ở đây, xin trình bày diễn tiến tư tưởng PCT theo nghĩa thứ hai.

1- HẠT GIỐNG CẦN VƯƠNG: Đầu tiên, PCT hấp thụ tư tưởng Cần vương ngay khi còn niên thiếu. Nguyên vào năm 1885, vua Hàm Nghi rời Huế, mở cuộc Cần vương chống Pháp. Phụ thân của PCT là Phan Văn Bình, người huyện Tiên Phước, phủ Tam Kỳ, gia nhập nghĩa quân Cần vương do Nguyễn Duy Hiệu tức Hoàng Hiệu chỉ huy ở Quảng Nam. Ông Bình phụ trách vận lương ở đồn điền A Bá, đem theo PCT mới 13 tuổi, lên chiến khu, luyện tập võ nghệ để gia nhập Cần vương. Năm 1887, Nguyễn Thân đem quân đánh Tam Kỳ. Ông Hoàng Hiệu nghi ngờ những người gốc Tam Kỳ làm phản, ra lệnh giết ông Bình. Lúc đó, PCT 15 tuổi, về sống với người anh Cả, theo Nho học trở lại.

2- NỀN TẢNG NHO GIÁO: Dùi mài kinh sử hơn 10 năm, PCT (28 tuổi) đỗ cử nhân tại trường thi Thừa Thiên năm 1900 và đỗ phó bảng năm 1901. Vì người anh Cả từ trần, PCT ở nhà chịu tang 2 năm, rồi ra Huế năm 1903, giữ chức thừa biện bộ Lễ. Thừa biện là một chức sự nhỏ khởi đầu sự nghiệp quan lại ở triều đình, chuẩn bị để được phân phối phụ trách những chức vụ quan trọng hơn. Khi học hành theo *Tứ thư*, *Ngũ kinh*, rồi đỗ đạt và ra làm quan, chắc chắn PCT là một người thấm nhuần tư tưởng Nho giáo.

3- TƯ TƯỞNG DUY TÂN: Khi ra Huế làm quan, PCT tiếp xúc với học giới cấp tiến. Nhờ vậy, PCT đọc được bài “Thiên hạ đại thế luận” của Nguyễn Lộ Trạch (1843-1898), người làng Kế Môn, tỉnh Thừa Thiên. Ông Trạch học giỏi nhưng không thích thi cử, nhiều lần viết điều trần lên vua Tự Đức, đề nghị canh tân đất nước, nhưng không được vua chấp nhận. Nhân đề tài kỳ thi đình tại Huế năm 1892, Nguyễn Lộ Trạch viết bài “Thiên hạ đại thế luận” (Luận bàn

chuyện đại thế trong thiên hạ).

Trong bài này, Nguyễn Lộ Trạch trình bày tình hình suy thoái của Trung Hoa, sự tiến bộ và phát triển của Nhật Bản, sự chậm tiến và yếu kém của Việt Nam, và ông đưa ra những đề nghị chỉnh đốn giáo dục, chấn hưng nông nghiệp, công nghệ, thương mại, truyền bá khoa học kỹ thuật Âu tây. Một lần nữa, kể sách này không được triều đình xét đến. Mãi cho đến khi Nguyễn Lộ Trạch qua đời năm 1898, thì tác phẩm của ông mới được giới sĩ phu đầu thế kỷ 20 chú ý và nghiên cứu.

Ngoài Nguyễn Lộ Trạch, PCT còn đọc nhiều sách mà đương thời gọi là “tân thư” (sách mới) của các tác giả Trung Hoa là Khang Hữu Vi, Lương Khải Siêu, và của các tác giả Tây phương được dịch qua chữ Hán và du nhập vào Việt Nam như Montesquieu, Rousseau, Voltaire, Diderot...

Nhận thấy duy tân là sinh lộ có thể cứu nước, PCT từ quan năm 1904, bắt đầu dấn thân vào con đường duy tân. Lúc đó, làm quan là cánh cửa công danh phú quý cho các nhà khoa bảng, nhiều người ước mơ. Thế mà PCT dứt khoát từ quan, dấn thân tranh đấu vô vị lợi, chứng tỏ tấm lòng yêu nước thiết tha tiềm ẩn trong tâm tư PCT từ những ngày đầu lập thân. Phải nói đây là 1 quyết định quan trọng ảnh hưởng đến cả 1 đời người. Như thế, từ tư tưởng Nho giáo, PCT chuyển qua tư tưởng duy tân.

Phan Châu Trinh trở về Quảng Nam, và cùng một số thân hữu như Huỳnh Thúc Kháng, Trần Quý Cáp, Lê Bá Trinh, Phan Thúc Duyện... mở cuộc vận động duy tân. Các ông không đặt tên cho phong trào của mình. Về sau sử sách gọi đây là Phong trào Duy tân (PTDT). Các ông không trình lên triều đình Huế chương trình duy tân, mà các ông tự đứng ra vận động duy tân trực tiếp với dân chúng về nhiều mặt.

Chủ trương duy tân của các ông bao trùm ba lãnh vực: “*Khai dân trí, chấn dân khí, hậu dân sinh*”. Xin chú ý “khai dân trí” không phải chỉ mở mang hiểu biết của dân chúng giáo dục, kỹ thuật, khoa học, y tế, kinh tế..., mà còn mở mang hiểu biết về chính trị, về dân quyền, về dân chủ. Chấn dân khí là nâng cao tinh thần dân chúng, và hậu dân sinh là phát triển đời sống dân chúng (dân sinh) được trọng hậu, sung túc.

Để nâng cao dân trí, PTDT kêu gọi bỏ chữ Nho (chữ Hán), bỏ lối thi

cử từ chương cổ điển, chuyển qua dùng Quốc ngữ, vì Quốc ngữ dễ học, dễ viết, dễ nhớ, dễ phổ biến và có thể dùng làm phương tiện để phát triển đất nước. Phong trào Duy tân Quảng Nam lập được khoảng 40 lớp, dạy Quốc ngữ tại các huyện trong tỉnh nhà. (Theo lời kể của bà Phan Thị Liên, con gái đầu của PCT cho người viết tại Đà Nẵng vào cuối thập niên 60. Bà Liên khi nhỏ là học sinh của một trong những trường này.)

Chẳng những ở Quảng Nam, năm 1905 các ông còn đi vận động duy tân ở các tỉnh Quảng Ngãi, Bình Định, Bình Thuận. Tại Bình Định, các ông dùng tên chung là Đào Mộng Giác, viết các bài thơ "Chí thành thông thánh thi" (PCT) và bài phú "Danh sơn lương ngọc phú" (Huỳnh Thúc Kháng và Trần Quý Cáp), đã kích lới học từ chương, thức tỉnh đồng bào, kêu gọi lòng yêu nước của sĩ phu. Bài thơ "Chí thành..." của PCT có những câu hô hào rất hùng hồn: "... *Vạn dân nô lệ cường quyền hạ / Bất cổ thi văn túy mộng trung / Trường thử bách niên cam thóa mạ / Bất tri hà nhứt xuất lao lung...*". (Vạn dân làm tôi tớ dưới ách cường quyền / Mà vẫn say sưa trong giấc văn chương tám câu / Suốt cả trăm năm bị người mắng nhiếc / Không biết ngày nào ra khỏi tù ngục...) Tại Bình Thuận, PCT khuyến khích các nhân sĩ địa phương lập công ty thương mại Liên Thành và mở trường Dục Thanh dạy quốc ngữ.

Sau phương Nam thì đến phương Bắc. Năm 1906 PCT đến Hà Nội, giúp các nhân sĩ Hà Nội lập Đông Kinh Nghĩa Thục. Phan Châu Trinh còn đi diễn thuyết ở một số tỉnh gần Hà Nội để kêu gọi duy tân.

4- TƯ TƯỞNG DÂN QUYỀN: Nhân chuyển ra Hà Nội năm 1906, PCT tiếp tục qua Nhật Bản quan sát vì lúc đó, Nhật Bản rất nổi tiếng sau cuộc canh tân của Minh Trị Thiên Hoàng. Trên đường đi, tại Quảng Châu (Trung Hoa), PCT gặp Phan Bội Châu, và cả hai cùng qua Nhật Bản. Từ Nhật Bản trở về, PCT khẳng định với Phan Bội Châu: "*Chỉ nên để xướng dân quyền, dân đã biết có quyền thì việc khác có thể tính lần được.*" (Phan Bội Châu, *Tự phán hay Phan Bội Châu niên biểu*, đăng trong sách *Phan Bội Châu toàn tập*, tập 6, Chương Thâu sưu tầm, Huế: Nxb. Thuận Hóa, 1990, tr. 116.)

Kết quả cuộc "để xướng dân quyền" nổi bật nhất là các cuộc biểu tình rầm rộ, xin hạ thuế, giảm sưu của dân chúng các tỉnh miền Trung, từ tháng 3 đến tháng 6 năm 1908. Phan Châu Trinh không tổ chức các cuộc biểu tình này, nhưng những bài viết

và hô hào của PCT ảnh hưởng mạnh mẽ đến quần chúng, nhất là quần chúng Quảng Nam, đã đưa đến các cuộc biểu tình này.

Biểu tình bùng nổ đầu tiên ở Quảng Nam ngày 11-3-1908. Pháp bắt liên PCT đang ở Hà Nội ngày 31-3. Lúc đó, Louis Bonhoure (quyền toàn quyền Đông Dương từ 28-2-1908 đến 23-9-1908) cho rằng thơ văn PCT, tuy không tỏ ra bạo động như Phan Bội Châu, nhưng nguy hiểm hơn Phan Bội Châu cho sự thống trị của người Pháp. (Vũ Ngự Chiêu, *Các vua cuối cùng nhà Nguyễn* tập 2, Houston: Nxb. Văn Hóa, 2000, tt. 618-619.) Ngoài ra, Pháp còn bắt các nhà vận động duy tân khác trên toàn quốc như Trần Quý Cáp, Huỳnh Thúc Kháng, Phan Thúc Duyện, Lương Văn Can, Nguyễn Quyền...

Nhờ Hội Nhân Quyền Pháp can thiệp, PCT không bị tử hình như Trần Quý Cáp, mà bị đầy đi Côn Lôn (Côn Đảo), và bị đưa về an trí ở Mỹ Tho giữa năm 1910. Theo yêu cầu của PCT, Pháp cho ông cùng với con trai là Phan Châu Dật rời Sài Gòn qua Pháp ngày 1-4-1911. (Lê Thị Kinh, *Phan Châu Trinh* qua những tài liệu mới, Nxb. Đà Nẵng, tt. 205-2012.)

5- TƯ TƯỞNG DÂN CHỦ: Nước Nhật tuy tiến bộ, nhưng là nước quân chủ, nên PCT chỉ học được "dân quyền". Qua Pháp, tiếp xúc với văn hóa Pháp, cái nôi của cách mạng 1789, PCT tiến thêm một bước nữa, tiếp thu tư tưởng dân chủ. Do quan niệm dân chủ, PCT mạnh dạn gửi thư "Thất điều" ngày 15-7-1922, kể bảy tội của vua Khải Định (trị vì 1917-1925) nhân dịp nhà vua sang Pháp tham dự cuộc đấu xảo (triển lãm) quốc tế tại Marseille. Bảy điều đó là: "*Tôn bậy quân quyền, lạm hành thường phạt, thích chuộng sự quỳ lỵ, xa xỉ quá độ, ăn bận không phải lối, tội chơi bời, chuyển đi tây có sự ám muội.*" Thư này được báo chí Pháp dịch đăng ở Paris, gây một tiếng vang lớn trong dư luận thời đó.

Khi PCT từ Pháp về Sài Gòn tháng 6-1925, thì ông được tin vua Khải Định từ trần ngày 6-11-1925 ở Huế. Phan Châu Trinh liền gửi điện tin cho khâm sứ Pháp tại Trung Kỳ, đề nghị đình chỉ việc tôn lập vua mới và lập Hội đồng nhân sĩ bàn việc cải cách quốc gia. (Nguyễn Văn Dương, *Tuyển tập Phan Châu Trinh*, Nxb. Đà Nẵng, 1995, tr. 53.)

Trong tháng 11-1925, PCT diễn thuyết hai lần tại Nhà Hội Thanh Niên ở Sài Gòn: Ngày 19-11 về đề tài "Đạo đức và luân lý đông tây"; lần thứ hai ngày 27-11-1925 về đề tài "Quân trị

chủ nghĩa và dân trị chủ nghĩa". Trong bài thứ hai, PCT cho rằng quân chủ là một chế độ có tính cách "nhân trị", nghĩa là việc cai trị dựa trên ý kiến chủ quan cá nhân của nhà vua, chứ không dựa trên luật pháp, để đưa đến độc tài, chuyên chế. Trong bài này, PCT nhấn mạnh: "... *Vì cái độc quân chủ mà nó giết hẳn cái lòng ái quốc của dân Việt Nam ta...*" (Nguyễn Văn Dương, *sđd.* tr. 813) Ông hô hào thiết lập chế độ "*dân trị tức pháp trị*", tổ chức xã hội trên căn bản pháp luật công bình. Mọi thành phần xã hội, từ người đứng đầu quốc gia đến người cùng đinh, đều phải chịu sự chế tài của luật pháp, đều được xét xử như nhau trước pháp luật.

Sau hai bài diễn văn này, sức khỏe PCT yếu dần. Qua đầu năm 1926, bệnh phổi của PCT càng ngày càng nặng. Ông từ trần tại Sài Gòn lúc 9g30 tối 24-3-1926, lúc 54 tuổi.

6- CHỐNG CỘNG SẢN VÀ CHỐNG CẦU VIỆN: Điểm đặc biệt trong diễn tiến tư tưởng PCT là ông dừng lại ở tư tưởng dân chủ và chống chủ nghĩa Cộng sản (CS). Xin chú ý ở Âu Châu từ sau bản "Tuyên ngôn Cộng sản" (The communist manifesto) năm 1848, và sau sự thành công của cách mạng CS ở Nga năm 1917, phong trào CS lên rất cao vào đầu thế kỷ 20. Tại Pháp, đảng CS được thành lập cuối năm 1920. Trong đảng này, có một người Việt là Nguyễn Ái Quốc (NAQ), về sau mang tên là Hồ Chí Minh.

Vua Khải Định chỉ đến Pháp trong một thời gian ngắn vào năm 1922 mà cũng biết đến đảng này. (Eugène Teston và Maurice Bercheron, *L'Indochine moderne*, Paris: Librairie de France, 1931, tr. 55.) Vua Khải Định mà biết, thì chắc chắn PCT ở Paris lúc đó cũng biết, nhưng ông không tin vào chủ nghĩa CS. Khi được tin NAQ hoạt động cho CS, PCT viết thư gửi NAQ vào năm 1922, cho rằng việc NAQ theo quốc tế CS để giành độc lập cho Việt Nam, "*thì quốc dân đồng bào vẫn nguyên là cái lưng con ngựa, chỉ thay người cỡi mà thôi.*" (Ngô Văn, *Việt Nam 1920-1945*, Amarillo TX: Nxb. Chuông Rè, 2000, tr. 39.)

Về việc nhờ nước ngoài để chống Pháp, thì tại Hà Nội năm 1907, PCT viết bài "Hiện trạng vấn đề" bằng chữ Nho (chữ Hán), đăng trên *Đại Việt Tân Báo* (tức *Đăng Cổ Tùng Báo* đổi tên), theo đó, trong phần kết luận, PCT viết như sau: "*Vậy xin nói lời chính cáo cùng người nước ta rằng: 'Không bạo động, bạo động tất chết! Không trông người nước ngoài, trông người nước ngoài tất ngu! Đồng bào ta, người nước ta, ai mà ham mến tự*

do, tôi xin có một vật rất quý báu tặng cho đồng bào, là “Chi bằng học”. (Huỳnh Thúc Kháng dịch, và đăng trên báo *Tiếng Dân* ở Huế số 613, ngày 9-8-1933.)

Vì PCT hô hào dân quyền, chống cầu ngoại viện, kêu gọi phát triển dân chủ, can gián NAQ đừng theo CS, mà đảng CS đã kích PCT. Trong một bài thơ, Tố Hữu mỉa mai PCT như sau: “Muôn dặm đường xa, biết đến đâu?/ Phan Châu Trinh lạc lối trời Âu...” (Bài “Theo chân Bác”, Tố Hữu 1970.)

Trên thực tế, PCT không lạc lối trời Âu, mà ông đã học được kinh nghiệm dân chủ ở đó. Ngược lại, chính HCM mới lạc lối ở hội nghị Tours (Pháp) năm 1920 và sau đó lạc qua tận Moscow (Nga) năm 1923, rồi nhập cảng chủ nghĩa CS về làm hại đất nước chúng ta cho đến ngày nay.

KẾT LUẬN

Dù sống dưới chế độ quân chủ, tư tưởng PCT chuyển biến theo hướng ngược lại, từng bước theo tiến trình hoạt động của ông: từ Cần vương, qua Nho giáo, rồi duy tân, tiến lên dân quyền và dừng lại ở dân chủ, mà ngày nay, một thế kỷ sau PCT, cả thế giới đang cố gắng thực hiện.

Trong suốt cuộc đời hoạt động của ông, PCT luôn luôn tranh đấu bất bạo động. Ông đã góp phần vận động cải cách văn hóa, thay thế chữ Hán bằng Quốc ngữ, và nhất là ông đã góp phần chuyển hóa rộng rãi tâm lý và não trạng (mentality) của cả một dân tộc, từ quan niệm quân chủ, tiến đến dân quyền và dân chủ, chuẩn bị tâm lý và tinh thần quần chúng cho hoạt động của Việt Nam Quốc Dân Đảng. Ông chủ trương bất bạo động từ năm 1904, đi trước cả phong trào bất bạo động của Gandhi ở Ấn Độ.

Đặc biệt, PCT diễn thuyết rất hay đến nỗi vua Khải Định, tuy đã từng bị PCT chỉ trích khi qua Pháp năm 1922, vẫn khen PCT là người có tài hùng biện. (Quốc Sử Quán Triều Nguyễn, *Đại Nam thực lục chính biên đệ thất kỷ*, Cao Tự Thanh dịch, TpHCM: Nxb Văn Hóa-Văn Nghệ, 2012, tr. 339.)

Cuối cùng, như đã viết ở trên, điểm đặc biệt là PCT dừng lại ở tư tưởng dân chủ, chống lại chủ nghĩa CS. Chủ nghĩa CS thất bại trên thế giới và tại Việt Nam, chứng nghiệm sự sáng suốt của PCT. Dân chủ là giấc mơ của PCT cách đây 100 năm. Dân chủ hiện vẫn còn là giấc mơ của toàn dân Việt Nam ngày nay và dân chủ là điểm hẹn của dân tộc Việt Nam trong tương lai.

Thực dân Pháp và Cộng sản Việt Nam lên án PCT, nhưng giới học giả Hoa Kỳ nhận rõ chân giá trị tư tưởng PCT, nên tổng thống Barack Obama,

trong bài diễn văn ngày 24-05-2016 tại “Trung tâm hội nghị quốc gia Mỹ Đình” ở Hà Nội, đã tiết lộ rằng khi đại học Fulbright mở ra vào mùa thu 2016 tại Sài Gòn, thi sinh viên, học giả, giới nghiên cứu có thể tập trung tìm hiểu nhiều vấn đề, trong đó có cả “*triết lý Phan Chu Trinh*” (“*philosophy of Phan Chu Trinh*”).

Phải nhấn mạnh tất cả các điều trên đây để thấy rõ sự sáng suốt của PCT, thấy rõ viễn kiến của PCT, cũng như thấy rõ công trình tiên phong vận động văn hóa và dân chủ bất bạo động của PCT, một người yêu nước thiết tha, sáng suốt, vô vị lợi, trọn đời tận tụy hy sinh phục vụ dân tộc.

Trình bày tại Lễ Giỗ Phan Châu Trinh ngày 2-4-2017 tại Orange County

VIẾT THÊM VỀ LÊ DUẨN ĐỂ KHỎI NHẦM

+++++Nguyễn Đình Cống 09-04-2017+++++

Vừa qua ở Quảng Trị (ct: ngày 07-04 tại thành phố Đông Hà) đã tổ chức long trọng lễ kỷ niệm lần thứ 110 ngày sinh ông Lê Duẩn, cố Tổng Bí thư Đảng Cộng sản Việt Nam. Nhân dịp này một số diễn văn và bài báo đã ca ngợi ông hết lời. Chỉ xin trích vài đoạn:

“*Tổng Bí thư Lê Duẩn là người lãnh đạo kiệt xuất, đồng thời là nhà lý luận xuất sắc, một tư duy sáng tạo lớn của cách mạng Việt Nam... Đồng chí đã có những đóng góp quan trọng, góp phần đưa lý luận cách mạng Việt Nam lên tầm cao mới... Cuộc đời đồng chí là một nhân cách lớn về lẽ sống và đạo lý làm người, một tấm lòng bao dung, độ lượng đậm lòng nhân ái cao cả... Đồng chí Lê Duẩn – người học trò xuất sắc của Chủ tịch Hồ Chí Minh, người chiến sĩ cộng sản kiên cường, nhà lý luận xuất sắc, một tư duy lớn của cách mạng Việt Nam, người chiến sĩ quốc tế cộng sản trong sáng đã cống hiến suốt cuộc đời mình cho Đảng, cho dân tộc... Đó là tầm cao trí tuệ, tài năng tổ chức, phương pháp cách mạng khoa học, sáng tạo...”*

Liệu những lời ca ngợi như vậy trung thực đến đâu. Liệu câu thơ của Việt Phương “Ta đã thấy những vết bùn trên các vì sao” có đúng chút nào cho Lê Duẩn không. Ông đã đứng đầu Đảng Cộng sản Việt

Nam trong suốt 26 năm, lãnh đạo công cuộc cách mạng XHCN để rồi đưa đất nước đến như ngày nay (dân mất lòng tin, đạo đức xuống cấp, các giá trị bị đảo lộn, môi trường bị tàn phá, nợ nần ngập đầu, v.v.), liệu ông có chịu trách nhiệm gì trong việc này không.

Lê Duẩn chết năm 1986. Một số người tiếc cho ông, vì nếu ông chết trước 10 năm, ngay sau lúc kết thúc cuộc chiến Quốc – Cộng thì sẽ tốt hơn. Trong hơn 10 năm cuối đời ông đã lãnh đạo đảng Cộng sản phạm hết tội lỗi này đến thất bại khác, đưa dân tộc vào bế tắc chỉ vì kiên trì con đường cách mạng sai lầm. Nhiều người hoặc vì ngây thơ,

hoặc cố tình nguy hiểm đổ lỗi cho mọi sự sụp đổ của Việt Nam bắt đầu từ 1975 là do đất nước bị chiến tranh tàn phá và bị Mỹ cấm vận mà không thấy vai trò của Lê Duẩn và đảng Cộng sản trong đó.

Đúng là đất nước bị cấm vận một thời gian dài, nhưng phải tự hỏi đảng Cộng sản Việt Nam đã có cách đối nội, đối ngoại sai lầm như thế nào mới bị người ta cấm vận chứ, tại sao chỉ lo đổ lỗi cho khách quan. Đúng là đất nước bị chiến tranh tàn phá, nhưng đời sống của người dân bị kiệt quệ chủ yếu là do đảng Cộng sản gây ra. Mức độ phá hoại do thực hiện các đường lối của đảng Cộng sản gấp nhiều lần sự tàn phá của chiến tranh. Đó là phong trào hợp tác xã làm kiệt quệ nền nông nghiệp, là chủ trương cấm chợ, ngăn sông giết chết nền thương nghiệp trong nhân dân, là cải tạo công thương, phá nát nền kinh tế ở Miền Nam.

Rồi thì dưới sự lãnh đạo của Lê Duẩn, vấn đề đoàn kết, hòa hợp dân tộc đã không được thực hiện mà càng khoét sâu thù hận do các trại cải tạo và kỳ thị giữa người quân, người quyền và cách mạng gây ra, là hàng triệu người bỏ nước ra đi trong đó hàng vạn thuyền nhân mất xác trên biển.

Trở về trước năm 1975. Vụ án “Nhóm xét lại chống đảng” do Lê

Duẩn và Lê Đức Thọ chỉ đạo đã hủy diệt hàng trăm cán bộ ưu tú, trung thực, không chịu quỳ gối khom lưng. Nếu hỏi những người bị hại trong các trại cải tạo, trước và sau 1975 mới biết rõ *“một tấm lòng bao dung, độ lượng đậm lòng nhân ái cao cả...”* của Lê Duẩn chỉ là câu khen nịnh quá lời. Có thể một lúc nào đó, trong một hoàn cảnh nào đó Lê Duẩn tỏ ra bao dung, độ lượng với một vài người đã chịu cúi đầu và uốn lưỡi, còn nhìn chung ông là con người sắt máu.

Ngoài một vài bài ca ngợi tinh thần, ý chí, sự mạnh dạn và khôn khéo của Lê Duẩn trong việc chỉ đạo chiến tranh, tôi chưa đọc được ở đâu những chứng cứ để có thể kết luận *“Lê Duẩn là nhà lý luận xuất sắc, một tư duy sáng tạo lớn của cách mạng Việt Nam... Đồng chí đã có những đóng góp quan trọng, góp phần đưa lý luận cách mạng Việt Nam lên tầm cao mới...”*. Thực ra đường lối chiến tranh của Lê Duẩn, đặc biệt là cuộc tổng nổi dậy Tết Mậu Thân 1968, tuy được thông qua Ban Chấp hành Trung ương Đảng, nhưng không được sự nhất trí của Hồ Chí Minh và Võ Nguyên Giáp. Trong cuộc chiến này Lê Duẩn có câu nói nổi tiếng: *“Chúng ta đánh Mỹ là đánh cho cả Liên Xô và Trung Quốc”*. Sự thắng lợi trong chiến tranh của Cộng sản không thể bỏ qua yếu tố Trung Quốc, Liên Xô.

Đối với Trung Quốc, phải chăng Lê Duẩn mang tính hai mặt. Trước 1975 ông trung thành với đường lối cách mạng của Mao Trạch Đông, chịu thân phục để nhận viện trợ. Sau 1979, nhận ra dã tâm của chủ nghĩa bá quyền, bành trướng Đại Hán, ông đã cho ghi vào Hiến pháp 1982 rằng Trung Quốc là kẻ thù truyền kiếp. Nhưng rồi những người kế tục ông như Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười... đã quỳ gối, khom lưng thân phục Tàu Cộng để giữ ý thức hệ, thà mất nước chứ không mất đảng.

Phải chăng tư duy sáng tạo, đưa lý luận cách mạng lên tầm cao mới của Lê Duẩn nằm trong lý thuyết LÀM CHỦ TẬP THỂ, do ông đề ra và nhanh chóng tắt ngúm, là việc xây dựng mỗi huyện thành một

PHÁO ĐÀI, phát triển toàn diện, là việc sáp nhập các tỉnh, để rồi sau đó lại tồn công, tồn của để chia ra.

Ở Việt Nam, để tăng uy tín cho một ai đó, tuyên truyền cộng sản thường gán ghép cho họ cái nhãn *“học trò xuất sắc của Hồ Chí Minh”*, và họ cũng lấy thế làm vinh hạnh. Riêng về Lê Duẩn, tôi nghĩ sự gán ghép đó là khiên cưỡng. Tôi chưa từng được nghe, được xem tài liệu nào trong đó Lê Duẩn tự nhận mình là học trò, mà chỉ được biết là ông đã có những hoạt động nhằm hạn chế đến xóa bỏ một số việc của Hồ Chí Minh. Rõ ràng nhất là vào những năm cuối đời, Hồ Chí Minh bị Lê Duẩn tìm cách gạt ra rìa. Ông Hồ chết vì bệnh tim, bệnh đó chắc đã phát tác mạnh sau cú sốc chết hụt ở sân bay (từ Bắc Kinh về, tàu bay hạ cánh ban đêm suýt bị đâm vào chướng ngại vật), sau cú sốc về sự thiệt hại nặng nề do cuộc nổi dậy 1968. Sau khi ông Hồ chết, Lê Duẩn vội vàng đổi tên nước và tên đảng, những cái tên gắn chặt với sự nghiệp của Hồ Chí Minh. Tôi cứ hình dung, nếu Lê Duẩn linh thiêng thì khi nghe người ta tuyên bố ông là học trò xuất sắc của Hồ Chí Minh, ông sẽ nhập hồn vào ai đó và lớn tiếng phản bác, và Hồ Chí Minh có linh thiêng cũng không công nhận người học trò như vậy. Có tin đồn, nghe nói từ Vũ Kỳ phát ra, rằng năm 1965 Hồ Chí Minh bắt đầu viết di chúc là theo gợi ý (thực chất là theo lệnh miệng) của Lê Duẩn, và sau khi Hồ Chí Minh chết thì di chúc cũng bị sửa chữa theo chỉ đạo của Lê Duẩn.

Là con người nổi tiếng, Lê Duẩn có một số tính cách làm cho tôi khâm phục, còn quan điểm về cách mạng tôi có một số điểm bất đồng. Sau khi được nghe tuyên truyền của đảng CS ca ngợi, bốc thơm ông lên tận mây xanh, tôi có vài lời viết thêm để kéo ông về gần hơn với thực tế, tránh nhầm lẫn và ngộ nhận cho một số người nhẹ dạ, cả tin. Chắc rằng rồi đây các nhà nghiên cứu sẽ có đánh giá công bằng về vai trò của ông trong lịch sử.

<https://boxitvn.blogspot.cz/2017/04/viet-them-ve-le-duan-e-khoi-nham.html>

VIỆT CỘNG KỶ NIỆM TRỌNG THỂ 110 NĂM NGÀY SINH TÊN ĐỒ TÈ LÊ DUẨN

“Sáng 7/4, tại thành phố Đông Hà, Tỉnh ủy, HĐND, UBND, Ủy ban MTTQ Việt Nam tỉnh Quảng Trị đã long trọng tổ chức Lễ kỷ niệm 110 năm Ngày sinh Tổng Bí thư Lê Duẩn (7/4/1907 - 7/4/2017).... Tham dự Lễ kỷ niệm có các đồng chí: Tổng Bí thư, Chủ tịch nước, Ủy viên BCT Đinh Thế Huynh, Phó Thủ tướng Trương Hòa Bình, cùng nhiều đồng chí lãnh đạo, nguyên lãnh đạo Đảng, Nhà nước...”

“Tại Lễ kỷ niệm, các đại biểu đã được thưởng thức chương trình nghệ thuật đặc biệt do các nghệ sỹ Nhà hát ca múa nhạc VN trình diễn, qua đó ôn lại thân thế, cuộc đời và sự nghiệp của Tổng Bí thư Lê Duẩn....”

“Đọc diễn văn kỷ niệm, Bí thư Tỉnh ủy Quảng Trị Nguyễn Văn Hùng nêu rõ: Lễ kỷ niệm 110 năm ngày sinh Tổng Bí thư Lê Duẩn là dịp để chúng ta ôn lại cuộc đời, sự nghiệp cách mạng của đồng chí trong gần 60 năm bền bỉ phấn đấu, cống hiến trọn đời vì sự nghiệp đấu tranh giải phóng dân tộc, vì khát vọng thống nhất đất nước, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam Xã hội chủ nghĩa.”

“Đồng chí Lê Duẩn (tên thật là Lê Văn Nhuận) sinh ngày 7/4/1907 trong một gia đình, làng quê có truyền thống yêu nước và hiếu học. Thuở niên thiếu, Lê Văn Nhuận thường được nghe những câu chuyện kể về nỗi uất ức của người dân mất nước, những tấm gương nghĩa dũng xả thân vì sự nghiệp đấu tranh chống ách thực dân phong kiến. Được cổ vũ mạnh mẽ bởi các phong trào yêu nước diễn ra quyết liệt trên mảnh đất quê hương đã tiếp thêm dũng khí cách mạng, thôi thúc người thanh niên vừa bước vào tuổi mười tám nung nấu một ý chí “phải đánh giặc Tây” giành lại độc lập, giải phóng đồng bào khỏi gông cùm nô lệ.”

“Năm 1925, Lê Văn Nhuận rời gia đình đi tìm việc làm và chính thức tham gia hoạt động cách mạng. Từ một thanh niên yêu nước nhiệt thành, đồng chí đã đến với “Đường Cách mệnh” của Lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc, tham gia Hội Việt Nam cách mạng Thanh niên năm 1928, đến giữa năm 1930 trở thành đảng viên lớp đầu tiên của Đảng Cộng sản Việt Nam.”

“60 năm hoạt động cách mạng, 26 năm liên tục trên cương vị Bí thư thứ nhất và Tổng Bí thư Ban Chấp hành Trung ương Đảng, đồng chí Lê Duẩn đã cống hiến trọn đời cho Đảng, cho dân tộc, vì lý tưởng cao đẹp: Tổ quốc Việt Nam độc lập, thống nhất và đi lên Chủ nghĩa xã hội, nhân dân Việt Nam có cuộc sống tự do, ấm no, hạnh phúc.....”

Trích Tin Tức TTXVN 07/04/2017

So sánh Dân quyền Việt Nam và Hàn Quốc

—Ls Ngô Ngọc Trai 06-04-2017—

Ý kiến nói vụ bà Park Geun Hye cho thấy quy định pháp luật Hàn Quốc có tính nhân bản, trong lúc ở Việt Nam, những bất cập trong việc giam giữ chưa được giải quyết.

Cựu Tổng thống Hàn Quốc bà Park Geun Hye mới bị Tòa án ra lệnh bắt giam để phục vụ điều tra. Báo chí Việt Nam đưa tin rộng rãi về sự kiện này.

Là một luật sư hình sự hành nghề tại Việt Nam, khi theo dõi thông tin về sự việc, tôi thấy được nhiều vấn đề pháp lý quan trọng.

Nội dung các bài trên các báo như Tuổi Trẻ, Người Lao động, VnExpress, VietnamNet... đều có thông tin bà Park được gặp người thân mỗi ngày một lần và được gặp luật sư không giới hạn thời gian làm việc.

Bản thân tôi rất cảm kích trước quy định pháp lý tiên bộ, tôn trọng quyền của người bị giam giữ như vậy, cho thấy pháp luật của Hàn Quốc rất nhân văn và đề cao bảo vệ nhân quyền.

Sự việc này cung cấp một thông tin tham chiếu rất tốt về một vấn đề vốn gây bức xúc trong nền tư pháp hình sự lâu nay, đó là vấn đề kẻ bị giam giữ gặp người thân và luật sư.

Chúng ta biết rằng việc bắt giam giữ để phục vụ điều tra luôn khiến người ta bị khủng hoảng tinh thần thể xác. Ngoài những nỗi lo sợ vì bị giam giữ và viễn cảnh tù tội, người bị giam giữ đặc biệt bị khủng hoảng do hụt hẫng thay đổi môi trường sống và các mối quan hệ thân thuộc.

Người bị giam giữ theo đó luôn có mong mỏi được gặp mặt người thân và luật sư, đây là một điều tất yếu đương nhiên xét về góc độ tình cảm lý trí con người. Và mọi hệ thống pháp luật nếu không quá tàn bạo thì đều phải có quy định đáp ứng nguyện vọng chính đáng đó.

Luật pháp Hàn Quốc thông qua vụ việc bà Park Geun Hye đã cho thế giới thấy quy định pháp luật có tính văn minh nhân bản.

Còn ở Việt Nam, từ lâu nay người bị giam giữ có quyền nhưng

luôn bị gặp khó khăn trong việc gặp gỡ người thân và luật sư.

Văn bản năm 1998

Văn bản pháp luật đang có hiệu lực điều chỉnh vấn đề này là Nghị định 89/1998/NĐ-CP của chính phủ ban hành quy chế về tạm giữ tạm giam. Theo văn bản này thì người bị giam giữ có thể được gặp thân nhân, luật sư do cơ quan đang thụ lý vụ án quyết định. Giám thị trại tạm giam quyết định thời gian gặp nhưng không quá một giờ mỗi lần gặp.

Đây là văn bản có giá trị pháp lý cao nhất tính đến thời điểm này quy định về việc thăm gặp. Tuy vậy việc gặp chỉ là 'có thể' do cơ quan thụ lý vụ án quyết định mà không được ấn định rõ ràng.

Vì sự mơ hồ 'có thể' cho nên trên thực tế người bị giam giữ rất khó được gặp người thân như cha mẹ, vợ chồng, con cái. Thực tế trong hầu hết các vụ án ở giai đoạn điều tra thường kéo dài nhiều tháng có khi tới cả năm, thì người bị giam không được gặp người thân.

Đối với những vụ án xâm phạm an ninh quốc gia như trường hợp luật sư Nguyễn Văn Đài hay Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh bị bắt giam thì có khi cả năm trời cũng không được gặp người thân.

Còn sau khi kết thúc điều tra thì việc thăm gặp tùy thuộc vào sự cho phép của bên điều tra và trại giam, sự cho phép không tránh khỏi tùy tiện vì pháp luật không ấn định rõ ràng.

Về việc gặp luật sư thì đỡ tệ hơn nhưng vẫn đầy nhiều khó. Bằng nhiều văn bản khác nhau không do Quốc hội ban hành, thì trong giai đoạn điều tra, luật sư chỉ được gặp bị can khi có sự tham gia cùng của nhân viên điều tra, mà không được gặp riêng.

Còn khi đã kết thúc điều tra rồi thì luật sư được gặp, nhưng theo quy định tại Nghị định 89 nêu trên thì thời gian mỗi lần gặp không quá một giờ đồng hồ.

Đây là quy định bất cập gây

không ít khó khăn cho luật sư bào chữa lâu nay. Vì nhiều vụ án lớn phức tạp luật sư cần nhiều thời gian để trao đổi làm việc, hoặc luật sư phải mất công đi rất xa mới đến được nơi gặp, khi đó quy định thời gian gặp không quá một giờ mỗi lần rõ ràng là một cản trở cho hoạt động bào chữa.

Đó là chưa kể đến tình trạng luật sư bị từ chối cho gặp với đủ mọi lý do. Ví như mới trước đây, khi tôi tham gia bào chữa cho tù tù Hàn Đức Long, người bị đi tù oan 11 năm và chịu 4 án tử hình, mới được trả tự do hồi tháng 12-2016. Khi ông Long bị giam giữ tại trại giam T16 của Bộ Công an, tôi vào thăm gặp nhưng đã bị từ chối với lý do: vụ án phức tạp được chỉ đạo không cho gặp.

Nhân viên trại giam đã xua đuổi tôi về, và đó, đối với vụ án kêu oan suốt 11 năm với tính chất đặc biệt nghiêm trọng và được dư luận quan tâm, mà còn bị đối xử như thế.

Luật giam giữ 2015

Năm 2015 Quốc hội đã ban hành Luật thi hành tạm giữ tạm giam thay thế cho nghị định của chính phủ trước kia. Văn bản này đã cải thiện quyền được thăm gặp của người bị giam giữ nhưng vẫn còn kém xa quy định của Hàn Quốc.

Theo đó người bị giam được gặp người thân mỗi tháng một lần, quy định này đã ấn định rõ ràng hơn so với nghị định 89 khi không quy định rõ ràng việc gặp người thân.

Nhưng so với pháp luật của Hàn Quốc bà Park được gặp người thân mỗi ngày thì rõ ràng dân quyền ở Việt Nam còn kém xa. Người Việt Nam chỉ được gặp người thân bị giam giữ mỗi tháng một lần, trong khi người Hàn Quốc được gặp hàng ngày.

Còn về việc gặp luật sư bào chữa thì Luật mới không còn nội dung giới hạn thời gian gặp mỗi lần không quá một giờ đồng hồ. Vấn đề thời gian gặp được đề nghị nhưng rất có thể sẽ lại quy định cụ thể ở các văn bản dưới luật như nghị định, thông tư mà rồi quyền gặp của luật sư cũng có nguy cơ bị bó hẹp hạn chế.

Tới nay Luật thi hành tạm giữ

tạm giam đang bị hoãn thi hành do Bộ luật Hình sự năm 2015 bị phát hiện có nhiều lỗi sai phạm; cho nên hoãn thi hành kéo theo nhiều văn bản pháp luật về hình sự cũng bị hoãn.

Điều đó khiến cho những bất cập trong việc giam giữ vẫn tồn tại cho đến nay mà chưa được giải quyết.

50 luật sư kiến nghị

Nắm được quy định pháp lý tiên bộ của Hàn Quốc qua các bài báo về vụ bà Park Geun Hye, tôi nảy sinh ý tưởng viết một văn bản kiến nghị đòi hỏi quyền cho người bị giam giữ được gặp luật sư không bị hạn chế thời gian.

Vấn đề này liên quan trực tiếp đến môi trường hành nghề của bản thân tôi và nhiều đồng nghiệp cho nên đã có 50 luật sư đồng ý tham gia kiến nghị.

Theo đó chúng tôi đề nghị các ban ngành tư pháp ở Việt Nam đưa ra văn bản hướng dẫn chỉ đạo, quy định cho phép luật sư bào chữa được gặp người bị giam giữ không giới hạn về thời gian làm việc trong ngày.

Chúng tôi hy vọng qua một sự kiện pháp lý bên Hàn Quốc được đông đảo mọi người quan tâm, chúng tôi xới xáo vấn đề lên để mọi người cùng thấy được quy định bất cập của pháp luật Việt Nam. Từ đó hối thúc sửa đổi, kiến tạo môi trường pháp lý an toàn, bảo vệ các quyền hợp pháp chính đáng của người dân.

Qua đó giúp hệ thống pháp luật Việt Nam tiến bộ tiệm cận với chuẩn mực tư pháp các nước trên thế giới, tránh tình trạng quy định bất cập vô lý, coi thường quyền của người bị giam giữ, coi thường quyền của luật sư như lâu nay.

Bài phản ánh văn phong và quan điểm riêng của tác giả, giám đốc Cty luật Công chính ở Hà Nội.

CHỈ CÔNG AN, QUÂN ĐỘI MỚI ĐƯỢC THÊU ÂM, GHI HÌNH? ?VOA tiếng Việt 13-04-2017.....

Một dự thảo nghị định của Bộ Công an có nội dung chỉ cơ quan chuyên trách bảo vệ an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội mới được sử dụng thiết bị ghi âm, ghi hình.

Nghị định ngay lập tức gây nhiều tranh cãi.

Theo báo chí trong nước, Bộ Công an công bố dự thảo nghị định của Chính phủ, quy định về điều kiện kinh doanh thiết bị, phần mềm nguy trang dùng để ghi âm, ghi hình, định vị hôm 7/4.

Trong đó có nội dung: "Chỉ cơ quan chuyên trách bảo vệ an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội mới được sử dụng thiết bị, phần mềm nguy trang dùng ghi âm, ghi hình, định vị phục vụ hoạt động bảo vệ an ninh quốc gia, bảo đảm trật tự, an toàn xã hội, phòng chống tội phạm và nhiệm vụ quốc phòng."

Ngay lập tức dự thảo này gây nhiều tranh cãi, mà phần lớn là không đồng tình với ý kiến của Bộ Công an. Một trong những người ấy là ông Nguyễn Thiện Nhân, Ủy viên Bộ Chính trị, Chủ tịch Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc VN.

Báo Pháp Luật thành phố Hồ Chí Minh viết rằng, tại một hội nghị hôm 12/4, ông Nhân nói: "Sử dụng phương tiện nghe, nhìn là chủ đề rất đáng quan tâm. Đề nghị báo chí bày tỏ quan điểm của mình," và ông nói rằng sẽ nêu vấn đề này trong một phiên họp với Chính phủ.

Ngoài ra, ông Nhân còn nêu sự việc bác sĩ David Dao bị an ninh hàng không của hãng United Airlines lôi xuống khỏi máy bay làm một ví dụ sống động cho việc cần thiết để người dân ghi âm, ghi hình để phát hiện tiêu cực: "Vì sao công luận và truyền thông lại biết được sự việc này? Là bởi vì hành khách đi cùng sử dụng điện thoại, quay lại cảnh này, rồi tung lên mạng. Hãng hàng không sau đó phải xin lỗi và bị hàng triệu người tiêu dùng phản ứng".

Theo truyền thông trong nước, Bộ Công an lý giải rằng "trong những năm qua, tình hình kinh doanh thiết bị, phần mềm nguy trang để ghi âm, ghi hình, định vị diễn ra rất phức tạp, gây bức xúc trong xã hội, tiềm ẩn nhiều nguy cơ đe dọa quốc phòng, an ninh, trật tự của đất nước."

Luật sư Ngô Ngọc Trai ở Hà Nội cho rằng dự thảo nghị định của Bộ Công an "trái với Bộ luật Tố tụng dân sự, hình sự." Ông viết trên Facebook: "Việc người dân thu thập các dữ liệu điện tử làm chứng cứ để giải quyết

các vụ án dân sự, hình sự là rất quan trọng đã được pháp luật quy định thành quyền của tổ chức cá nhân."

Linh mục Nguyễn Đình Thục, giáo xứ Song Ngọc, nơi nhiều người dân sử dụng thiết bị ghi âm, ghi hình phản ánh các cuộc biểu tình phản đối nạn ô nhiễm môi trường biển miền Trung cho VOA biết nhận định của ông về dự thảo gây tranh cãi này:

"Họ ra dự thảo này thì cũng xuất phát từ thực tế là lâu nay trong công cuộc đấu tranh của người dân, của nạn nhân Formosa, cũng như của người dân khắp mọi nơi về tệ nạn xã hội và nhất là sự lạm quyền của Công an, của quan chức thì chính ra các phương tiện ghi âm, ghi hình là những công cụ đấu tranh hiệu quả. Mà điều này thì họ lại cấm, chứng tỏ là họ không có thiện ý. Dự thảo đưa ra thì chắc chắn dân sẽ phản ứng rất mạnh và không chấp nhận chuyện đó."

Luật sư Lê Công Định ở Sài Gòn bình luận trên Facebook rằng: "Họ đứng trên luật từ lâu rồi, nay chỉ hợp pháp hóa thôi."

Blogger Lê Nguyễn Hương Trà chia sẻ trên Facebook: "Không chỉ giới báo chí đang phản ứng vì có thể bị hạn chế khi tác nghiệp; mà nhiều nghề nghiệp khác như luật sư cũng sẽ chịu nhiều ảnh hưởng."

Nữ blogger Hương Trà viết tiếp: "Tôi là công dân, muốn tố cáo ai đó thì phải có bằng chứng, chỉ có ghi âm và camera là công cụ tạo bằng chứng hữu hiệu nhất. Tôi hy vọng dự luật này sẽ bị dẹp như luật muốn ghi hình cảnh sát giao thông làm nhiệm vụ thì phải xin phép họ."

BỘ CÔNG AN VIỆT NAM MUỐN CẤM DÂN GHI ÂM GHI HÌNH

Người Việt 12-04-2017

Không "quản" được thì cấm. Viện có "bảo đảm trật tự," Bộ Công an đang "lấy ý kiến" để ra một nghị định cấm không chỉ người dân mà cấm cả báo chí nhà nước ghi âm, ghi hình.

Dự thảo nghị định đang bị đám đông quần chúng phản ứng, "ném đá" dữ dội, trong khi giới luật sư cho rằng nếu được thi hành là "vi hiến."

Tin tức cho hay Bộ Công an đã soạn thảo một nghị định về "Quy định điều kiện kinh doanh thiết bị, phần mềm nguy trang dùng để ghi âm, ghi hình, định vị." Nghị định đang được bộ này "lấy ý kiến rộng rãi." Nếu được

chấp thuận sẽ không còn hình ảnh, video clip khi có các vụ việc “nhảy cảm” xảy ra trên cả hệ thống báo đài chính thống của chế độ.

Theo báo điện tử Dân Trí, tại Khoản 3 trong Điều 4 của dự thảo nghị định nói trên viết rằng: “Chỉ cơ quan chuyên trách bảo vệ an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội được sử dụng thiết bị, phần mềm nguy trang dùng để ghi âm, ghi hình, định vị phục vụ cho hoạt động bảo vệ an ninh quốc gia, bảo đảm trật tự, an toàn xã hội, phòng, chống tội phạm và nhiệm vụ quốc phòng.”

Nói chuyện với báo này, Luật sư Ngô Ngọc Trai ở Hà Nội nhận định rằng quy định được nêu trong dự thảo “vô hình trung không cho phép người dân và doanh nghiệp được sử dụng các thiết bị để ghi âm ghi hình,” tức là trái với nhiều điều khoản của Bộ luật Tố tụng Hình sự.

Còn Luật gia Nguyễn Minh Tâm, phó tổng thư ký Liên đoàn Luật sư Việt Nam, cho rằng dự thảo nghị định của Bộ Công an là trái với Hiến pháp của chế độ. Ông phân tích: “Việc sử dụng điện thoại thông minh có chức năng ghi âm, ghi hình để phục vụ nhu cầu sinh hoạt, đời sống hoặc thực hiện những mục đích tốt đẹp trong đấu tranh chống tiêu cực, tham nhũng là thuộc về quyền con người, quyền công dân theo tinh thần của Hiến pháp 2013.”

Theo báo Giao Thông, hôm 12 tháng 04, tại một hội nghị của Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc VN, ông Nguyễn Thiện Nhân, ủy viên Bộ Chính trị, chủ tịch ủy ban này, đề nghị rà soát lại toàn bộ các văn bản pháp luật, đồng thời đối chiếu với kinh nghiệm của quốc tế về việc này để xem việc quy định như dự thảo của Bộ Công an có hợp pháp hay không.

Dẫn chứng một câu chuyện thời sự đang được báo chí phản ánh rất nhiều về việc một hành khách gốc Việt bị kéo lê ra khỏi máy bay của hãng hàng không United Airlines, ông Nhân đặt vấn đề: “Vi sao cả thế giới được biết vụ này? Đó là nhờ một hành khách quay lại bằng điện thoại di động lúc đó thôi. Còn nếu họ không được phép quay thì tin tức này đã không lên mạng. Và ban đầu hãng United Airlines còn nói loanh quanh, nhưng đến bây giờ thì đã phải xin lỗi rồi. Nếu không có những phát hiện của người dân ở thời điểm đó và quay lại thì làm sao?”

Từ đó, ông khẳng định nếu không có những phương tiện nghe nhìn, ghi âm và nếu người dân và báo chí không được sử dụng thì những vụ việc như vụ việc của hãng hàng

không United Airlines không thể được đưa ra công luận.

Cũng trên báo điện tử Dân Trí, chỉ một ngày sau khi bản tin về dự thảo nghị định cấm quay phim chụp hình của Bộ Công an được đưa ra, phần lớn trong số 119 độc giả của tờ báo bày tỏ phần nộ đối với chủ trương “không quản được thì cấm” của chế độ Hà Nội.

“Vậy thì làm gì còn câu ‘Dân Biết, Dân Bàn Dân Làm Dân Kiểm Tra’ nữa,” độc giả tên Lê Hiệp viết.

“Nếu không được dùng thiết bị ghi âm ghi hình thì người dân có phát hiện những việc sai phạm pháp luật cũng phải làm ngơ,” độc giả tên Hoàng Phú viết.

“Hãy tôn trọng Hiến pháp và pháp luật...” độc giả Vũ Quốc Dũng viết.

Chế độ Hà Nội thấy bất an khi hàng ngàn video clip bị coi là “độc hại,” bị phát tán rộng rãi trên YouTube và Facebook. Họ đang cố tìm cách thúc ép các công ty Mỹ loại bỏ chúng nhưng vẫn chưa được.

LUẬT MỚI HẠN CHẾ QUYỀN CHỐNG THAM NHƯNG CỦA DÂN

Cát Linh, RFA, 13-04-2017

Trong hàng loạt những phản ứng của người dân về dự luật cấm sử dụng thiết bị, phần mềm nguy trang dùng để ghi âm, ghi hình, định vị gây phương hại an ninh quốc gia và trật tự, an toàn xã hội, một vấn đề được đặt ra liên quan đến quyền của người dân tham gia chống và tố tham nhũng

Làm sao có bằng chứng?

Nếu tìm hiểu rõ, quy định tại khoản 3, Điều 4 của dự luật “Nghị định về điều kiện kinh doanh thiết bị, phần mềm nguy trang dùng để ghi âm, ghi hình, định vị” do Bộ Công an soạn thảo và lấy ý kiến, có nhấn mạnh chỉ cơ quan chuyên trách được sử dụng những thiết bị, phần mềm có tính chất “nguy trang”. Những cơ quan đó chuyên trách bảo vệ an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội.

Về phương diện nghiệp vụ chuyên môn, những thiết bị đó được hiểu như mắt kính, khay áo, bút viết... được cài đặt tính năng quay phim, ghi âm hoặc chụp ảnh. Đương nhiên, tính năng đó hoàn toàn bí mật không thể phát hiện được bằng mắt thường vì nó được che giấu trong một vật thể khác.

Đưa ra lập luận trên cương vị một luật sư, luật sư Trần Vũ Hải đặt sự việc vào tình huống nếu không có những chứng cứ quan trọng thì những vụ án tham nhũng được xử lý như thế nào?

“Giả sử họ cấm đoán như thế thì họ gây tác động tai hại cho hoạt động của nhà báo, luật sư cũng như hoạt động của công dân trong hoạt động chống tham nhũng. Chúng ta đều biết là tất cả người dân muốn có bằng chứng về chống tham nhũng thì đương nhiên họ sử dụng những thiết bị đó. Thế thì nếu không chấp nhận những thiết bị đó, người dân lấy đâu ra bằng chứng chống tham nhũng, chống tiêu cực? Mọi lời hô hào của nhà nước, như ông Tổng bí thư có nói là toàn dân phải tham gia việc này, giờ cấm người ta thì lấy đâu ra bằng chứng để đưa ra? Đó là những bằng chứng rất quan trọng.”

Cuối năm 2016, tại Phiên họp thứ 11 Ban Chỉ đạo Trung ương về phòng chống tham nhũng ngày 28-12, Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng đã chỉ đạo: Phải hành động quyết liệt hơn nữa.

Ông Tổng bí thư có nêu rõ trong phiên họp là “phải căn cứ vào bản chất sự việc để kết luận.”

Nếu thế, khi chiếu theo định luật Bản chất và hiện tượng của chủ nghĩa Mác-Lenin, một tư duy mà ông Tổng bí thư từng tuyên bố “Đảng Cộng sản Việt Nam quyết tâm theo đuổi”, sẽ thấy bản chất của sự vật phải xuất phát từ những sự vật, hiện tượng, quá trình thực tế.

Và theo định nghĩa ở phạm trù pháp lý, thì “bản chất sự việc” chính là những bằng chứng pháp lý quan trọng mà Ls Trần Vũ Hải đã đề cập.

Một ví dụ cụ thể được luật sư Hải dẫn giải, liên quan đến nghiệp vụ báo chí: *“Các nhà báo họ đi tác nghiệp, họ vào các khu vực rất phức tạp, có buôn lậu, an toàn thực phẩm... nếu họ vác cái camera thì chắc chắn không ai chấp nhận cho ghi là do không có bằng chứng.”*

Về phía cơ quan công quyền, Luật sư Hải cho biết các luật sư có quyền thu thập chứng cứ. Đó là những sự vật, sự việc họ thu thập được từ thân chủ hoặc hướng dẫn cho người nhà của thân chủ thực việc việc đó. Do đó, theo dự thảo luật mới, hoạt động nghề nghiệp của luật sư sẽ bị ảnh hưởng, cũng như quyền bảo vệ mình và bảo vệ sự thật, bảo vệ bằng chứng của người dân cũng bị tước đoạt.

Hiện nay, qua mạng xã hội, mọi sự việc tiêu cực ngoài xã hội được truyền bá với tốc độ tính bằng giây. Cũng chính nhờ những phương tiện có tính năng quay hình, ghi âm, hàng loạt những câu chuyện “cười ra nước mắt” do người dân quay lại đã bóc trần được rất nhiều hiện trạng xã hội.

Tiền sử kinh tế, nhà báo tự do Phạm Chí Dũng nhìn thấy ngay một lực lượng thể hiện rõ nhất hiện trạng

tham nhũng đó: “*Những lực lượng sờ sờ ngoài đường, những lực lượng làm ảnh hưởng nhất đến hình ảnh bộ Công an, là cảnh sát trật tự, cảnh sát giao thông, đặc biệt là cảnh sát giao thông, với tình trạng vôi vĩnh, những nhiều, ăn hối lộ, mồi lộ, của cảnh sát giao thông đã làm ô uế cả ngành Công an. Có lẽ là chính cảnh sát giao thông đã đưa ra cái đề nghị cấm người dân quay phim chụp hình.*”

Vấn đề cũng được Luật sư Trần Vũ Hải nhìn nhận với cùng quan điểm: “*Hiện nay chúng ta thấy thường xuyên nhất là người dân quay cảnh cảnh sát giao thông hối lộ, hoặc những đoạn các ông quan chức gạ gẫm vấn đề tiền nong.*”

Một bài viết trên báo Lao Động có đặt ra vấn đề nếu “doanh nghiệp gặp những cán bộ những nhiều, vôi vĩnh, đòi hối lộ, nếu không ghi lại chứng cứ thì đấu tranh với ai?”

Cần phải rõ ràng hơn

Luật sư Trần Vũ Hải cho biết ông có tham dự cuộc họp báo sáng thứ Năm, 13 tháng 4, Bộ Công an có đề cập đến nhiều vụ án trong đó có sử dụng những thiết bị ấy. Điều đầu tiên được luật sư Trần Vũ Hải ghi nhận ở dự thảo này là nên qui định rõ những thiết bị nào. Trong cuộc họp báo, ngoài câu hỏi đề nghị những thiết bị đó phải được liệt kê ra một cách rõ ràng, vấn đề ông đặt ra là cũng cần phải rõ ràng về quyền của người mua và người bán, vì đây là Nghị định về kinh doanh: “*Nếu cho rằng những thiết bị đó không được phép mua bán trên thị trường Việt Nam thì phải có qui định của Quốc hội rằng đây là hàng cấm. Còn nếu không thì phải được kinh doanh mua bán. Khi mà đã kinh doanh mua bán thì có thể anh cho là trường hợp đặc biệt thì anh cấp giấy phép. Thế nhưng người mua thì người mua phải được công bằng, ai cũng có thể mua được. Hiện nay họ cho rằng chỉ có người trong lực lượng của họ mới được mua, các công dân khác không có quyền mua. Thì chúng tôi đặt vấn đề là căn cứ theo luật nào cấm các công dân được mua những thiết bị hoặc trang bị đó?*”

Nói một cách khác, luật sư Trần Vũ Hải cho rằng cần làm rõ hơn quyền mua bán và sử dụng của các cá nhân trong dự luật này.

Nếu không như thế, khi dự luật này được thông qua, tất cả những bằng chứng mà luật sư có được từ phía người dân hay bất kỳ cá nhân nào không thuộc cơ quan chuyên trách bảo vệ an ninh quốc gia, trật tự an toàn xã hội sẽ bị xem là vô giá trị.

Khi đó, theo Luật sư Trần Vũ Hải, phía công tố và luật sư của đối

phương sẽ dựa vào đó để bác bỏ chứng cứ hoặc yêu cầu chứng minh bằng chứng được thu thập một cách hợp pháp.

Chưa biết được dự luật này có được thông qua hay không, nhưng có hai vấn đề được các nhà quan sát lưu tâm đến. Thứ nhất, đầu năm 2016, Tổ chức Minh bạch Quốc tế (TI) công bố xếp hạng mức độ tham nhũng 2015 ở 168 nước và vùng lãnh thổ. trong đó VN đứng thứ 112 trong danh sách này, tăng 7 bậc so với năm 2014.

Và vấn đề thứ hai, nếu không cho báo chí, luật sư, người dân sử dụng các thiết bị ghi lại chứng cứ tham nhũng, hối lộ theo cách họ vừa có thể bảo vệ họ vừa có được bằng chứng, thì làm sao họ có thể tham gia chống tham nhũng hối lộ kiên quyết như mong muốn của ông Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng?

CÔN ĐỒ CHÍNH TRỊ

.....Nguyễn Tường Thụy 04-04-2017.....

Lần đầu tiên, tôi sử dụng cụm từ này trong bài viết “Mục sư Nguyễn Trung Tôn - mục tiêu đàn áp của côn đồ chính trị”.

Việc Công an kết hợp với côn đồ đàn áp, khủng bố những người đấu tranh đã trở thành phổ biến, gần bó hữu cơ, ai cũng biết. Cứ đâu có Công an là ở đấy có sự phối hợp với côn đồ, kể cả cảnh sát giao thông và các loại Công an khác. Vì vậy, có người đưa ra từ ghép là côn an (côn đồ + Công an) để chỉ loại côn đồ này. Nhưng ghép như thế là đã có sự phân biệt Công an và côn đồ. Và như vậy chẳng hóa ra Công an không có chất côn đồ và côn đồ không phải là Công an - điều này chẳng đúng với thực tế. Khi Công an cởi bỏ sắc phục ra và cả khi đang mặc sắc phục mà có hành vi côn đồ thì vẫn là con người ấy, vẫn mang bản chất côn đồ. Vì vậy, tôi đưa ra một khái niệm khác là “côn đồ chính trị” để chỉ những Công an mang chất côn đồ + côn đồ được huy động vào mục đích chính trị. Điều trớ trêu là lẽ ra, Công an phải là ngành gương mẫu nhất về việc thực thi, chấp hành pháp luật thì lại chà đạp lên luật pháp một cách ngang ngược, thô bạo nhất.

Khái niệm côn đồ chính trị còn rộng, nó có cả ở thượng tầng kiến

trúc. Có loại côn đồ chính trị giết người nhưng không trực tiếp ra tay. Nhưng khái niệm côn đồ chính trị ở đây tạm hiểu hẹp hơn là bọn côn đồ trực tiếp ra tay đánh đập người vô tội, tất nhiên hành vi ấy là vô pháp luật, bất kể nó là Công an hay không nhưng nhằm vào mục đích chính trị.

So sánh côn đồ xã hội với côn đồ chính trị

Gọi là côn đồ chính trị để phân biệt với côn đồ ngoài xã hội, tức là tạm chia côn đồ ra hai loại: côn đồ chính trị và côn đồ xã hội. Nó có sự giống và khác nhau như sau:

- Về hành vi: đều mang tính côn đồ, tàn bạo và hèn hạ.
- Côn đồ chính trị ra tay nhằm

vào mục đích chính trị như dẫn dắt hay trả thù những người hoạt động xã hội dân sự độc lập, không muốn họ làm những việc như giúp đỡ dân oan, thăm tù nhân lương tâm, gặp các đoàn ngoại giao, biểu tình, đi khiếu kiện, bày tỏ chính kiến bất đồng... hoặc đơn giản chỉ là gặp gỡ, họp mặt, đi đám cưới hay đi viếng đám tang một người bất đồng chính kiến. Những hành vi đó thuộc quyền dân sự, hợp pháp nên không thể bỏ tù, hoặc muốn bỏ tù nhưng vì nhiều lý do khác mà chưa thể. Ngoài đánh đập, côn đồ chính trị ở Việt Nam còn có nhiều cách khủng bố khác như bịt mắt đe dọa, mang sản phẩm tự chế như hỗn hợp mắm tôm, dầu nhớt, sơn và các chất thải khác để ném vào nhà đối tượng mà chúng khủng bố.

Còn côn đồ xã hội ra tay nhằm dẫn dắt, trả thù những kẻ tranh giành lãnh địa làm ăn (bất chính), vì tư thù, vì được thuê...

- Côn đồ xã hội mặc thường phục, ra tay ngoài đường hoặc đến nhà đối tượng trấn áp. Côn đồ chính trị khi mặc sắc phục Công an, khi mặc thường phục, ra tay mọi lúc mọi nơi, kể cả trong trụ sở Công an hay vào tận nhà đối tượng phá phách đánh đập.

- Côn đồ xã hội sợ Công an còn

côn đồ chính trị thì không, vì được bảo lãnh. Côn đồ xã hội có thể bị phạt hành chính hay đi tù nếu hành vi bị phát hiện còn côn đồ chính trị thì không. Đây là điểm khác nhau cơ bản nhất.

- Côn đồ xã hội gần như không có đảng viên. Côn đồ chính trị có cả đảng viên hoặc chưa. Vào đảng, thăng tiến nhanh hay chậm tỉ lệ thuận với độ tàn ác.

Sự phân biệt trên cũng chỉ là tương đối chứ không thể hoàn toàn rạch ròi. Hai loại côn đồ này nương tựa vào nhau, chuyển hóa lẫn nhau, biến hóa khôn lường. Công an ra ngoài xã hội có hành vi côn đồ không mà không phải nhiệm vụ được giao thì thành côn đồ xã hội. Côn đồ xã hội được huy động vào mục đích chính trị thì khi đó gọi là côn đồ chính trị. Sự chuyển hóa lẫn nhau là ở chỗ ấy.

Nạn nhân của côn đồ chính trị

Nạn nhân của côn đồ chính trị rất nhiều. Có thể kể ra đây một số ví dụ: Mục sư Nguyễn Trung Tôn, Linh mục Nguyễn Đình Thục, các cô Trần Thị Nga, Nguyễn Phương Uyên, Nguyễn Hoàng Vi, Huỳnh Thục Vy, Phạm Thanh Nghiên, Đỗ Thanh Vân, chị Dương Thị Tân, các anh Trần Bang, Trương Văn Dũng, Trương Minh Đức, Nguyễn Bắc Truyền, Phùng Thế Dũng, Hoàng Dũng, Huỳnh Ngọc Tuấn, Nguyễn Văn Đài, Nguyễn Văn Dũng, Nguyễn Thanh Hà, Lai Tiến Sơn, Nguyễn Việt Dũng, Nguyễn Chí Tuyên, Lã Việt Dũng, Trần Minh Nhật, Huỳnh Anh Tú, Đỗ Đức Hợp, dân oan Trương Minh Hường và nhiều dân oan khác, JB Nguyễn Hữu Vinh và toàn bộ đoàn đi thăm ông Trần Anh Kim, Bùi Thị Minh Hằng và toàn bộ đoàn Phật giáo Hòa Hảo khi đi thăm gia đình anh Nguyễn Bắc Truyền, Trịnh Bá Tư và toàn bộ đoàn đi đón anh Trịnh Bá Khiêm ra tù, các buổi kỷ niệm bị cắt điện, đập đồ bàn ăn, ném cốc chén bát đĩa vào những người tham dự.... Trong phạm vi bài viết, chỉ hy vọng kể ra một số nạn nhân - mấy phần trăm làm ví dụ. Bản thân tôi cũng đã nhiều lần là nạn nhân của côn đồ chính trị.

Nhiều sự kiện huy động côn đồ

chính trị, người tổ chức còn “chu đáo” tới mức huy động kèm cả xe cứu thương, có nghĩa là xác định phải đánh đập, đàn áp, vì có côn đồ thì có đồ máu.

Tôi muốn 1 nhóm xã hội dân sự nào đấy làm thống kê 1 cách khoa học, nêu in thành sách thì tốt, về những nạn nhân của côn đồ chính trị làm tài liệu nghiên cứu cho hậu thế về giai đoạn lịch sử đen tối này.

Đất sống của côn đồ chính trị

Sự tồn tại của côn đồ ở xã hội nào cũng có. Xã hội văn minh thì ít hơn, còn xã hội lạc hậu, kém phát triển thì nhiều hơn. Nhưng côn đồ chính trị thì xuất hiện trong một xã hội mạt pháp, không có kỷ cương, hệ thống chính trị thối nát không còn chính danh, giới cai trị không cai trị xã hội bằng luật pháp mà bằng luật rừng.

Chưa bao giờ, đất nước lắm côn đồ chính trị như bây giờ. Hoạt động của nó được bảo kê chằng chịt bởi cả hệ thống chính trị, hệ thống tư pháp, từ cấp cơ sở đến trung ương nên nó phát triển rất nhanh.

Côn đồ chính trị sẽ biết mất khi xã hội tiến đến nền dân chủ đa nguyên, tam quyền phân lập. Để côn đồ chính trị không còn đất tồn tại, chỉ còn cách loại bỏ chế độ độc tài, xây dựng một chế độ mà người dân thực sự làm chủ.

Blog Nguyễn Tường Thụy

"CÒNG SỐ 8" được chuyển sang tay Chủ tịch Ngân như thế nào

.....Phạm Chí Dũng 06-04-2017.....

‘Còng số 8’ sang tay Chủ tịch Ngân

Bất chấp dư luận xã hội phản ứng dữ dội và ngay cả một số bộ ngành trung ương như Bộ Ngoại giao, Phòng Thương mại và Công nghiệp Việt Nam cũng phản bác đề xuất bản dự thảo sửa đổi Luật thuế Bảo vệ Môi trường với 8,000 đồng đánh vào 1 lít xăng, vào ngày 10-03-2017, Bộ Tư pháp thay mặt chính phủ ký tờ trình gửi Ủy ban Thường vụ Quốc hội đã đề nghị bổ sung dự án này, trong đó có nội dung nâng khung thuế bảo vệ môi

trường với xăng dầu lên tới đa 8,000 đồng/lít, vào chương trình xây dựng luật, pháp lệnh năm 2017 của QH.

Chỉ trong một thời gian ngắn ngủi, Bộ Tư Pháp đã không còn giữ được “tư cách” của mình. Trước đó vào Tháng Hai 2017 khi Bộ Tài Chính được biến thành mũi tiên phong của nhóm lợi ích xăng dầu để trình ra đề xuất “còng số 8” (một cách mà người dân chưa chát ví von về dự thảo 8,000 đồng đánh vào 1 lít xăng), Bộ Tư Pháp còn “mong rằng Bộ Tài Chính cần đánh giá tác động một cách cẩn trọng đối với các chính sách, đặc biệt là việc điều chỉnh khung thuế suất đối với nhóm hàng hóa xăng, dầu,... cao gấp đôi quy định hiện hành, tạo khoảng cách lớn giữa mức thuế tối thiểu và mức thuế tối đa.”

Nhưng vào lần này, dường như Bộ Tư Pháp đã bị ép để “đưa đầu chịu báng,” trong khi lẽ ra phải là Phó Thủ tướng Vương Đình Huệ hay Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc ký văn bản gửi Quốc hội.

“Còng số 8” đã được phía chính phủ khôn lanh chuyển sang tay người chịu trách nhiệm bỏ phiếu thông qua luật là Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân. Từ công đoạn này trở đi, không phải Bộ Tư pháp, Bộ Tài chính, Bộ Công thương hay Phó Thủ tướng Vương Đình Huệ và Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, mà cơ quan “của dân,

do dân và vì dân” mới là nơi tập trung mọi tiếng chửi bới oán thán của các tầng lớp bị bản cùng hóa trong một đất nước đang rất gần với cùng tắc biến.

“Được lòng dân hơn” và kích động lạm phát

Một lần nữa, nhóm lợi ích chính sách độc quyền lại phát tác chiến dịch bù lỗ vào dân. Mỗi lo thường trực của người dân đã trở thành hiện thực: không lúc này thì lúc khác, nhóm lợi ích và các quan chức lobby chính sách sẽ làm mọi cách để móc tiền từ túi nhân dân.

Bất chấp việc Petrolimex thua lỗ đến 10,700 tỷ đồng trong năm 2008 từ những khoản đầu tư trái ngành vào chứng khoán, bất động sản và bảo hiểm, chiến dịch tăng giá xăng dầu đã luôn được những người đứng đầu Petrolimex âm thầm chuẩn bị và được lãnh đạo Bộ Công thương và Bộ Tài chính hỗ trợ theo chiến thuật: mỗi khi giá dầu thế giới tăng, doanh nghiệp lại được quyền xin tăng giá trực tiếp qua Bộ Tài chính hoặc gây sức ép bằng cách giảm hàng, không bán,... hoặc được trích lập quỹ bình ổn. Còn khi giá dầu thế giới giảm, doanh nghiệp có thể từ từ xin giảm giá hoặc chờ quyết định từ cơ quan quản lý.

Thậm chí Thứ trưởng Bộ Tài chính Đỗ Hoàng Anh Tuấn còn làm nên một thành tích “liêm sĩ” khi tuyên bố cơ chế đánh thuế 8000 đồng mỗi lít xăng là “được lòng dân hơn.”

“Được lòng dân hơn” như thế nào?

Vào năm 2016, tổng số thu từ thuế bảo vệ môi trường đã tăng vọt gần gấp 4 lần so với năm 2014. Tuy nhiên, tỷ lệ thực chi để “bảo vệ môi trường” chỉ chiếm 30% số thu!

Trong khi Bộ Tài chính và Bộ Công thương chưa bao giờ chịu thừa nhận việc tăng giá xăng dầu vô tội vạ là dẫn đến lạm phát tăng vọt, một cơ quan thuộc chính phủ là Ủy ban Giám sát Tài chính Quốc gia đã cho biết: lạm phát tháng 02-2017 tăng 0.69% so với đầu năm nhưng tăng tới 5.02% so với cùng kỳ năm trước. Nguyên nhân chủ yếu của chỉ số giá tiêu dùng tăng mạnh như trên là do giá nhóm giao thông tăng 9.97% so với cùng kỳ do giá xăng dầu tháng 01-2017 tăng mạnh so với năm trước (tăng khoảng 13% so với cùng kỳ); và cũng do chịu tác động một phần của việc tăng giá dịch vụ y tế, giáo dục theo lộ trình tại một số tỉnh, thành (giá dịch vụ y tế và giáo dục tăng lần lượt 57.21% và 10.07% so với cùng kỳ 2016).

Không phải cho tới giờ doanh nghiệp độc quyền về giá xăng dầu là Tập đoàn Xăng dầu VN (Petrolimex) mới làm nên tội trạng khi kích động lạm phát. Nhiều năm trước, đặc biệt dưới thời Thủ tướng

Nguyễn Tấn Dũng và BT Công thương Vũ Huy Hoàng, trực tam giác Petrolimex-Bộ Công thương-Bộ Tài chính đã luôn kích hoạt giá xăng dầu để “tận khoan sức dân.”

Dân sẽ không cam chịu!

Tương lai và sinh mạng dân tộc Việt Nam lại đang phụ thuộc mật thiết vào những đợt tăng giá.

Tăng giá và thuế má lại là một trong những biểu đạt cực đoan nhất trong giai đoạn cuối của một cơ chế cưỡng bức và cưỡng đoạt. Sự tồn vong của đảng cầm quyền cũng lệ thuộc không khác hơn, nếu xét trên phương diện những thiệt hại về chính trị trên trường quốc tế và ngay trong lòng dân.

Thuế, phí ở Việt Nam lại thuộc hàng cao nhất trong khu vực, đang bào mòn khủng khiếp sức cạnh tranh của doanh nghiệp.

Theo báo cáo Doing Business 2016 của Ngân hàng Thế giới, doanh nghiệp Việt Nam phải dành khoảng 39.4% lợi nhuận để nộp thuế. Đây là một tỉ lệ rất cao so với mức 18.4% của Singapore, 27.5% của Thái Lan, 29.7% của Indonesia...

Còn ông Trần Đình Thiên, viện trưởng Viện Kinh tế VN, cũng đưa ra con số cho thấy người Việt đang gánh tỉ lệ thuế, phí trên GDP cao gấp 1.4-3 lần so với khu vực. Cụ thể, trung bình giai đoạn 2007-2012, tỉ lệ thuế, phí/GDP của VN là 21.6% trong khi Trung Quốc là 17.3%, Thái Lan và Myanmar 15.5%, Indonesia 12.1%...

Sau đề xuất của Bộ Tài chính về đánh thuế 8 ngàn đồng một lít xăng, một số bộ ngành trung ương như Bộ Ngoại giao, Bộ Tư pháp, Phòng Thương mại và Công nghiệp Việt Nam đã phản bác. Sau đó, có thông tin cho biết chính phủ “sẽ xem xét lại vấn đề này,” cùng lúc xuất hiện vài bài viết trên hệ thống báo đảng mang tính trấn an, rằng với tinh thần “liêm chính-kiến tạo-hành động” của chính phủ Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc thì hy vọng sẽ không có “cồng số 8” cho dân.

Thế nhưng việc chính phủ Việt Nam như thể “ném đá giấu tay” thông qua việc ủy quyền cho Bộ Tư

pháp để vẫn gửi văn bản “cồng số 8” đến Quốc hội đã cho thấy không chỉ động cơ đi đêm tàn hại của nhóm lợi ích xăng dầu khi quyết mọi đến đồng cuối cùng trong gấu áo người dân nghèo, mà tình trạng ngân sách quốc gia năm 2017 và những năm sau đó thực sự là một bi kịch, bi kịch đến mức mà nếu không bỏ thuế vào đầu dân thì “trung ương” sẽ không biết lấy đâu ra tiền để nuôi dưỡng bảo bọc một bộ máy mà 30% trong số đó “không làm gì cả.”

Trong khi đó, một bất công rất lớn lại vẫn ngự trị: bội chi ngân sách năm 2015 và năm 2016 không hề giảm, thậm chí còn có chiều hướng tăng. Nếu năm 2013 được xem là “đỉnh” của bội chi ngân sách là 6.6% GDP, thì những năm gần đây tỷ lệ bội chi cũng trôm trèm 6% GDP. Riêng năm 2016 vẫn bội chi ít nhất 250 ngàn tỷ đồng.

Bội chi là thế, nhưng thu ngày càng giảm. Việc phát hành “trái phiếu chính phủ” mà những năm trước vẫn thường “vắt” được của giới ngân hàng thương mại đến 280 ngàn tỷ đồng, nhưng năm 2017 đã phải giảm chỉ tiêu này xuống còn 180 ngàn tỷ đồng, tức sụt đến hơn 30%.

Hơn 30% cũng là tỷ lệ sụt giảm của lượng kiều hối của “kiều bào ta” gửi về quê nhà trong năm 2016 so với năm 2015.

Đầu năm 2017, Thủ tướng Phúc bất chợt phải bật ra cảnh báo về tương lai “sụp đổ tài khóa quốc gia.” Trước Thủ tướng Phúc, chưa có bất kỳ một quan chức cao cấp hay trung cấp nào dám phát ngôn về “sụp đổ” – một từ ngữ bị đảng coi là đặc biệt nhạy cảm.

Nhưng cái gì cũng phải có giới hạn của nó. Cơ chế bóc lột phí vào đầu dân theo kiểu dựng lên càng nhiều càng tốt trạm thu phí BOT, rốt cuộc đã khiến chính người dân thấp cổ bé họng phải phản ứng. Vào tháng 03-2017, có đến vài ba chục xe ô tô của dân đã chặn trước trạm thu phí Tam Nông ở tỉnh Phú Thọ để phản đối việc thu phí...

Hãy chờ xem Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân ứng xử ra sao với “cồng số 8.”

Tín hiệu của sự sụp đổ bất động sản cao cấp

Phạm Chí Dũng 12-04-2017

Nguồn: Người Việt

Chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng vụ Công ty Bất động sản Xây lắp Dầu khí Việt Nam (PVC Land), chủ đầu tư dự án cao cấp PetroVietnam Landmark ở Sài Gòn một thời được tuyên truyền là “cháy hàng”, bị buộc phải phá sản mới đây đã phản nghịch các báo cáo “tồn kho bất động sản giảm mạnh” của Bộ Xây dựng hay “triển vọng thị trường bất động sản rất sán lạn” cũng của bộ này, đồng thời phác ra cả một bức tranh u tối của nền kinh tế Việt Nam hiện thời và cả con đường mờ mịt những năm tới.

Từ cái chết của PVC Land

Ngay một tờ báo nhà nước cũng phải dự báo rằng “quyết định mở thủ tục phá sản đối với PVC Land của Tòa án Nhân dân TP.HCM đã tạo nên một tiền lệ chưa từng xảy ra, có thể sẽ kéo theo làn sóng phá sản, đóng cửa của nhiều doanh nghiệp địa ốc khác trên địa bàn TP.HCM trong thời gian tới”.

Chi tiết đáng chú ý là “nhân thân” của PVC Land: công ty này trực thuộc Tập đoàn Dầu khí quốc gia (PetroVietnam) - tập đoàn được xem là giàu sụ với 35 tỷ USD tài sản và 166 ngàn tỷ đồng tiền mặt gửi ngân hàng chỉ để lấy lãi.

Nhưng việc PVC Land không cầm cự được mà phải tuyên bố phá sản đã cho thấy một sự nứt vỡ ngay trong ngành dầu khí: tập đoàn mẹ, dù vẫn còn dự trữ tài chính, nhưng đã không muốn hoặc không thể cứu được đơn vị thành viên của mình.

Mới đây, tòa án Hà Nội còn xét xử một vụ án tham ô ở PV Land (thuộc “họ” dầu khí) với một chi tiết hết sức đặc biệt: khởi tố ông Trịnh Xuân Thanh về tội “tham ô tài sản” vì ông Thanh có liên quan mật thiết đến công ty này.

Năm 2016 đã chứng kiến một “đặc thù riêng có” của ngành dầu khí Việt Nam: gần hết trong tổng số 39 đơn vị thành viên của Tập đoàn Dầu khí Việt Nam (Petro Vietnam - PVN) bị giảm lợi nhuận hoặc lỗ.

Nếu đến cả PetroVietnam - một trong những doanh nghiệp độc quyền chính sách - mà còn khó khăn đến thế thì tình hình đang trở nên bĩ cực đến thế nào.

PVN từng là “cái nôi” sáng giá về quan lộ chính trị. Trước khi trở thành Bộ trưởng Giao thông Vận tải, ông Đinh La Thăng là lãnh đạo cao cấp nhất của PVN trong suốt 6 năm.

Tình hình trở nên khó khăn từ năm 2015 khi giá dầu thế giới bắt đầu sụt từ 100 USD/thùng xuống còn chưa đầy 50 USD/thùng hiện nay. Doanh thu và lợi nhuận của ngành dầu khí Việt Nam cũng vì thế đã giảm mạnh đến 30% hoặc hơn. Báo cáo tài chính năm 2016 của hầu hết các doanh nghiệp ngành dầu khí là một màu đỏ quạch. Lỗ và lỗ.

Sắc đỏ bao phủ các doanh nghiệp thành viên của PVN không chỉ mang ý nghĩa về lỗ lã, mà còn hàm ý đe dọa một số phận chính trị không còn suôn sẻ.

Khác hẳn với thời Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng là lúc PVN được ưu ái tối đa, giờ đây tập đoàn này không còn là “con cưng” nữa. Thậm chí ngược lại, PVN đang trở thành “trọng tâm chống tham nhũng” của những người bên đảng.

Nhiều khả năng trong những ngày tới đây, cựu chủ tịch PVN là Đinh La Thăng - người hiện thời là Bí thư thành ủy TP.HCM - sẽ phải vất vả để đối phó với cuộc điều tra của “trung ương” về quá trình ông Thăng điều hành PVN.

Trong tình cảnh đó, PVC Land phải “tự bơi”. Cho đến lúc không còn “bơi” được nữa.

Đến tử lộ của thị trường cao cấp

Bất chấp việc Bộ Xây dựng “vẽ” ra một tương lai sán lạn về con số tổng giá trị tồn kho bất động sản ở Việt Nam chỉ chưa đầy 30 ngàn tỷ đồng, còn tồn kho bất động sản ở riêng Hà Nội và Sài Gòn chỉ có 11 ngàn tỷ đồng, thực tế là cho đến cuối năm 2016, vẫn còn đến 500 dự

án bất động sản trên địa bàn TP.HCM bị đóng băng, chậm tiến độ, trong đó nhiều dự án có tình cảnh thê thảm tương tự Petro Vietnam Landmark như dự án Vạn Hưng Phát (quận 8), dự án Kenton Residences (quận 7), Tân Bình Apartment (Tân Bình), Vinaland Tower (Quận 7)...

Nếu Bộ Xây dựng đưa ra con số tồn kho bất động sản để so sánh với năm 2013, thì có thể nhận ra là từ năm 2013 đến nay, chế độ vẫn giữ nguyên nãi trạng kém minh bạch và ma mị về số liệu kinh tế.

Ngay vào năm 2013 đã phát lộ tình dôi trá đậm đặc: trong khi tỷ lệ nợ xấu trong dư nợ thuộc lĩnh vực bất động sản được Ngân hàng Nhà nước công bố vào tháng 5/2013 chỉ là 5,68%, còn vào tháng 8/2013 Bộ Xây dựng lại nêu ra một con số mới về tỉ lệ nợ xấu bất động sản chỉ có 6,5% - tức là có cao hơn báo cáo của Ngân hàng Nhà nước gần 1%, UB Giám sát Tài chính Quốc gia lại đưa ra một con số bất ngờ và đột biến về tỷ lệ này lên đến 33-35%.

Có nhiều dấu hiệu cho thấy Bộ Xây dựng đã chỉ tính đến những dự án “bán được” trong một ít dự án được khảo sát, mà hoàn toàn không tính đến 500 dự án bị ngừng triển khai ở TP.HCM và có thể chừng đó dự án ở Hà Nội. Do vậy, lượng tồn kho bất động sản “đẹp” là phải.

Thậm chí ngay cả những dự án “bán được” cũng có một phần được phù phép bởi sự thông đồng giữa các công ty kinh doanh nhà đất: công ty này mua của công ty kia và rao lên rằng “dự án căn hộ đã bán hết”.

Không khí trái ngược giữa các con số báo cáo và con số thực về nợ xấu ở VN rất dễ làm người ta nhớ lại trường hợp Thái Lan năm 1997. Trước khủng hoảng, tỉ lệ nợ xấu bất động sản tại quốc gia này được báo cáo chỉ có 5%, nhưng đến khi xảy ra khủng hoảng thì tỉ lệ này đã tăng vọt đến 50%, tức gấp đúng 10 lần.

Chính người Anh đã cung cấp cho giới điều hành khuất tất của Việt Nam cái hồ đen chênh lệch khủng khiếp đó. Vào đầu năm 2013, John Sheehan - thành viên của tổ chức Giám định bất động sản

Hoàng gia Anh (FRICS-Fellows of the Royal Institution of Chartered Surveyors), đã có một chuyến thăm Việt Nam, và đã cung cấp một kinh nghiệm là tỉ lệ nợ xấu thực bao giờ cũng cao gấp ít nhất 4 lần con số báo cáo.

Rõ ràng, các cơ quan như Bộ Xây dựng và Ngân hàng Nhà nước vẫn quyết tâm phong tỏa số liệu nhằm bung bít một cuộc khủng hoảng bất động sản - ngân hàng rất có thể sẽ xảy ra.

Trong khi đó, nguồn cung vẫn tuôn ra ào ạt. Chỉ riêng ở TP.HCM, năm 2017 sẽ chứng kiến có đến 44 ngàn căn hộ trung và cao cấp “bung hàng”. Nhưng kể từ năm 2011 là thời điểm bất động sản ở Việt Nam “thoái trào”, hiệu suất tiêu thụ và bán buôn căn hộ là rất thấp. Càng “cao” càng chết.

Bất động sản lại đặc trưng cho nợ xấu Việt Nam. Trong tổng số 25 tỷ USD nợ xấu trong hệ thống ngân hàng hiện thời, nợ xấu bất động sản đã chiếm đến 70% hoặc hơn.

Cho tới giờ, ai cũng biết rằng nếu chính phủ và Ngân hàng nhà nước không thể xử lý được nợ xấu nói chung và nợ xấu bất động sản nói riêng, sẽ có nhiều doanh nghiệp bất động sản phải “ra đi”, kéo theo sự đổ vỡ của không chỉ một vài mà có thể đến 1/3 số ngân hàng thương mại hiện thời.

Nhưng làm thế nào để xử lý được nợ xấu và nợ xấu bất động sản thì lại đang là chủ đề cực kỳ... bế tắc.

Kết thúc quý đầu năm 2017, trong khi nhiều đại gia bất động sản vẫn tung tiền để “mua” truyền thông nhằm quảng cáo cho trên vọng “bất động sản Việt Nam đang phục hồi mạnh mẽ”, một đơn vị chuyên nghiên cứu thị trường bất động sản là Công ty TNHH CBRE Việt Nam lại cung cấp một sự thật còn nguyên u ám: thị trường căn hộ bán tại TPHCM khởi đầu quý I/2017 một cách trầm lắng với sự suy giảm số căn hộ chào bán mới và số căn bán được. Số căn bán được suy giảm với chỉ hơn 6.000 căn hộ được tiêu thụ, giảm 47% so với quý trước và 29% so với cùng kỳ năm trước.

BIỂN ĐÃ HẾT VÀ NGƯỜI DÂN HẤP HỐI

Phạm Trần 03-04-2017

“Một lần nữa tôi khẳng định biển miền Trung đã an toàn. Tất cả các hoạt động du lịch thể thao, nuôi trồng thủy sản có thể diễn ra. Tuy nhiên cần tiếp tục theo dõi, giám sát”.

Đó là lời nói như đinh đóng cột của Bộ trưởng Tài nguyên-Môi trường Trần Hồng Hà trước Quốc hội hai ngày 22-9 và 16-11 năm 2016

Đến ngày 15-02-2017, báo Biên Phòng đưa tin: *“Chiều 14-2, thông tin từ UBND tỉnh Hà Tĩnh cho biết: Bộ Tài nguyên và Môi trường (TN & MT) đã có văn bản gửi UBND các tỉnh: Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế về hiện trạng môi trường biển sau sự cố môi trường biển miền Trung, trong đó nhấn mạnh môi trường biển miền Trung đã an toàn, trên cơ sở phân tích nước giữa và nước mặt, trầm tích đáy, màng bám hệ keo sắt.”*

Biên Phòng cho biết: *“Văn bản nêu rõ: Từ tháng 9-2016, Bộ TN& MT tiếp tục thực hiện đánh giá bổ sung các khu vực chưa an toàn, gồm: khu vực Sơn Dương, Hà Tĩnh (diện tích khoảng 300 km2), cửa Nhật Lệ, Quảng Bình (diện tích khoảng 330 km2) và hòn Sơn Trà, Thừa Thiên-Huế (diện tích khoảng 160 km2).”*

Đến thời điểm hiện tại, kết quả cho thấy: chất lượng nước biển, trầm tích đáy ở 3 khu vực này đã ổn định, không còn các giá trị cao hơn các khu vực khác và đều nằm trong giới hạn cho phép của QCVN 10-MT:2015 /BTNMT (Quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về chất lượng biển, National technical regulation on marine water quality), QCVN 43: 2012/BTNMT (Quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về chất lượng trầm tích, National Technical Regulation on Sediment Quality) đối với vùng nuôi trồng thủy sản và bảo tồn thủy sinh.

Bản tin nhấn mạnh: *“Cụ thể, môi trường biển miền Trung đã an toàn trên cơ sở phân tích nước giữa và nước mặt, trầm tích đáy, màng bám hệ keo sắt. Các hoạt động đánh bắt, nuôi trồng thủy hải sản, du lịch, tắm biển có thể tiến hành bình thường.”*

Tin này đã dựa vào thông cáo số 380 của Bộ Tài nguyên-Môi trường ra ngày 25-1-2017 *“V/v hiện trạng môi trường biển sau sự cố môi trường tại 4 tỉnh miền Trung”* do Thứ trưởng Bộ Tài nguyên & Môi trường Võ Tuấn Nhân ký.

Nhưng kết quả giáo nghiệm là dựa theo “tiêu chuẩn của Việt Nam”. Các tiêu chuẩn này có đạt trình độ

Quốc tế và được Quốc tế công nhận hay không lại là chuyện khác.

Hơn nữa, các cuộc thử nghiệm của Việt Nam, từ khi phát hiện Formosa Hà Tĩnh gây ra thảm họa môi trường tháng 4-2016 vẫn còn nhiều nghi vấn về sự chính xác.

Nguyên do vì ngay từ đầu Hà Nội chỉ “ưu tiên” tập trung vào kết quả thử nghiệm của các nhà khoa học Việt Nam trước khi xem đến kết quả của các nhà khoa học độc lập được Việt Nam mời đến từ Israel, Đức và Mỹ.

Vì vậy, theo Bách Khoa Toàn Thư (mở) thì: *“Tiến sỹ Friedhelm Schroeder (Đức) đã than phiền với Quỹ bảo vệ biển Đức (DSM) và với họ (phía Việt Nam) rằng nhóm của ông đã không được phép tự lấy mẫu nước bị nhiễm độc, cũng như chỉ được báo cáo dựa trên những kết quả của các nhà khoa học trong nước trước đó. Quỹ kêu gọi Chính phủ Việt Nam phải bảo đảm sự minh bạch tuyệt đối về nguyên nhân, mức độ và phạm vi của thảm họa.”*

Cho đến nay, sau một năm sống chết dờ dang của hàng triệu người dân 4 tỉnh miền Trung (Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên-Huế) không thấy có bất cứ sự minh bạch nào về nghiên cứu hậu quả môi trường trong khu vực nhiễm độc được công bố. Đây là chưa kể khả năng các loại chất độc giết người và sinh vật biển đã lan sang các vùng biển khác ở Việt Nam, trong đó có Nha Trang, Vũng Tàu và Côn Đảo.

Như vậy, thì liệu có ai tin nổi lời nói của Bộ trưởng Trần Hồng Hà cho rằng biển ở 4 tỉnh miền Trung nay đã an toàn ?

Cũng nên biết: ngay từ những ngày đầu thảm họa, phía nhà nước Việt Nam đã từ chối đề nghị của đại sứ Mỹ tại Hà Nội (Ted Osius) để Hoa Kỳ yểm trợ kỹ thuật điều tra nguyên nhân gây ra thảm họa cá chết trải dài trên 200 cây số dọc theo bờ biển.

Hà Nội cũng không muốn Cơ quan Y tế Quốc tế (WHO, World Health Organization) của Liên Hợp Quốc dính vào vụ điều tra thảm họa Formosa.

Phía Việt Nam còn không chịu đem các mẫu cá và sinh vật biển đi thuê các phòng thí nghiệm tại một số nước tân tiến để tìm ra kết quả chính xác, có lẽ vì sợ tốn kém. Nhưng mặt khác cũng chứng minh cho sự tắc trách và coi thường an toàn thực phẩm và tính mạng người dân của đảng cầm quyền Cộng sản Việt Nam.

Ăn cá và chất độc

Vậy chuyện ăn cá nay được quy định ra sao ?

Sau 5 tháng khảo nghiệm, vào ngày 20-9-2016 liên bộ Tài nguyên, Y tế, Nông nghiệp đã phổ biến quyết định chuyện hải sản tại vùng biển Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên Huế, theo đó người dân có thể ăn hải sản sống ở tầng nổi, không sử dụng hải sản tầng đáy trong vòng 20 hải lý (trên 37 cây số).

Báo ViệtNam Express viết: “Theo Thứ trưởng Y tế Nguyễn Thanh Long, Bộ này đã phối hợp với các bộ ngành liên quan và địa phương nghiên cứu quy mô lớn với 1.040 mẫu hải sản được lấy hàng ngày ở tất cả cảng cá, gò cá, các thuyền đánh bắt cá, đầm nuôi tại 4 tỉnh miền Trung.

Từ kết quả nghiên cứu, Bộ Y tế kết luận: tất cả các hải sản như cá ngừ, cá thu, cá nục các loại, cá chỉ vàng, bạc má, cá hổ, cá bò, cá cam, trích, đối, cá cơm và các loại hải sản khác sống ở tầng nổi, hải sản tại đầm nuôi của 4 tỉnh miền Trung đều an toàn để dùng làm thực phẩm.”

Tuy nhiên, bản tin viết tiếp: “Các hải sản như: ghẹ, tôm, tôm tít, ốc, mực, cá đuối, cá đục, bạch tuộc, cua đá và các hải sản khác sống ở tầng đáy trong vòng 13,5 hải lý (tương đương 25 km) chưa đảm bảo an toàn để sử dụng làm thực phẩm.” (theo VNEXPRESS)

Báo này trích lời Bộ Y tế cho biết: “Các mẫu đều được kiểm nghiệm chỉ tiêu xyanua, phenol, thủy ngân, cadimi, chì, crom, asen và sắt tại Viện Kiểm nghiệm An toàn vệ sinh thực phẩm quốc gia và Viện Dinh dưỡng.”

Nhưng các chất độc xuất ra từ Formosa biến đi đâu mà ngon lành thế ? Bộ này trả lời ngon ơ: “Tất cả các loại hải sản tại 4 tỉnh miền Trung và 3 tỉnh nhóm chứng (các tỉnh không chịu ảnh hưởng sự cố môi trường gồm Hải Phòng, Khánh Hòa và Bà Rịa-Vũng Tàu), đều không phát hiện bất kỳ mẫu nào có xyanua, chất được xác định là một trong những nguyên nhân gây ra cá chết hàng loạt.

Các chỉ số: thủy ngân, cadimi, chì, crom, asen và sắt trong hải sản ở 7 tỉnh (4 tỉnh miền Trung và 3 tỉnh nhóm chứng) trên đều nằm trong giới hạn cho phép, đảm bảo an toàn theo quy định.”

Nhà nước Việt Nam còn cam kết: “Kết quả xét nghiệm đối với hải sản tại các đầm nuôi 4 tỉnh miền Trung đều đảm bảo an toàn.

Cũng theo kết quả kiểm nghiệm, đối với phenol, tất cả các mẫu hải sản tầng nổi như cá ngừ, cá thu, cá nục các loại, cá chỉ vàng, cá bạc má, cá

hổ, cá bò, cá cam, cá trích, cá đối, cá cơm và các loại hải sản khác sống ở tầng nổi tại bốn tỉnh miền Trung đều không phát hiện mẫu nào có phenol.”

“Tuy nhiên”, theo VNExpress, “Bộ Y tế phát hiện 132/1040 mẫu hải sản của bốn tỉnh miền Trung có phenol, bao gồm ghẹ, tôm, tôm tít, ốc, mực, cá đuối, cá đục, bạch tuộc, cua đá - đây là những loài hải sản sống ở tầng đáy. Phân bố 132 mẫu hải sản có phát hiện phenol đều nằm trong vùng từ 5 đến 25 km (tương đương với khoảng 2,7-13,5 hải lý) với tỷ lệ mẫu nhiễm cao nhất tại Hà Tĩnh và Quảng Bình và thấp nhất tại biển Lăng Cô - Thừa Thiên Huế.”

Xúi ai, ai xúi ?

Vậy trước thông tin “phản khởi” này của nhà nước, ngư dân miền Trung có tin không ?

Rất ít người nhẹ dạ đã tin, nhưng không biết tương lai mạng sống họ và con cháu họ sẽ ra sao. Số đông đã hết tin vào miệng đảng từ lâu nên kiên trì đấu tranh đòi quyền sống và quyền được nói để bảo vệ công bằng và sự thật đang bị báo đài nhà nước xuyên tạc, mạ lỵ.

Diễn hình như trong cuộc đấu tranh chống Formosa của đồng bào Công giáo ở Giáo phận Vinh, đảng đã huy động báo Quân đội Nhân dân (QĐND) của Bộ Quốc phòng và Đài Truyền hình VTV của nhà nước tăng cường các bài viết phản công chống giáo dân, những nạn nhân đau khổ nhất của thảm họa Formosa.

Từ 2 năm qua, các giáo dân này đã cùng với Chủ chăn của họ, Đức cha Nguyễn Thái Hợp và một số LM từ Hà Tĩnh đến Nghệ An và Quảng Bình, đã bất chấp bạo lực và dù bị vu khống, xuyên tạc, vẫn không ngừng đấu tranh ôn hòa đòi bồi thường công bằng và đòi đóng cửa Formosa để bảo vệ biển và bảo vệ môi trường sống cho con cháu mai sau.

Thay vì tiếp dân để thảo luận phải trái theo đúng tiêu chuẩn “cán bộ là đầy tớ của nhân dân” thì ngược lại, nhà nước đã sử dụng Công an và Công an đội lốt côn đồ, đôi khi cả quân đội dùng vũ lực, kể cả dao mác và súng đạn, đàn áp dân, những người chỉ có hai bàn tay trắng.

Trong bài “Tôn giáo đang bị các thế lực thù địch lợi dụng để chống phá Đảng và chế độ ta” (3-4-2017), báo QĐND viết: “Cùng với vấn đề “dân chủ”, “nhân quyền”, “dân tộc”, các thế lực thù địch đang lợi dụng vấn đề “tôn giáo” để tạo sự chống phá đa diện nhằm vào Đảng và chế độ ta.

Mục đích của việc lợi dụng vấn đề này là để kích động, gây rối, phá hoại, gây mất ổn định chính trị-xã hội, chia

rẽ khối đại đoàn kết toàn dân tộc. Hãy cảnh giác, đấu tranh làm thất bại mưu đồ đen tối đó!”

Bài này viết tiếp: “Đáng chú ý, thời gian qua, lợi dụng những hạn chế, yếu kém trong quản lý, điều hành xã hội của chính quyền các cấp về vấn đề đầu tư, ô nhiễm môi trường, giải phóng mặt bằng, đền bù giải tỏa... các phần tử cực đoan trong tôn giáo nói chung, Công giáo nói riêng, ra sức “bôi lông, tìm vết”, tổ chức các hoạt động vi phạm pháp luật Nhà nước, trái với giáo lý tôn giáo.”

QĐND sau đó đã nhắm thẳng vào Giáo phận Vinh để tấn công các chức sắc Công giáo với lời lẽ vu khống: “Lợi dụng chính sách tự do tín ngưỡng, tự do tôn giáo của Đảng, Nhà nước ta và được sự tiếp tay của các thế lực phản động bên ngoài, những kẻ cực đoan đội lốt tôn giáo kêu gọi, kích động giáo dân tụ tập, biểu tình, tuần hành, gây rối, tấn công người thi hành công vụ, đập phá phương tiện, cản trở hoạt động giao thông, gây mất ổn định an ninh chính trị, trật tự, an toàn xã hội. Khi chính quyền thực thi chức trách theo quyền hạn thì chúng vu cáo cơ quan chức năng “đàn áp, bắt giữ và đánh đập” người tham gia biểu tình; tán phát trên mạng xã hội “Thư ngỏ”, “Bản lên tiếng”, “Kháng thư”,... với nội dung vu cáo chính quyền bao che cho Formosa, “đàn áp, đánh đập” những người đi khiếu kiện đòi quyền lợi, kêu gọi người dân khởi kiện Formosa ra Tòa án hình sự quốc tế, “cùng đứng lên đuổi Formosa khỏi Việt Nam....”

Hãng sáng mắt ra

Vậy nước biển miền Trung đã sạch chưa và cá tôm và các sinh vật biển khác mà nhà nước bảo cử việc ăn thoải mái có nguy hiểm đến tính mạng con người không ?

Trước hết hãy nghe Phó Giáo sư-Tiến sỹ Trần Đáng –nguyên Cục trưởng Cục An toàn thực phẩm Bộ Y tế– trao đổi với PV báo Sức Khỏe & Đời Sống.

Ông nói: “Khi biển bị ô nhiễm các chất thải công nghiệp độc hại thì tất cả các thủy sản mà con người sử dụng làm thực phẩm như: cá, tôm, mực, nghêu, sò, ốc, rong biển... đều bị nhiễm độc. Chất độc được nói đến nhiều nhất ở vùng biển miền Trung là thủy ngân, xyanua, phenol, cadimi, chì... và nhiều kim loại nặng khác có thể xâm nhập vào tất cả sinh vật, động vật ở biển. Đặc biệt những chất độc này tồn dư rất lâu trong môi trường, nhất là ở sinh vật, động vật biển. Con người khi ăn những thủy hải sản nhiễm chất độc hại sẽ gây ngộ độc mãn tính, tồn dư các chất

độc trong cơ thể lâu dài, đe dọa đến sức khỏe.

Ông nói tiếp: "Nhiều nghiên cứu trên thế giới cho thấy những người nhiễm thủy ngân, sau khi chết, mấy trăm năm sau xét nghiệm tóc vẫn còn thủy ngân. Sử sách đã ghi lại vua Tần Thủy Hoàng khi còn sống muốn "trường sinh bất lão" đã sai quân đi tìm chất thủy ngân để luyện kim đan để uống. Vị vua này chỉ thọ 49 tuổi. Những năm gần đây, các nhà khoa học đã phát hiện ra quanh khu vực lăng mộ của vua Tần Thủy Hoàng cùng 8.000 quân lính có dòng suối nhiễm thủy ngân nồng độ cao, đất khu vực này cũng nhiễm thủy ngân rất nặng. Như vậy sau hơn 2000 năm, thủy ngân trong thi thể của vua Tần Thủy Hoàng và quân lính đã không thể phân hủy. Trường hợp Sa hoàng Ivan 4 của Nga cũng như vậy. Ông vua này mắc bệnh xương khớp, các ngự y đã dùng một loại thuốc có chứa thủy ngân để xoa bóp đã khiến cơ thể nhiễm thủy ngân qua da và qua đời khi mới 34 tuổi (1530-1564). Sau này khi khai quật, xét nghiệm phát hiện trong xương có chất thủy ngân."

Vị Giáo sư nhiều kinh nghiệm này còn kể: "Gần đây nhất tại Nhật Bản, các nhà khoa học đã công bố bệnh Minamata do nhiễm độc thủy ngân hữu cơ. Vào những năm 50 tại vịnh Minamata, các nhà máy hóa chất đã xả chất thải công nghiệp ra biển. 20-30 năm sau đã có nhiều người dân sống tại vùng này mắc các bệnh liệt, điếc, run rẩy chân tay, teo não... Các nhà khoa học đã nghiên cứu và phát hiện những người mắc bệnh này đều do ăn cá nhiễm thủy ngân. Sau đó Nhật Bản đã phải mất hàng chục năm để xử lý biến ô nhiễm." (Sức Khỏe & Đời Sống 30-08-2016)

Không thuyết phục

Sau đó, Phóng viên đặt câu hỏi: "Vừa qua Bộ Tài nguyên & Môi trường đã công bố nước biển 4 tỉnh miền Trung đã sạch, an toàn có thể nuôi trồng thủy sản. Liệu công bố này có quá vội vã không, thưa ông?"

PGS.TS Trần Đáng đáp: "Theo ý kiến riêng của tôi, những công bố này chưa đủ sức thuyết phục, chưa có độ tin cậy cao. Nhật Bản đã phải mất rất nhiều năm để làm sạch nước biển, đáy biển. Còn ở nước ta, nếu chỉ xét nghiệm nước biển thấy nồng độ các chất độc giảm xuống thì cho rằng nước biển đã sạch có thể nuôi trồng thủy sản là chưa đủ cơ sở khoa học".

Giáo sư Đáng lưu ý: "Thủy hải sản sống ở biển có thể ăn thức ăn ở đáy biển, trong khi các kim loại nặng thường lắng đọng ở đáy biển thì cá sẽ dễ dàng nhiễm độc. Người ăn các loại

thủy sản đó sẽ nhiễm độc và hậu quả lâu dài đến đời con cháu".

Phóng viên hỏi tiếp: "Có ý kiến cho rằng hiện nay việc xét nghiệm các chỉ số an toàn thực phẩm ở cá, hải sản chưa thực sự toàn diện. Ý kiến của ông về vấn đề này thế nào?". PGS.TS Trần Đáng: "Theo tôi, các mẫu xét nghiệm không nên chỉ thực hiện ở 1 phòng thí nghiệm mà cần phải làm tại 3-4 phòng thí nghiệm để so sánh. Không nên lấy kết quả xét nghiệm từ 1-2 phòng thí nghiệm là có thể kết luận ngay là cá không nhiễm độc hay nhiễm độc. Tốt nhất, cần phải gửi mẫu đến các phòng kiểm nghiệm chuẩn quốc tế để xét nghiệm, xem kết quả có tương đồng hay sai lệch với phòng kiểm nghiệm trong nước. Việc này có thể gây tốn kém nhưng vì sức khỏe của nhân dân, ảnh hưởng đến giống nòi nên vẫn cần thiết phải làm."

Cuối cùng, Giáo sư Đáng kết luận: "Công việc giám sát, theo dõi phải được thực hiện thường xuyên, kéo dài nhiều năm, mỗi năm phải lấy vài nghìn mẫu để xét nghiệm xem các thể hệ cá con sinh trưởng ra sao, có còn tồn dư các chất độc nữa hay không. Bộ Y tế cần tiếp tục giám sát, đến khi tất cả các chỉ tiêu quan trọng về an toàn thực phẩm ở trong ngưỡng an toàn mới khuyến cáo người dân ăn cá, hải sản trở lại. Mọi quyết định của các cơ quan chức năng đưa ra cần đặt lợi ích của người dân, sức khỏe của nhân dân lên trên hết."

Cảnh giác thứ hai

Tiếng nói khoa học thứ hai là của Giáo sư-Tiến sỹ Khoa học Phạm Ngọc Đăng trên báo Truyền Thông Pháp Luật (Pháp Luật Plus), ngày 29-08-2016.

Nhà báo hỏi: "Thưa GS, ngày 22-8-2016 vừa qua, Bộ Tài nguyên Môi trường đã công bố nước biển tại 4 tỉnh miền Trung đã sạch có thể tắm biển, nuôi trồng thủy sản. Tuy nhiên, ngay sau đó đã xuất hiện một văn bản về kết quả kiểm nghiệm 9 mẫu cá và ghẹ lấy tại Hà Tĩnh ngày 5-8 có 1 mẫu có lượng cadimi vượt ngưỡng, 5 mẫu nhiễm xyanua, 3 mẫu nhiễm phenol. Vậy có thể hiểu là nước biển hiện vẫn đang bị nhiễm độc không?"

GS.TSKH Phạm Ngọc Đăng trả lời: "Nước biển bị ô nhiễm có thể được pha loãng do tác dụng của các dòng hải lưu. Thí dụ trước đây 100 km2 mặt nước bị ô nhiễm nay lan tỏa ra 1000 km2 mặt nước bị ô nhiễm thì nồng độ chất ô nhiễm trong nước biển sẽ giảm đi khoảng 10 lần. Ngoài ra môi trường biển còn có các vi sinh vật cũng như các loại tảo, cỏ biển..., chúng có thể tiêu hủy chất ô nhiễm,

có tác dụng làm cho môi trường nước biển có thể được phục hồi.

Nhưng môi trường đáy biển, nơi sinh tồn các loài giáp xác như các loài ốc, sò, ngao, v.v..., các chất ô nhiễm bị lắng đọng ở đó, nhất là kim loại nặng, thì còn lâu chúng mới bị tiêu hủy.

Do đó cho đến nay chưa có số liệu chứng minh sự an toàn của nuôi trồng các hải sản sống ở tầng đáy biển. Vì vậy, ngoài việc quan trắc kiểm tra ô nhiễm nước biển thì cần phải tiến hành quan trắc kiểm tra cả ô nhiễm môi trường tầng đáy biển nữa."

Giáo sư Đăng giải thích thêm: "Khi nước biển bị Formosa đầu độc, tất cả các loài cá ở khu vực này đều bị nhiễm độc, những con bị nhiễm nặng hoặc yếu thì bị chết, những con khỏe hoặc ít bị nhiễm độc thì vẫn còn sống cho đến nay.

Các chất ô nhiễm cadimi, xyanua và phenol xâm nhập vào cá, cua ghẹ sẽ được lưu giữ trong cơ thể của cá, cua, ghẹ. Chỉ khoảng 30 -40% chất độc được chúng thải nhanh ra ngoài, còn lại chúng được thải ra rất chậm chạp phải qua nhiều năm."

Bấy nhiêu đã đủ giúp cho cán bộ Tuyên giáo và Tổng cục Chính trị Quân đội "sáng mắt sáng lòng chưa", hay họ cần Bộ trưởng Tài nguyên & Môi trường Trần Hồng Hà cho vào Hà Tĩnh nhậu ít cá biển với vài xị để nếp than thì mới tăng sức mà bênh đảng đến hơi thở cuối cùng ? -/-

'CHÍNH QUYỀN CẢN TẠO ĐIỀU KIỆN CHO DÂN KIẾN FORMOSA'

Trích BBC 13-04-2017

Viện trưởng viện Nghiên cứu Chính sách, Pháp luật và Phát triển cho rằng, việc chính quyền 'răn đe' người dân trong vụ Formosa sẽ không có tác dụng, mà ngược lại, mâu thuẫn giữa hai phía sẽ càng mạnh hơn.

Phó giáo sư, Tiến sỹ Hoàng Ngọc Giao nói trong Bàn tròn thứ Năm của BBC Tiếng Việt: "Nhà nước cần công khai hơn, cần nhìn nhận rằng đây là lợi ích sống còn lâu dài của hàng trăm nghìn người dân ven biển miền Trung chứ không nên dùng hình sự để trấn áp bà con.

"Việc răn đe tôi sợ rằng sẽ không có tác dụng, mà nó sẽ đẩy mâu thuẫn giữa người dân với chính quyền ngày càng mạnh hơn.

"Chính quyền cần tạo điều kiện cho bà con khởi kiện Formosa."

Ông Hoàng Ngọc giao phân tích, quan hệ giữa người dân với Formosa là "quan hệ dân sự", còn quan hệ giữa chính quyền với Formosa là "quan hệ hành chính quyền lực".

Dân Việt chết vì những nhà máy công nghiệp

.....Hòa Ái RFA 05-04-2017.....

Ngày 6-4-2017, tròn 1 năm biến cố thảm họa môi trường biển do nhà máy thép Hưng Nghiệp xả thải có độc tố ra biển ở khu vực 4 tỉnh Bắc miền Trung. Những câu chuyện về đời sống của nạn nhân chịu ảnh hưởng một năm qua được truyền thông nước ngoài ghi nhận như thế nào cũng như Việt Nam còn là thị trường thu hút của các nhà đầu tư quốc tế hay không?

Formosa chưa xong ...

“Cá ngoài biển chết hết rồi”, “Nơi đây như một vùng đất chết”, “Nếu tiếp tục như thế này, chúng tôi sẽ phá sản nhanh thôi”... Đó là những câu nói của miệng của ngư dân, của các doanh nghiệp kinh doanh hải sản và của những người buôn bán phục vụ du lịch tại 4 tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế, khu vực chịu tác hại nặng nề bởi thảm họa môi trường biển do nhà máy thép Hưng Nghiệp Formosa gây nên, được hãng thông tấn Reuters đăng tải dịp vừa tròn 1 năm sau biến cố.

Theo số liệu ghi nhận của Reuters, chỉ trong vòng vài tuần hồi tháng 4 năm ngoái, nhà máy Formosa xả thải chứa độc tố, bao gồm cyanide, phenols và hydroxide sắt; làm cá chết dọc bờ biển dài hơn 200 km và di hại của biến cố này khiến cho cuộc sống của hàng trăm ngư dân và dân chúng tại 4 tỉnh Bắc Trung Bộ bị xáo trộn. Hàng ngàn chiếc tàu nằm phơi bờ không thể ra khơi đánh bắt cá và hải sản cũng như hơn 40 ngàn công ăn việc làm tại khu vực này bị ảnh hưởng và 250 ngàn người lao động cả nước bị tác động suốt một năm qua.

Đài RFA cũng cập nhật thông tin liên tục về đời sống của người dân trong nước liên quan kể từ khi thảm họa Formosa xảy ra. Những nạn nhân nói gì về cuộc sống của họ trong một năm qua? Chia sẻ của những diêm dân ở Hà Tĩnh:

“Từ khi thảm họa cho đến bây giờ là nghề muối không làm được vì nước nhiễm. Nhưng chính quyền động viên nói nước không nhiễm. Chúng tôi không làm vì làm thì

không có người tiêu thụ. Mình không ăn được thì bán cho người khác cũng không ăn được.”

Phản ánh của các doanh nghiệp về việc chính quyền địa phương vận động thu mua hải sản không tiêu thụ được thì nhà nước sẽ hỗ trợ từ trước đợt Bầu cử Quốc hội và Hội đồng Nhân dân các cấp hồi trung tuần tháng 5 năm 2016: “Ứ đọng trong kho từ trước Bầu cử cho đến sau Bầu cử. Vâng lời họ mình phải chấp nhận mua mà mãi đến giờ là chưa hề nhận được một đồng tiền đền bù nào cả.”

Các ngư dân bắt đầu trở lại nghề đánh bắt: “Thu hoạch hôm nay của tôi mang về gần một chục kg ghẹ và khoảng 20 kg cá. Lượng tôm cá đánh bắt tuy có nhiều nhưng bán ra thì giá rất ít.”

Cá không còn, biển nhiễm độc

Không phải ngư dân nào cũng may mắn trong những lần ra khơi. Phóng viên Reuters bắt gặp 3 ngư dân tại một bãi biển ở Hà Tĩnh với một giỏ cá không đầy dù sau một ngày ròng đánh bắt vất vả. Họ cho biết nhận được số tiền bồi thường thiệt hại của chính phủ là 17 triệu 400 ngàn đồng và số tiền này không thấm vào đâu so với những gì họ phải hứng chịu từ biến cố thảm họa môi trường biển.

Mặc dù Thủ tướng Chính phủ yêu cầu chính quyền địa phương nhanh chóng sử dụng số tiền 500 triệu Mỹ kim của tập đoàn Formosa Hà Tĩnh bồi thường đền bù thỏa đáng cho các nạn nhân nhanh chóng ổn định cuộc sống. Tuy nhiên, cũng giống như 3 ngư dân vừa rồi, nhiều nạn nhân khác cũng không thể thay đổi cuộc sống mới với số tiền đền bù từ chính phủ. Không chỉ vậy, số người nhận được tiền đền bù được cho rằng chỉ là con số ít ỏi. Rất nhiều người dân lên tiếng chưa hề nhận được tiền bồi thường dù họ làm đúng thủ tục hành chính theo như quy định của pháp luật:

“Vào ngày 7 tháng 9 năm ngoái, họ đưa cho dân tờ kê khai và tất cả đều kê khai. Nhưng sau khi xét duyệt chỉ cho 1/3 thôi. Hồ sơ nộp

tại Ủy ban Nhân dân xã khoảng 2500 đơn, bây giờ chỉ xét duyệt chừng một phần tư nên dân không đồng tình. Cách xét duyệt là ai quen thì duyệt còn không thì thôi.”

Vì không đồng tình nên các nạn nhân nộp đơn khiếu kiện và bị tòa án trả đơn với lý giải không đủ giấy tờ chứng minh thiệt hại. Họ đi khiếu kiện tập thể lên tòa án cấp cao hơn thì bị chính quyền đàn áp, đánh đập và bắt bớ.

Một năm biến cố thảm họa môi trường biển miền Trung không thể mô tả hết qua phóng sự gói gọn của chúng tôi. Nhưng môi trường biển Việt Nam trong tương lai sẽ thế nào khi nhà nước không lắng nghe nguyện vọng của dân chúng là phải đóng cửa Formosa; mà trái lại mới đây nhất Phó Giám đốc Điều hành của tập đoàn này, ông Chang Fung-ning nói với Reuters rằng Formosa đầu tư thêm 350 triệu đôla Mỹ vào nhà máy để đến năm 2019 sẽ chuyển sang hệ thống xả thải mới, hiệu quả hơn.

Lại đến nhà máy giấy Lee & Man

Trong khi dư luận bày tỏ nỗi lo lắng liệu rằng từ nay đến năm 2019, theo như lời hứa hẹn của Formosa, sẽ còn có thêm biến cố môi trường nào khác nữa từ nhà máy này hay không, dân chúng tại đồng bằng Sông Cửu Long, xung quanh khu vực nhà máy giấy Lee & Man, ở Hậu Giang đang phải sống trong điều kiện khói bụi dày đặc và mùi hôi thối nồng nặc, gây ảnh hưởng đến sức khỏe cộng đồng.

Tuy rằng các chuyên gia khoa học cảnh báo tác động bất lợi lâu dài đối với môi trường từ nhà máy thép Formosa và nhà máy giấy Lee & Man cùng lời kêu gọi của dân chúng tại Việt Nam rằng chính phủ hãy giữ lời hứa không đánh đổi môi trường vì lợi ích kinh tế trước mắt, nhưng giới chuyên gia kinh tế cho rằng các nhà máy này vẫn được cấp phép hoạt động nhằm góp phần giúp Việt Nam duy trì mức tăng trưởng kinh tế hàng năm ở mức 6%.

Trả lời câu hỏi của RFA trong bối cảnh xung đột giữa phát triển kinh tế với ích lợi xã hội cũng như môi trường bị phá hoại, Việt Nam

vẫn được xem là một trong những thị trường đầu tư hấp dẫn nhất ở Đông Nam Á hay không, cựu tù nhân lương tâm Luật sư Lê Công Định, từng xuống đường biểu tình phản đối Formosa, cho biết quan điểm cá nhân của ông:

“Môi trường đầu tư tại Việt Nam bắt đầu mở cửa vào năm 1986, cho đến nay là 31 năm thì ngày càng xấu đi. Tất nhiên vẫn có những cơ hội khác cho các nhà đầu tư gián tiếp. Thông thường những thị trường không có hệ thống pháp luật hoàn hảo và nhiều rủi ro thì những thị trường đó thường mang lợi trước mắt rất nhanh. Cho nên cách đầu tư của các nhà đầu tư nước ngoài bây giờ là đầu tư gián tiếp, ngắn hạn và lấy tiền nhanh với số tiền lớn rồi rút đi.

Và như vậy, chúng ta thấy nền kinh tế Việt Nam hoàn toàn không hưởng được bất cứ lợi ích gì từ cách đầu tư này mà chỉ nhà đầu tư nước ngoài có lợi mà thôi. Còn cách đầu tư lâu dài, đầu tư vốn xây dựng nhà máy, có những sản phẩm chất lượng phục vụ người tiêu dùng trong nước và xuất khẩu thì ngày càng kém đi, bởi vì môi trường đầu tư của Việt Nam như tôi vừa phân tích hoàn toàn không có lợi.”

Cùng quan điểm với Luật sư Lê Công Định, một số nhà quan sát tình hình tại Việt Nam cho rằng kể từ khi biến cố môi trường biển do Formosa gây nên được phát hiện đến nay tròn một năm nhưng chính phủ Hà Nội gần như không có biện pháp giải quyết hữu hiệu nào ngoài các báo cáo đánh giá môi trường cùng các tuyên bố mâu thuẫn nhau, khiến cho người dân không thỏa mãn về cách giải quyết thảm họa môi trường biển miền Trung. Do đó, bất ổn xã hội đã, đang và còn tiếp diễn nếu chính phủ cứ tiếp tục theo cách thức mà họ đã làm qua biến cố Formosa.

Nhân một năm xảy ra thảm họa môi trường biển tại Việt Nam với những thông tin từ trong nước rằng Bộ trưởng Tài nguyên-Môi trường Trần Hồng Hà tuyên bố biển miền Trung đã an toàn; thế nhưng dư luận thế giới và các nhà đầu tư nước ngoài chứng kiến cảnh tượng biển

và ao hồ Việt Nam đổi màu đỏ, vàng, tím mà không biết nguyên nhân cùng hàng ngàn người dân ở Hà Tĩnh liên tiếp biểu tình với tiếng kêu gào “Điều thôi thúc lớn nhất là sự sống còn của tôi, và gia đình tôi. Tôi muốn con cháu tôi được sống. Tôi rất thương chúng nó vì Formosa xả thải như thế này tương lai của con cháu tôi không còn”, giống như một bức tranh đa sắc được bao phủ bởi cầu vồng niềm tin màu xám ngắt.

"Cho Formosa hoạt động trở lại là vô trách nhiệm!"Lan Hương RFA 10-04-2017.....

Đoàn công tác Bộ Tài Nguyên-Môi trường Việt Nam vào hôm 5/4 kết luận rằng nhà máy thép Formosa đã khắc phục được 52/53 lỗi, chỉ còn một hạng mục từ đập cốc ướt sang đập cốc khô mà dự tính sẽ được hoàn thành vào năm 2019.

Đập cốc ướt, cốc khô là gì?

Đập cốc khô và ướt về cơ bản khác nhau như thế nào và nếu Formosa vẫn tiếp tục sử dụng công nghệ đập cốc ướt đến tận năm 2019 sẽ gây những tác động gì đến môi trường?

Theo tìm hiểu của chúng tôi, đập cốc ướt là công nghệ cổ điển khi đó cốc nóng từ 1200-1300 độ được hạ xuống nhiệt độ 200-300 độ bằng nước lạnh. Phương pháp này sinh ra rất nhiều hóa chất độc hại, trong đó có phenol, cyanua, amoniac... vô cùng nguy hại cho con người và môi trường.

Đập cốc khô là khi cốc nóng đỏ được đập khô bằng khí trơ trong hệ kín. Đập khô có hai lợi ích lớn là thu được nhiệt để vận hành máy phát điện và không tạo ra phenol, cyanua và các hợp chất công nghiệp khác nên khá thân thiện với môi trường.

Kỹ sư Lê Quốc Trinh, hiện đang hành nghề tại Canada, người đã có nhiều năm kinh nghiệm nghiên cứu về luyện kim, cho chúng tôi biết thêm: Luyện ướt sẽ làm ô nhiễm về sông ngòi, luyện khô làm ô nhiễm

vấn đề không khí. Luyện khô không cần nước, nghiền ra rất nhuyễn nhưng nó sẽ bay thành bụi trong không khí, gây ra rất nhiều vấn đề về da, hơi thở, phổi,... Còn luyện ướt thải chất thải ra sông sẽ làm ô nhiễm sông.

Giữa năm 2016, Tổng cục Môi trường (Bộ TN-MT) khẳng định trong báo cáo đánh giá tác động môi trường đã phê duyệt cho Formosa thì công nghệ cốc là công nghệ đập cốc khô. Tuy nhiên trong quá trình vận hành Formosa đã tự ý chuyển

sang công nghệ cốc ướt để tiết kiệm chi phí.

Cũng trong ngày 5/4, Đại diện Bộ Tài nguyên và Môi trường cho biết sau quá trình sửa đổi các lỗi vi phạm gây ảnh hưởng môi trường, Formosa hiện tại đã đủ điều kiện để vận hành lò cao số 1 và hiện tại đang chờ phê duyệt của Chính phủ. Tuy nhiên thông tin này đã gây hoang mang trong dân chúng, họ lo ngại nếu Nhà nước cho Formosa tiếp tục hoạt động khi hệ thống đập cốc chưa được thiết lập sẽ lại một lần nữa bức tử môi trường biển.

Hãng tin Reuters hôm 6/4 trích lời linh mục Nguyễn Thanh Tịnh cho biết nếu nhà nước phê duyệt cho Formosa hoạt động trở lại với phương pháp đập cốc ướt sẽ là một hành động vô trách nhiệm và những người dân như ông sẽ còn đấu tranh đến cùng để bảo vệ môi trường.

Không thể không xả thải

Kỹ sư Lê Quốc Trinh nhận định nếu từ giờ đến năm 2019 Formosa tiếp tục sử dụng phương pháp đập ướt thì còn gây ảnh hưởng nặng nề đến môi trường, đặc biệt là môi trường biển:

Luyện kim ướt sẽ còn thải ra dưới dạng ướt, dạng đó phải thải ra biển và sẽ còn tiếp tục thôi nhưng họ giấu như thế nào thì tôi không biết. Chắc chắn nó còn tiếp tục xả thải chứ làm sao mà ngưng xả thải được. Không có nhà máy nào trên thế giới ngưng xả thải hết. Chỉ là họ

giải quyết những vấn đề ảnh hưởng đến môi trường, sức khỏe con người. Còn Formosa giải quyết như thế nào với các chất độc trong nước thải tôi không nắm rõ vì tôi không có những họa đồ, tài liệu kỹ thuật.

Chắc chắn 100% từ giờ đến năm 2019 họ vẫn tiếp tục xả thải mà chất thải của họ đâu chỉ có môi về luyện cốc hay luyện kim đâu. Còn 4 thứ khác nữa cơ! Những nhà máy đồ sộ, nhìn những cơ ngơi nhà xưởng họ xây chứa khoảng hơn 10.000-20.000 người.

Chỉ nội 20.000 người đó ăn uống rồi tiểu tiện, đại tiện thôi cũng là một nguồn ô nhiễm mà phải xử lý. Thứ 2 là các chất thải từ các nhà máy hóa học của họ. Tôi biết chắc chắn một điều Formosa bắt nguồn từ một nhà máy hóa học chứ không phải là luyện kim. Nó có rất nhiều nhà máy hóa học ở trong đó nhưng không nói ra. Tôi phân tích những hình ảnh của họ thấy phóng xạ chảy ra rất nhiều.

Ông L.Q.T. cũng cho chúng tôi biết thêm rằng hiện tại còn rất nhiều nhà máy luyện kim trên thế giới, thậm chí ở những quốc gia hiện đại phát triển còn sử dụng phương pháp luyện ướt. Tuy nhiên quá trình sàng lọc chất thải trước khi xả ra môi trường của họ rất bài bản và được thực hiện cẩn thận. Chất thải khi ra đến sông ngòi chỉ còn phần lớn là nước, và những chất không độc hại như cát, bụi. Sau đó hàng năm người ta lại mức lượng cát, bụi, tạp chất dưới sông lên để xử lý bằng cách trộn với nhựa đường thành nguyên liệu làm đường đi.

Ông đã làm việc trực tiếp mấy chục năm nay với một nhà máy luyện kim lớn ở Quebec, Canada sử dụng phương pháp luyện ướt này và họ chưa từng gây ra điều tiếng gì, hay những nguy hại gì cho môi trường.

Như vậy theo những tài liệu chúng tôi tìm hiểu cùng những phân tích của chuyên gia L.Q.Trinh thì hệ thống đập cốc ướt bản thân nó cũng vẫn tiềm ẩn những hiểm họa ô nhiễm môi trường không khí ảnh hưởng trực tiếp đến sức khỏe con người nếu các nhà máy nói chung, trong đó có Formosa, không có kế

hoạch xử lý cụ thể từ bước đầu.

Formosa tháng trước cho biết sẽ đầu tư khoảng 350 triệu USD trong dự án cải thiện các biện pháp an toàn môi trường với hy vọng có thể hoạt động trở lại vào quý IV năm nay.

Tháng 4 năm ngoái, nhà máy thép Hưng Nghiệp Formosa ở Vũng Áng, Hà Tĩnh đã xả thải trực tiếp ra biển làm cá chết hàng loạt nổi trắng xóa dọc ven biển các tỉnh bắc Trung bộ gồm Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, TT-Huế, khiến hàng trăm ngàn người dân mất sinh kế. Các chuyên gia đã phân tích và cho biết việc Formosa sử dụng phương pháp đập cốc ướt là thủ phạm chính gây ra hiện tượng cá chết. ■■■■

Doanh nghiệp hải sản bị nhà nước bội ước

Đài RFA 02-04-2017

Thảm họa môi trường do Formosa gây nên không chỉ tác động trực tiếp đến ngư dân chuyên đi đánh bắt cá mà nhiều đối tượng liên quan cũng ‘lao đao’ suốt thời gian qua. Trong số này có những người nghe lời chính quyền thu mua và tồn trữ hải sản sau khi thảm họa xảy ra.

Chỉ một tháng sau khi xảy ra nạn cá và hải sản chết hàng loạt ven bờ biển từ Hà Tĩnh vào đến Thừa Thiên-Huế, lãnh đạo tỉnh Hà Tĩnh là ông Đặng Quốc Khánh, Chủ tịch và Đặng Ngọc Sơn, Phó Chủ tịch tỉnh cùng chính quyền huyện Lộc Hà đã tới vận động 26 doanh nghiệp, cơ sở đông lạnh trên địa bàn tại cảng cá Thạch Kim thu mua hải sản cho ngư dân không tiêu thụ được với mục đích được nói rõ “đảm bảo an ninh, ổn định tình hình địa phương” trước ngày bầu cử Quốc hội và Hội đồng nhân dân các cấp khóa 2016-2021 (diễn ra ngày 22-5-2016)

Nguyễn Viết Long, chủ cơ sở đông lạnh Long Huệ, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “Tỉnh có hứa với chúng tôi sẽ bù lại cho bà con doanh nghiệp, nhưng sau khi chúng tôi mua hàng bỏ vào kho thì từ đó đến nay tỉnh không có ý kiến gì hết cả. Đây là tình lừa, chính phủ lừa, không có nói thật với bà con! Đến nay gần cả một năm trời rồi

mà vẫn không được một đồng nào hỗ trợ”.

Trần Thị Hoa, chủ cơ sở đông lạnh Hùng Mạnh, xã Thạch Kim, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “Bầu cử này nợ làm cuối cùng dân mua vào. Bây giờ thiệt hại! Các doanh nghiệp đều bị mắc lừa! Dân đi biển thiệt hại 1 chữ doanh nghiệp thiệt hại 10”.

Trần Thị Loan, chủ cơ sở đông lạnh Cường Loan, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “Hàng ứ đọng trong kho từ trước bầu cử và sau bầu cử. Vâng lời họ thì mình nhận mua để giữ vững trật tự. Giữ mãi cho đến tận bây giờ vẫn chưa nhận được một đồng tiền đền bù nào cả”. Người dân địa phương cho biết việc chính quyền các cấp tỉnh Hà Tĩnh

vận động doanh nghiệp, cơ sở kinh doanh thu mua như vậy hoàn toàn không có văn bản:

Nguyễn Viết Long, chủ cơ sở đông lạnh Long Huệ, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “Kêu gọi tất cả các doanh nghiệp chung như thế và không có văn bản, không có giấy tờ. Bà con thì vì lòng tin, nghĩ rằng chủ tịch nói thì chắc chắn là sẽ thực hiện”.

Trần Thị Loan, chủ cơ sở đông lạnh Cường Loan, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “Không có văn bản gì cả. Họ chỉ đến nói mồm. Mình là một người dân mà họ là cán bộ cấp tỉnh nên chẳng lẽ một lời nói như thế mà họ lại nuốt lời?” Cho đến nay, đã gần một năm trôi qua, 26 cơ sở kinh doanh vẫn còn tồn đọng một lượng hàng đã thu mua rất lớn từ trước và sau khi xảy ra thảm họa môi trường tháng 4-2016. Đại diện các ban, ngành, chính quyền địa phương đã tới các cơ sở để kiểm đếm số lượng hàng hóa và có lập thành biên bản. Như cơ sở Long Huệ của ông Ng. Viết Long có tất cả gần 78 tấn hải sản.

Nguyễn Viết Long, chủ cơ sở đông lạnh Long Huệ, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “Trên hai mươi mấy tỷ gồm tiền hàng, tiền kho hàng, tất cả mọi cái được cơ quan chức năng về kiểm đếm”.

Trần Thị Loan, chủ cơ sở đông lạnh Cường Loan, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “*Trước mắt các cơ quan ban ngành đo đếm sữa, hàng khô và hàng tươi, chứ còn ruốc với nước mắm là họ chưa cân đo đong đếm. Mà riêng ba thứ đó là được một chục tỷ rồi*”.

Được biết, các cơ sở kinh doanh này phải vay tiền từ ngân hàng, người thân hoặc vay chịu lãi ngoài để thu gom hàng sau lời vận động của chính quyền và nhiều chủ cơ sở đang đối diện với nguy cơ phá sản. Các cơ sở kinh doanh đã nhiều lần kiến nghị và yêu cầu chính quyền từ địa phương đến tận trung ương giải quyết việc hỗ trợ, đền bù, nhưng cho đến nay, mọi thứ vẫn dậm chân tại chỗ.

Nguyễn Viết Long, chủ cơ sở đông lạnh Long Huệ, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “*Chúng tôi kiến nghị nhưng không đem lại hiệu quả. Thanh tra chính phủ thì nói để UBND tỉnh giải quyết. UBND nói để xem xét giải quyết rồi chính phủ cũng nói như vậy thì chúng tôi cạy vào đầu!*”

Trần Thị Hoa, chủ cơ sở đông lạnh Hùng Mạnh, xã Thạch Kim, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “*Bây giờ là một năm trời rồi! Đứng cạy chưa xót lắm mà tỉnh coi như thờ ơ! Thậm chí đi lên kêu họ thì không biết Công an hay côn đồ đánh đập. Bốn thằng mà vắt một bà lên xe như vắt lợn vậy đó!*”

Số hải sản không tiêu thụ được do người tiêu dùng nghi nhiễm độc bị phân hủy, bốc mùi. Dù cho gặp khó khăn, các cơ sở vẫn phải vận hành kho để bảo quản số hàng trên nhằm tránh ảnh hưởng đến môi trường, bởi chính quyền chưa đưa ra hướng xử lý cụ thể.

Nguyễn Viết Long, chủ cơ sở đông lạnh Long Huệ, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “*Người dân xung quanh đây họ phản nản kêu ca rất nhiều để làm sao chúng tôi tiêu hủy được hàng. Nhưng bây giờ chúng tôi không biết đi đâu mà đổ đây*”.

Lê Viết Huy, chủ cơ sở Huy Lộc, xã Thạch Bằng, Lộc Hà, Hà Tĩnh: “*Bây giờ yêu cầu nhà nước đưa ra một cái chỗ để mà tiêu hủy.*”

Bây giờ đổ ra biển thì ảnh hưởng môi trường biển. Vừa rồi chúng tôi kêu lên UBND huyện, đề xuất nếu UBND huyện mà không có chỗ chôn lấp thì chúng tôi sẽ đưa hàng lên trên tại UBND huyện, giao cho UBND huyện”.

Hệ lụy của thảm họa môi trường Formosa gây nên tiếp tục lộ rõ và nay đến các cơ sở kinh doanh. Khi bị dồn vào thế cùng, nguồn tài chính gia đình bị cạn kiệt, phương kế sinh nhai bị ảnh hưởng, họ cho biết sẽ kiên trì, đoàn kết để cùng đòi lại quyền lợi chính đáng, cũng như yêu cầu chính quyền có trách nhiệm phải thực hiện đúng lời hứa đưa ra cả năm trước đây.

<http://www.rfa.org/vietnamese/reportfromvn/fish-business-owner-say-the-gov-betray-them-rfa-03302017081522.html>

TỔNG BIỂU TÌNH: vì sao và như thế nào?

—Lê Anh Hùng 10-04-2017—

Mặc dù vấp phải không ít sự ngờ vực và thậm chí cả dèm pha, song lời kêu gọi tổng biểu tình đòi các quyền dân sinh, dân chủ và chống hiểm họa Trung Quốc vào các ngày Chủ Nhật bắt đầu từ 5-3-2017 do linh mục Nguyễn Văn Lý phát động vẫn tạo ra được sự lan tỏa nhất định, khiến nhà cầm quyền Việt Nam phải đối phó khá vất vả hơn một tháng qua.

Tổng biểu tình: vì sao?

Dưới sức nặng của những sai lầm chồng chất, các chế độ CS ở Liên Bang Xô-viết và Đông Âu trước kia đều lần lượt sụp đổ. Kết cục đó trước hết xuất phát từ nguyên nhân nội tại; các nhân tố bên ngoài đơn giản là chỉ giúp cho quá trình đó diễn ra nhanh hơn. Một trong những nhân tố bên ngoài có tác dụng tích cực như thế là các cuộc biểu tình ôn hòa của các tầng lớp nhân dân. (Điều này cũng lặp lại trong các cuộc Cách mạng Màu diễn ra ở Đông Âu đầu thập niên 2000).

Ở Việt Nam cũng vậy. Mặc dù sự sụp đổ của chế độ Cộng sản trên dải đất hình chữ S là điều tất yếu, song nếu người dân không tự đứng

lên qua các cuộc biểu tình ôn hòa để đòi nhà cầm quyền Cộng sản phải trả lại các quyền tự do cơ bản chính đáng cho mình thì còn rất lâu nữa họ mới “tự giác” làm điều đó.

Các cuộc xuống đường từ ngày 5/3

Có lẽ thành công đáng kể nhất của lời kêu gọi tổng biểu tình vừa qua là đã hâm nóng lại được bầu không khí đấu tranh vốn đã phần nào lắng xuống trước sự đàn áp khốc liệt của nhà cầm quyền, đặc biệt thể hiện qua các cuộc xuống đường đầy khí thế của nhân dân hai tỉnh Nghệ An và Hà Tĩnh. Đòi hỏi của người dân là hoàn toàn chính đáng: Formosa phải đền bù thỏa đáng cho nạn nhân của đại thảm họa môi trường do họ gây ra ở Miền Trung; dự án Formosa Hà Tĩnh phải chấm dứt hoạt động vì không đảm bảo được những đòi hỏi nghiêm

ngặt về môi trường; Formosa Hà Tĩnh cũng như những kẻ đứng đằng sau nó phải bị khởi tố; nhà cầm quyền phải trả lại cho dân các quyền tự do cơ bản đã được ghi rõ trong Hiến pháp Việt Nam cũng như trong các công ước quốc tế mà Việt Nam đã ký kết.

Trước đòi hỏi chính đáng và khí thế của người biểu tình, nhà cầm quyền đã không dám mạnh tay trấn áp, ngay cả khi hàng ngàn bà con tràn vào trụ sở UBND huyện Lộc Hà (Hà Tĩnh) sáng ngày 3/4 và bắt giữ một viên CA trà trộn vào người dân ném đá kích động bạo loạn.

Đáng tiếc là lời kêu gọi tổng biểu tình đã không nhận được sự ủng hộ tích cực của một số người đấu tranh ở Hà Nội và Sài Gòn, hai trung tâm mạnh nhất của phong trào dân chủ Việt Nam nhiều năm qua. Trong đó, một bộ phận tuy không ủng hộ (với lý do là thực lực phong trào còn yếu, nhà cầm quyền đang tăng cường đàn áp...) nhưng cũng không phản đối; số còn lại thì viện những lý do nực cười như Cha Lý không đủ uy tín, hay lời kêu gọi đó chỉ là trò lừa đảo của “Thủ tướng” Đào Minh Quân... để công khai

phản đối. Mặc dù số người ủng hộ lời kêu gọi vẫn đông hơn số dèm pha, song trong bối cảnh lực lượng đấu tranh còn mỏng, chừng đó đã đủ khiến nhân tâm bị phân tán, lực lượng bị chia rẽ. (“Nuôi quân ba năm, dụng một giờ” – có những dấu hiệu cho thấy bàn tay của an ninh Cộng sản đang sau sự dèm pha vô lối đó.)

Tổng biểu tình: như thế nào?

Từ trước tới nay, các cuộc biểu tình dẫn tới sự sụp đổ của một chế độ độc tài trên thế giới thường diễn ra tại những đô thị là trung tâm kinh tế - chính trị của quốc gia. Biểu tình ở các đô thị lớn dễ kéo theo sự tham gia của đông đảo quần chúng; một khi sức mạnh đám đông lan tỏa, quần chúng vượt qua được sự sợ hãi ban đầu, cuộc biểu tình có khả năng vượt ra ngoài khả năng kiểm soát và đàn áp của nhà cầm quyền. Do tầm quan trọng của các đô thị lớn trong đời sống chính trị quốc gia, nguy cơ hệ thống bị tê liệt rồi dẫn tới sụp đổ là rất cao.

Tại VN, Hà Nội và Sài Gòn là hai trung tâm chính trị và kinh tế quan trọng nhất cả nước. Nếu đám đông ban đầu đủ lớn, các cuộc biểu tình ở hai thành phố này rất dễ biến thành đại biểu tình, khiến hoạt động bình thường của thành phố bị tê liệt. Trong bối cảnh hệ thống đã bị phân hóa sâu sắc và ruồng rẫy đến tận rường cột, điều này thực sự đe dọa đến an nguy của chế độ.

Ngoài ra, đặc điểm địa lý của Việt Nam khác với hầu hết các quốc gia đã từng diễn ra các cuộc biểu tình ôn hòa dẫn đến thay đổi chế độ. Địa thế của Việt Nam hẹp về chiều rộng và trải dài trên 3 ngàn km. Quốc lộ 1A kéo dài từ Lạng Sơn đến Cà Mau là tuyến đường giao thông huyết mạch xuyên suốt quốc gia, rất nhạy cảm không chỉ về an ninh quốc phòng mà cả an ninh kinh tế, khi được ví như mạch máu của nền kinh tế. Nếu Quốc lộ 1A bị chia cắt, không chỉ giao thông Bắc - Nam bị tê liệt mà hoạt động bình thường của nền kinh tế cũng bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Kể từ khi vụ đại thảm họa môi trường do Formosa Hà Tĩnh gây ra bùng phát ở Miền Trung, một số lần

ngư dân đã đổ ra quốc lộ 1A để biểu tình đòi Formosa bồi thường thiệt hại và chấm dứt hoạt động ở Hà Tĩnh. Mặc dù mới chỉ diễn ra ở quy mô nhỏ và mang tính chất ôn hòa song các cuộc biểu tình đó cũng đã khiến giao thông Bắc - Nam nhiều lần bị ách tắc.

Các cuộc xuống đường của ngư dân Miền Trung trong gần một năm qua, đặc biệt là từ ngày 5/3 đến nay, có thể được xem như những cuộc tập dượt hướng đến cuộc tổng biểu tình cuối cùng.

Vấn đề còn lại là hoạt động biểu tình ôn hòa ở Hà Nội, Sài Gòn và các thành phố khác cần tiếp tục như thế nào. Trước đây, các cuộc biểu tình chống Trung Quốc hay phản đối một chính sách không hợp lòng dân nào đó ở Hà Nội và Sài Gòn thường do các tổ chức xã hội dân sự (XHDS) phát động. Tuy nhiên, do bị nhà cầm quyền khủng bố và bao vây kinh tế nên các tổ chức XHDS chậm phát triển cả về bề rộng lẫn chiều sâu, số lượng người tham gia chưa nhiều. Những nhân vật nổi bật trong phong trào dân chủ hoặc bị bắt rồi kết án tù, hoặc bị giám sát chặt chẽ. Chưa hết, hầu như tổ chức XHDS nào cũng bị an ninh CS cài cắm người nhằm theo dõi, phá hoại và gây chia rẽ từ bên trong.

Trong bối cảnh đó, để chuẩn bị lực lượng cho các cuộc biểu tình ôn hòa trong tương lai, các nhà hoạt động cũng như những người tâm huyết với phong trào đấu tranh dân chủ cần phát triển lực lượng theo cách phát triển mạng lưới của hoạt động bán hàng đa cấp: mỗi thành viên trong mỗi tổ chức XHDS xây dựng nhóm bí mật của mình (gồm những bạn bè, người thân chưa tiện lên tiếng hay hoạt động công khai) và giữ bí mật về nhóm với các thành viên trong tổ chức XHDS đó; đến lượt mình, mỗi thành viên trong nhóm lại kêu gọi thêm thành viên hoặc tự xây dựng nhóm bí mật của riêng mình. Mỗi khi biểu tình diễn ra, các thành viên XHDS sẽ khích lệ các thành viên trong nhóm bí mật đi theo quan sát để họ bạo dạn dần. Nếu cuộc biểu tình bị đàn áp, họ chỉ cần đứng ngoài quan sát; nếu không bị đàn áp, họ thậm chí có thể hoà

vào cuộc biểu tình. “Đội quân tuyến hai” này là lực lượng mà an ninh Cộng sản e ngại nhất, bởi họ vừa đông vừa khó kiểm soát.

Các cuộc “biểu tình du kích” mà nhiều người đấu tranh đang áp dụng ở Hà Nội và Sài Gòn hiện nay cần được nhân rộng vì chúng vừa có tác dụng khuấy động phong trào, thức tỉnh nhân dân, vừa khiến nhà cầm quyền phải vất vả đối phó. Địa điểm biểu tình là những tuyến phố nhiều người qua lại hay khu dân cư đông đúc.

Ngoài ra, hoạt động cướp đất núp dưới vỏ bọc là các dự án kinh tế - xã hội đang tạo ra một đội ngũ dân oan ngày càng đông đảo, đặc biệt là xung quanh các đô thị lớn trong cả nước. Lực lượng này cần được tổ chức và kết nối với các tổ chức XHDS đấu tranh cho quyền lợi người dân cũng như kết nối với nhau để tham gia hoạt động biểu tình ôn hòa đòi dân quyền, dân chủ và để nhất tề đứng lên khi thời cơ chín muồi.

Bài viết này không nhằm mục đích kích động bạo loạn, mà chỉ ủng hộ các cuộc biểu tình ôn hòa, bất bạo động của người dân trong cuộc đấu tranh để giành lại các quyền tự do cơ bản mà họ đã bị tước đoạt hơn 2/3 thế kỷ qua. Nếu một cuộc chuyển đổi thể chế êm thấm không được lựa chọn, cuộc tổng biểu tình cuối cùng dưới chế độ CS tất yếu sẽ diễn ra. Và e rằng đến lúc ấy chính quyền Cộng sản Việt Nam không còn có thể định đoạt được tính chất ôn hòa hay bạo động của nó.

Lấp liếm về thảm họa biển, thông tin kiểu hỏa mù, chậm công bố tên thủ phạm, mau nhận tiền bồi thường, đàn áp dân biểu tình đường phố, vu khống dân lên tiếng trên mạng, từ khước trợ giúp kỹ thuật của quốc tế, chẳng vận dụng phương tiện làm sạch biển... Đó là những kiểu ứng phó của VC đối với vụ Formosa suốt cả năm rồi.

Mặc dù Formosa đã nhận lỗi và bồi thường một số tiền trị giá 500 triệu đô la Mỹ, nhưng trong vòng một năm nay đã liên tục có những cuộc biểu tình, đôi khi lên đến cả chục ngàn người, đòi đóng cửa nhà máy Formosa, và đòi bồi thường thỏa đáng cho những người dân bị thiệt hại do không thể khai thác nguồn lợi hải sản từ biển được nữa.

**KHÔI TỔ VỤ BIỂU TÌNH
TRÊN ĐƯỜNG QUỐC LỘ 1**
Cali Today News 10-04-2017

Cũng cần nói thêm, đó là vụ biểu tình ngày thứ 3 liên tục của người dân thị xã Kỳ Anh. Ngày 3/4 diễn ra cùng với hàng ngàn người ở hai xã Thạch Bằng, Thạch Kim huyện Lộc Hà (Hà Tĩnh) kéo đến trụ sở Ủy ban nhân dân huyện để phản đối việc chính quyền bao che cho trường Công an xã Thạch Bằng dùng vũ

Từ khi xảy ra thảm họa môi trường, người dân không còn tin vào chính quyền. Điều này thể hiện qua rất nhiều cuộc biểu tình, lá cờ

máu không thấy xuất hiện hoặc chỉ xuất hiện lẻ tẻ. Thay vào đó là lá cờ ngũ sắc tinh kỳ. Đặc biệt hơn, mới đây lá cờ Hoàng Kỳ còn xuất hiện tại một cuộc biểu tình ở Hà Tĩnh.

Với sự xuất hiện của Hoàng Kỳ ngay tại vùng đất được coi là “cái nôi của cách mạng”, sự cáo chung của chế độ độc tài Cộng sản đã được điểm.

Người Quan Sát

Chính quyền lật lọng khởi tố vụ biểu tình ở trụ sở huyện Lộc HàCali Today News 13-04-2017.....

Sau khi cam kết sẽ xử lý vụ Công an huyện Lộc Hà và xã Thạch Bằng dùng dao chém, dùng súng bắn dân, chính quyền tỉnh Cộng sản tỉnh Hà Tĩnh chẳng những thực hiện lại còn quay ngược lại khởi tố vụ án vì muốn bắt giam một vài người nhằm răn đe.

Theo tờ báo Hà Tĩnh, cơ quan ngôn luận của đảng bộ Cộng sản VN tỉnh Hà Tĩnh cho biết, đầu giờ chiều ngày 12/4, Công an tỉnh Hà Tĩnh đã công bố quyết định khởi tố vụ án hình sự “Gây rối trật tự công cộng và bắt giữ người trái pháp luật” xảy ra tại xã Thạch Bằng, huyện Lộc Hà vào ngày 3-4-2017.

Theo phía CA, dựa trên những điều tra sơ khởi, sự việc xảy ra tại xã Thạch Bằng và trụ sở hành chính huyện Lộc Hà là “rất nghiêm trọng” vì có sự tham gia đông người, ảnh hưởng đến an ninh trật tự.

Trước đó, vào tối ngày 2/4/2017, một nhóm mật vụ của Công an huyện Lộc Hà được sự tiếp tay của Trưởng Công an xã Thạch Bằng đã đến quán cafe The One (thôn Phú Nghĩa, xã Thạch Bằng) để hành hung anh Bạch Hồng Quyền-thành viên tổ chức Con Đường Việt Nam và anh Hoàng Đức Bình-thành viên Lao Động Việt. Tại đó, đôi bên đã xảy ra xô xát vì lỗi làm việc bất tuân luật pháp của Công an.

Ngay sau khi thấy tình hình căng thẳng, cả hai anh Quyền và Bình đã chạy về phía nhà thờ gần đó. Tuy nhiên, toán Công an được sự tiếp tay của Trưởng Công an xã Thạch

Bằng là Nguyễn Văn Giáp vẫn không buông tha. Họ tiếp tục truy đuổi đến cùng. Được sự bảo vệ của người dân, hai anh Quyền và Bình may mắn không sao.

Lúc này, CA liền giờ trò du côn, họ dùng mã tấu chém trọng thương một người dân. Chưa hết, tên Nguyễn Văn Giáp còn dùng súng bắn liên 5 phát. Thấy lối hành xử theo kiểu xã hội đen, người dân liền vây toán mật vụ do Giáp tiếp tay,

đánh tên Bùi Trọng Thu (sau này mới biết đó là Công an huyện Lộc Hà) chấn thương phải đi cấp cứu.

Cơ thỉnh nộ của người dân xã Thạch Bằng chưa dừng lại ở đó. Ngay trong tối hôm đó, người dân còn kéo đến nhà tên Ng. Văn Giáp để hỏi cho ra lẽ, rồi kéo lên trụ sở hành chính huyện Lộc Hà để tụ tập.

Sáng hôm sau, ngày 3/4, hàng ngàn người đã kéo lên trụ sở hành chính huyện Lộc Hà để yêu cầu ông chủ tịch và trưởng CA huyện phải ra đối chất, yêu cầu phải làm rõ hành vi côn đồ của CA trong việc chém trọng thương và dùng dúng uy hiếp người dân. Tại đó, cả chủ tịch và trưởng Công an đều bỏ chạy, không dám ra đối chất với dân.

Lợi dụng sự náo loạn, một tên mật vụ do Công an tỉnh Hà Tĩnh trà trộn vào, dùng đá ném người dân. Xui xẻo thay, hành vi bất chính đó đã bị người dân phát hiện và tên này bị đánh bất tỉnh.

Báo Hà Tĩnh cho biết, việc tên mật vụ có tên Nguyễn Bảo Trung trà trộn, dùng đá ném vào dân là “đang làm nhiệm vụ”. Hóa ra, việc ném đá là nhiệm vụ của Công an tỉnh Hà Tĩnh.

Mãi đến hơn 15h ngày 3/4/2017, khi các linh mục đến kêu gọi, người dân mới chịu trở về nhà.

Ngay sau khi Công an tỉnh khởi tố vụ án “gây rối trật tự công cộng và bắt người trái pháp luật”, ngày 13/4, Công an huyện Lộc Hà còn khởi tố hình sự vụ án hủy hoại tài sản tại xã Thạch Bằng. Vụ án được

khởi tố nhằm tìm bắt những người có hành vi đến nhà tên Nguyễn Văn Giáp-Trưởng Công an xã Thạch Bằng để hủy hoại tài sản, đánh bố ông Giáp bị thương.

Sự lật lọng, tráo trở của chính quyền tỉnh Hà Tĩnh đã thách thức dư luận, đánh động vào lương tri của con người. Trong khi trước đó, ngày 3/4 tại trụ sở Ủy ban nhân dân huyện Lộc Hà, lãnh đạo huyện đã có bản cam kết sẽ bồi thường thiệt hại, xử lý hành vi chém trọng thương người dân của Công an xã Thạch Bằng. Bằng việc khởi tố vụ án, chính quyền đang muốn bao che cho hành vi côn đồ của Công an, răn đe người dân.

Trước đó, ngày 9/4, Công an huyện Lộc Hà cũng đã ra quyết định khởi tố vụ hàng trăm người biểu tình, dùng lưới, ngư cụ và gạch đá để chặn dòng xe qua lại tại đèo Con thuộc thị xã Kỳ Anh (Hà Tĩnh) để phản đối Formosa, yêu cầu chính quyền phải đền bù cho người dân. Ngay tại thời điểm đó, lãnh đạo chính quyền đã cam kết đến ngày 15/4 sẽ hoàn tất việc đền bù. Cùng với việc khởi tố vụ án, chính quyền đang muốn lảng tránh việc đền bù và muốn cướp luôn số tiền mà Tập đoàn Formosa đã chuyển cho họ để chi trả cho người dân.

Song, qua việc khởi tố những người biểu tình, chính quyền CSVN cho thấy họ cương quyết chống lại dân để dung dưỡng cho Formosa tiếp tục hoạt động tại Hà Tĩnh.

Người Quan Sát

KHỞI TỐ VỤ BIỂU TÌNH LỘC HÀ LÀ ‘THÊM DẦU VÀO LỬA’

VOA tiếng Việt 14/04/2017

Công an tỉnh Hà Tĩnh hôm 12/4 quyết định khởi tố vụ án “gây rối trật tự công cộng và bắt giữ người trái pháp luật” liên quan đến một cuộc biểu tình ở một xã thuộc huyện Lộc Hà, do người dân bức xúc về vấn đề đền bù sau thảm họa môi trường do Formosa gây ra.

Nhà hoạt động Hoàng Đức Bình, thuộc Phong trào Lao động Việt, nói với VOA hôm 13/4 rằng quyết định khởi tố không khác nào là đổ

thêm dầu vào lửa.

Vụ việc xảy ra hồi đầu tháng, khi người dân ở xã Thạch Bằng và Thạch Kim cáo buộc Công an hành hung các thanh niên địa phương và một số nhà hoạt động vào đêm 2/4, Công an còn bị cáo buộc đã nổ súng. Ngày 3/4, hàng nghìn người dân của hai xã này đã kéo đến trụ sở chính quyền huyện Lộc Hà để phản đối vụ đánh đập, đồng thời tiếp tục đòi đền bù thỏa đáng sau vụ ô nhiễm bị quy trách cho công ty Formosa.

Khi người dân tràn vào trụ sở, các quan chức và nhân viên ở đó đã rời đi. Những người biểu tình ở lại trong trụ sở cho đến chiều. Họ chỉ giải tán khi đại diện chính quyền hứa sẽ đối thoại với dân về các vấn đề họ nêu ra, kể cả tìm người chịu trách nhiệm về vụ đánh đập và nổ súng đêm 2/4.

Trong khi đó, từ góc độ của chính quyền, Công an ra quyết định khởi tố vì cho rằng cuộc biểu tình đã gây “ảnh hưởng nghiêm trọng” đến tình hình “an ninh chính trị, trật tự xã hội” và có dấu hiệu “tội phạm đặc biệt nghiêm trọng”.

Phản ứng về quyết định này, nhà hoạt động Hoàng Đức Bình, một trong những người bị đánh hôm 2/4 và cũng tham gia biểu tình hôm 3/4, nói với VOA:

“Đây là quyết định sai lầm của chính quyền tại vì lúc đầu họ đứng ra thương thuyết, hứa với dân là họ sẽ đền bù và lắng nghe ý kiến của dân, mà không ngờ là sau một thời gian rất là ngắn, họ đã quay lưng lại lật mặt lại với lời hứa và cam kết ban đầu. Nếu mà họ [Công an] bắt người ở vùng Lộc Hà, thì sẽ dấy lên một làn sóng căm phẫn của người dân tại vì người dân họ rất bức xúc. Cái việc họ lên bao vây trụ sở không phải hành vi vi phạm luật mà là hành vi đi đòi quyền lợi rất chính đáng. Đây là việc cần thiết của người dân lúc bấy giờ. Họ lên đối thoại chứ không đập phá. Nếu họ [Công an] bắt người ở vùng Lộc Hà, đó là sai lầm nghiêm trọng, giống như hành động đổ thêm dầu vào lửa, không giải quyết được sự việc, càng làm sự việc căng thẳng thêm”.

Đây không phải lần đầu nhà

chức trách Việt Nam khởi tố những người biểu tình chống chính quyền.

Sau khi tin tức về việc khởi tố vụ Lộc Hà xuất hiện trên báo chí nhà nước, trên mạng xã hội, các nhà hoạt động và nhiều người khác chỉ trích việc Việt Nam nhiều năm nay đã trì hoãn thảo luận và thông qua luật về biểu tình, vốn là một quyền công dân được khẳng định trong Hiến pháp. Họ nói do không có luật nên người dân luôn gặp bất lợi khi thực hiện các hoạt động phản kháng ôn hòa, trong khi chính quyền dễ dàng khép dân vào tội gây rối hoặc chống người thi hành công vụ.

Nhà hoạt động Hoàng Bình đưa ra ý kiến: “Họ nợ người dân một luật biểu tình. Quyền hiến định quy định rất rõ ràng là người dân có quyền tự do biểu tình. Rõ ràng đây là cái lỗi thuộc về họ, mà họ lại đưa ra một nghị định của chính phủ để xử lý người dân về quyền biểu tình là rất vô lý. Họ luôn luôn nói rằng người dân tụ tập gây mất trật tự công cộng, rõ ràng đây là cái chuyện hết sức là vô lý. Trong khi quyền hiến định đã ghi rõ rồi. Thế mà họ cứ lập lờ lập lờ, không ra luật mà còn nợ dân một luật về biểu tình. Họ để trống luật biểu tình để mà chụp người dân vào việc tụ tập gây rối mất trật tự”.

Ở tỉnh Hà Tĩnh và tỉnh Nghệ An lân cận, từ năm ngoái đến nay đã nổ ra nhiều cuộc biểu tình lớn của những ngư dân bị thiệt hại do vụ Formosa gây thảm họa ô nhiễm môi trường. Người dân không chỉ đòi đền bù thỏa đáng mà còn yêu cầu Formosa phải đóng cửa.

Những ngày gần đây, có dấu hiệu cho thấy chính quyền tỏ ra cứng rắn hơn trong việc đáp trả những cuộc biểu tình của dân. Trước khi Hà Tĩnh ra quyết định khởi tố vụ Lộc Hà, hôm 10/4, Bộ trưởng Công an Việt Nam Tô Lâm chỉ đạo cấp dưới “kiên quyết” không để xảy ra các vụ “tụ tập đông người, chặn quốc lộ” như đã xảy ra ở miền trung.

Trước đó, hôm 9/4, Công an thị xã Kỳ Anh, cũng ở Hà Tĩnh, đã khởi tố vụ án “gây rối trật tự công cộng” đối với vụ dân biểu tình chặn quốc lộ hôm 3/4. ■■■■■■■■

NHÀ HOẠT ĐỘNG TRUYỀN THÔNG NGUYỄN VĂN HÓA BỊ KHỞI TỐ

truyền thông Nhà nước Việt Nam vào ngày 6-7 tháng 4 loan tin trích dẫn lời đại tá Nguyễn Tiến Nam, Phó giám đốc CA Hà Tĩnh về việc chính thức khởi tố thanh niên Nguyễn Văn Hóa về hoạt động đưa lên mạng xã hội những thông tin về tình hình tại khu vực miền Trung sau khi xảy ra thảm họa môi trường do Formosa gây nên.

Tội danh mà Nguyễn Văn Hóa bị cáo buộc là “Lợi dụng quyền tự do dân chủ để xâm phạm lợi ích của nhà nước, quyền lợi ích hợp pháp của các tổ chức, công dân” theo điều 258 Bộ Luật Hình sự Việt Nam.

Là bạn đồng hành, từng cộng tác với Hoá trên “chiến trường” trong những lần đưa tin về ô nhiễm môi trường do Formosa gây ra, hoặc những cuộc biểu tình tuần hành của người dân miền Trung, Huy Jos, ở Nghệ An kể lại, sau khi Hoá bị bắt, chính quyền có tìm thông tin về anh qua nhiều người khác. Với thực trạng bây giờ, Huy cho rằng qua sự việc của Hoá và những điều luật rất mơ hồ như thế, sẽ là một cách để “dẫn dắt” những người đấu tranh....

Dương Đại Triều Lâm, nhà đấu tranh dân chủ, từ Sài Gòn cho biết: “Tôi nghĩ là chính quyền đang muốn truyền tải 1 thông điệp đến với những người làm truyền thông và những người đưa thông tin về sự việc đang xảy ra tại các tỉnh miền Trung cũng như ở những địa điểm người dân có biểu tình phản đối Formosa, yêu cầu đóng cửa formosa, yêu cầu đền bù, vấn đề minh bạch thông tin...”

Paulo Thanh Sơn, cựu tù nhân lương tâm, một người lên tiếng mạnh mẽ về những bất công và đòi hỏi môi trường sạch qua phương tiện mạng xã hội cho biết: “Đã là một người làm truyền thông, và truyền thông trên sự thật cho công lý và công bằng, bảo vệ người yếu thế thì chúng tôi chấp nhận tất cả trong xã hội, chế độ này. vẫn biết rằng chúng tôi sẽ bị tù tội, bị nhà quyền bắt giam và kết án, nhưng chúng tôi thấy những việc làm chúng tôi hết sức chính đáng..”

Nhà bắt đồng chính kiến Thảo Theresa, từ Hà Nội nói rằng những nội dung về Formosa Hoá đưa lên truyền thông hoàn toàn là sự thật, vì bản thân cô từng rất nhiều lần đi vào Kỳ Anh, Hà Tĩnh, là nơi chịu thiệt hại nặng nề nhất từ thảm họa ô nhiễm môi trường biển.

Theo RFA 10-04-2017

